P.Z.E. br. 315

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/63
URBROJ: 65-26-8

Zagreb, 21. listopada 2026.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti,*** koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. listopada 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra turizma i sporta Tončija Glavinu i državne tajnike Moniku Udovičić i Josipa Pavića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/24
URBROJ: 50301-27/27-26-13

Zagreb, 21. listopada 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra turizma i sporta Tončija Glavinu i državne tajnike Moniku Udovičić i Josipa Pavića.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

Zagreb, listopad 2026.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

DIO PRVI
OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost i pružati ugostiteljske usluge.

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose odredbe Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.).

(2) Ovim se Zakonom osigurava provedba Uredbe (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (SL L, 2024/1028, 29.4.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1028).

(3) Ovaj Zakon je notificiran u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (kodificirani tekst) (Tekst značajan za EGP) (SL L 241, 17. 9. 2015.).

Rodno značenje izraza

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Definicija ugostiteljske djelatnosti

Članak 4.

(1) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka i pružanje usluga smještaja.

(2) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je i pripremanje jela, pića i napitaka za potrošnju na drugom mjestu, sa ili bez usluživanja, uključujući pripremu, dostavu i usluživanje u prijevoznim sredstvima, na priredbama i na drugim mjestima izvan ugostiteljskog objekta, kao i opskrba tim jelima, pićima i napitcima (catering).

Pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati ugostiteljske usluge

Članak 5.

(1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj).

(2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i:

- javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima
- zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita
- Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“
- ugostiteljske obrazovne ustanove te ustanove učenički domovi i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima
- Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član
- Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član
- lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce
- ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja
- amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima
- pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih korisnika
- muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije.

(3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi prekograničnog pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.

Pružanje usluga prehrane, pića i smještaja na koje se ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona

Članak 6.

Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na:

1. pružanje usluge prehrane i smještaja u objektima socijalne skrbi, zdravstva, odgoja i obrazovanja i drugih sličnih ustanova, ako te usluge pružaju djelatnici navedenih ustanova djelatnicima i korisnicima tih ustanova, ili djelatnicima i korisnicima neke druge od navedenih ustanova, ili djelatnicima i korisnicima drugih pružatelja socijalnih usluga, ili udomiteljima i njihovim korisnicima, kao i na usluge prehrane i smještaja koje pružaju obrti registrirani za obavljanje djelatnosti dadilje u prostoru u kojem obavljaju tu djelatnost, ako te usluge djelatnici obrta pružaju svojim djelatnicima i korisnicima usluga dadilje

2. pružanje usluga prehrane i smještaja pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske i djelatnika Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova ako te usluge pružaju djelatnici Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova djelatnicima ili pripadnicima Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova, kao i na pružanje usluga prehrane i smještaja pripadnicima ministarstava obrane i oružanih snaga drugih država

3. organiziranje prehrane i smještaja koje organizira Savez izviđača Hrvatske i njegove udruge – članice, za članove Saveza izviđača Hrvatske i Svjetske organizacije izviđačkog pokreta, radi obavljanja djelatnosti udruge

4. pružanje usluga prehrane odnosno toplog obroka, napitaka i bezalkoholnih pića, bez namjere stjecanja dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi, koje za potrebe svojih djelatnika ili djelatnika koji rade u tom objektu za vrijeme obavljanja rada organiziraju pravne i fizičke osobe te državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima za vrijeme trajanja radnog vremena, a udruge za svoje članove u svojim poslovnim prostorijama i prostorima dok se obavlja njihova osnovna djelatnost ili aktivnost

5. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka, koje organiziraju dobrovoljna vatrogasna društva za svoje članove, članove drugih vatrogasnih organizacija te građane, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za vrijeme održavanja vatrogasnih natjecanja, obilježavanja obljetnica i ostalih vatrogasnih manifestacija, do najviše četiri puta u jednoj kalendarskoj godini, uz prethodnu prijavu mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata prema svome sjedištu, najkasnije tri dana prije održavanja navedenih događaja, te obvezu izdavanja čitljivog i točnog računa za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu

6. pripremanje i usluživanje jela, napitaka i pića, bez namjere stjecanja dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi, koje udruge umirovljenika organiziraju za članove udruga umirovljenika u svojim klupskim prostorijama

7. organiziranje prehrane i smještaja te pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka u objektima i kampovima u kojima se organizirano provodi zbrinjavanje evakuiranih

građana, koje u slučaju velike nesreće i katastrofe organiziraju i provode operativne snage sustava civilne zaštite

8. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka koje organiziraju udruge i ustanove nacionalnih manjina u svojim prostorijama i prostorima za vrijeme održavanja manifestacija radi očuvanja, promicanja i iskazivanja nacionalnog i kulturnog identiteta

9. korištenje prostorija pravnih i fizičkih osoba za smještaj njihovih sezonskih i terenskih radnika radi obavljanja poslova ili radnika koji rade kod njih za vrijeme obavljanja rada

10. organiziranje smještaja za sudionike domaćih ili međunarodnih umjetničkih programa koji u vlastitim objektima organiziraju ustanove kulture, udruge i druge organizacije u kulturi, uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za kulturu.

DIO DRUGI
UGOSTITELJSKI OBJEKT I NAČIN POSLOVANJA UGOSTITELJA

Ugostiteljski objekt

Članak 7.

(1) Ugostiteljska djelatnost obavlja se u objektu namijenjenom, uređenom i opremljenom za pružanje ugostiteljskih usluga (u daljnjem tekstu: ugostiteljski objekt), a koji može biti u:

- građevini, zasebnom dijelu građevine, u više građevina ili kiosku
- poslovnom prostoru u kojem se obavlja druga djelatnost, tako da je prostor namijenjen obavljanju druge djelatnosti vidljivo odvojen od dijela u kojem se obavlja ugostiteljska djelatnost
- vozilu, priključnom vozilu, željezničkom vagonu, plutajućem objektu i plovnom objektu kojim se obavlja prijevoz putnika za vrijeme prijevoza
- šatoru, na klupi, na kolicima i drugim napravama, opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

(2) U ugostiteljskom objektu, izvan prostorija gdje se priprema hrana, može se obavljati trgovina u manjem obujmu, sukladno posebnom propisu koji uređuje obavljanje djelatnosti trgovine.

Razvrstavanje ugostiteljskih objekata

Članak 8.

(1) Ugostiteljski objekti s obzirom na vrstu ugostiteljskih usluga koje se u njima pružaju razvrstavaju se u skupine:

1. Hoteli

2. Kampovi

3. Ostali ugostiteljski objekti za smještaj

4. Restorani

5. Barovi

6. Catering objekti

7. Objekti jednostavnih usluga.

(2) Ugostiteljski objekti iz skupina navedenih u stavku 1. ovoga članka razvrstavaju se u pojedine vrste prema pretežitosti ugostiteljskih usluga koje se pružaju i načinu usluživanja.

(3) Pojedine vrste ugostiteljskog objekta mogu biti klupskog tipa, u kojima se ugostiteljske usluge pružaju samo članovima kluba.

(4) Ministar nadležan za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata unutar skupina iz stavka 1. ovoga članka, ugostiteljske usluge koje se moraju i one koje se mogu pružati u pojedinoj vrsti ugostiteljskog objekta te vrste ugostiteljskih objekata koje mogu biti klupskog tipa.

Radno vrijeme

Članak 9.

(1) Ugostiteljski objekti iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ obvezno rade od 0.00 do 24.00 sata svaki dan, a ostali ugostiteljski objekti mogu raditi:

- iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ od 6.00 do 24.00 sata
- iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću sukladno propisima kojima se uređuje zaštita od buke od 21.00 do 6.00 sati, samo u zatvorenim prostorima
- iz skupine „Restorani“ i „Barovi“ koji se nalaze izvan naseljenih područja naselja od 0.00 do 24.00 sata
- u zračnim lukama, željezničkim kolodvorima, autobusnim kolodvorima i slično, u radnom vremenu objekta u kojem se nalaze.

(2) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: predstavničko tijelo) svojom odlukom:

- propisuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupina „Objekti jednostavnih usluga“ i „Catering objekti“
- propisuje radno vrijeme prostora za usluživanje na otvorenom ugostiteljskih objekata
- određuje lokacije izvan naseljenih područja naselja iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka za svoje područje
- propisuje razloge za određivanje ranijeg završetka radnog vremena pojedinih ugostiteljskih objekata
- može produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, bilo svih ili samo pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata, uz propisivanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni za rad ugostiteljskog objekta u

produženom radnom vremenu, a uz mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice toga područja
- može u određenim dijelovima područja jedinice lokalne samouprave odrediti produženo radno vrijeme svih ili samo pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, uz propisivanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni za rad ugostiteljskog objekta u produženom radnom vremenu, a uz mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice toga područja.

(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave može:

- po službenoj dužnosti rješenjem, za pojedine ugostiteljske objekte najduže za dva sata odrediti raniji završetak radnog vremena od radnog vremena propisanog stavkom 1. podstavkom 1. ovoga članka te radnog vremena propisanog odlukom predstavničkog tijela iz stavka 2. podstavaka 1., 5. i 6., u skladu s kriterijima propisanim istom odlukom predstavničkog tijela
- na zahtjev ugostitelja za pojedine ugostiteljske objekte iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, rješenjem odrediti drugačije radno vrijeme radi organiziranja prigodnih proslava
- za ugostiteljske objekte iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, za vrijeme održavanja sportskih događanja, glazbenih festivala i drugih manifestacija, odlukom odrediti drugačije radno vrijeme.

(4) Radno vrijeme ugostiteljskih sadržaja u ugostiteljskim objektima za smještaj ne mora biti istovjetno s radnim vremenom ugostiteljskog objekta, ali u tom je slučaju ugostitelj dužan na vidan način unutar ugostiteljskog objekta istaknuti radno vrijeme pojedinog ugostiteljskog sadržaja i istaknutog radnog vremena se pridržavati.

Rad ugostiteljskih objekata u posebnim okolnostima

Članak 10.

(1) Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske u slučaju nastupanja posebnih okolnosti iz zakona kojim se uređuje sustav civilne zaštite može odlukom privremeno urediti ili zabraniti rad svih ili pojedinih skupina i/ili vrsta ugostiteljskih objekata, objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge ili ograničiti radno vrijeme pojedinih ili svih skupina i/ili vrsta ugostiteljskih objekata propisano člankom 9. ovoga Zakona te pružatelja ugostiteljskih usluga iz članka 45. ovoga Zakona na cijelom ili pojedinom području Republike Hrvatske, u uvjetima posebnih okolnosti.

(2) Za vrijeme važenja odluke Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka na ugostiteljske objekte koji su obuhvaćeni tom odlukom ne primjenjuju se odredbe članaka 9. i 45. ovoga Zakona.

(3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Obveze ugostitelja

Članak 11.

(1) U obavljanju ugostiteljske djelatnosti ugostitelj je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt, odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda te oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela županije, odnosno Grada Zagreba prema mjestu sjedišta objekta, u čijem je djelokrugu obavljanje povjerenih poslova državne uprave koji se odnose na ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: nadležno upravno tijelo), odnosno ministarstva nadležnog za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo)

2. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt obavijest o radnom vremenu sukladno članku 9. ovoga Zakona i radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutoga radnog vremena

3. utvrditi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i istaknuti ga na recepciji u fizičkom obliku te izvadak iz kućnog reda istaknuti u svim sobama i apartmanima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta izvadak iz kućnog reda predočiti gostu u fizičkom obliku

4. utvrditi normative o utrošku namirnica za pojedino jelo, piće i napitak, pružiti usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima, normativ imati u ugostiteljskom objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta normativ predočiti gostu u fizičkom obliku

5. vidno istaknuti cijene usluga koje se nude na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, na način dostupan gostima i pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos turističke pristojbe, cjenike odnosno jelovnike i/ili karte pića staviti na raspolaganje gostima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta cjenik predočiti gostu u fizičkom obliku i istaknuti registracijski broj ako mu je izdan za smještajni objekt

6. izdati gostu čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu, s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja navesti u računu i iznos turističke pristojbe, s tim da račun za usluge pružene gostu, u slučaju kada gost koristi ugostiteljske usluge putem turističke agencije ili drugog naručitelja usluge, može izdati turističkoj agenciji ili drugom naručitelju usluge

7. pridržavati se propisanog radnog vremena

8. voditi popis te izvršiti prijavu i odjavu gostiju sukladno propisu kojim se uređuje turistička pristojba

9. u ugostiteljskom objektu za smještaj osigurati goste od posljedica nesretnog slučaja

10. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u ugostiteljskom objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od dana zaprimanja pisanog prigovora pisanim putem potvrditi njegov primitak, u ugostiteljskom objektu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku

odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te voditi i čuvati evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora

11. u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge naturistima, uz naziv vrste ugostiteljskog objekta, istaknuti i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge naturistima

12. pisanim putem obavijestiti nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo o trajnom prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, u roku od osam dana od nastale promjene

13. ispunjavati uvjete propisane propisima o sigurnosti hrane

14. pružati ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva, osim u uvjetima posebnih okolnosti sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, kada može pružati samo pojedine od tih usluga sukladno odlukama Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske

15. prema gostu odnositi se uljudno, korektno i profesionalno

16. postupati s povećanom pažnjom, u skladu s pravilima struke i dobrim stručnim običajima, primjenjujući pažnju dobrog stručnjaka

17. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju koristiti oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja je utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva

18. onemogućiti iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću.

(2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ugostitelj mora istaknuti porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona.

Zabrana usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića

Članak 12.

(1) Zabranjeno je usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina.

(2) U ugostiteljskom objektu u kojem se uslužuju alkoholna pića, druga pića i/ili napitci koji sadržavaju alkohol i/ili energetska pića, mora na vidljivom mjestu biti istaknuta oznaka o zabrani njihovog usluživanja, odnosno konzumiranja osobama mlađim od 18 godina.

(3) Ugostitelj ne smije uslužiti gosta, odnosno dopustiti mu konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića ako procijeni da je mlađi

od 18 godina, a gost dobrovoljno ne dokaže da je stariji od 18 godina davanjem na uvid jedne od osobnih isprava.

(4) Predstavničko tijelo odlukom može zabraniti na cijelom području jedinice lokalne samouprave ili na njezinom određenom dijelu usluživanje alkoholnih pića u ugostiteljskim objektima u određenom razdoblju tijekom dana.

Obavljanje ugostiteljske djelatnosti izvan ugostiteljskog objekta

Članak 13.

(1) Ugostitelj može povremeno, za vrijeme trajanja sajmova, prigodnih priredbi i drugih manifestacija, izvan svoga ugostiteljskog objekta pružati ugostiteljske usluge usluživanja jela, pića i napitaka, uz odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Sudionici proslava i manifestacija koje u promidžbeno-turističku svrhu organiziraju turističke zajednice i/ili jedinice lokalne samouprave ili drugi organizator uz odobrenje jedinice lokalne samouprave, mogu na tim događanjima pružati ugostiteljske usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka.

(3) Sudionici događanja iz stavka 2. ovoga članka, pored ugostitelja i obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava, mogu biti i pravne osobe te fizičke osobe – obrtnici koji nisu ugostitelji, uz obvezu:

- isticanja tvrtke odnosno naziva
- isticanja i pridržavanja istaknutih cijena
- izdavanja čitljivog i točnog računa za pruženu uslugu sukladno posebnom propisu
- isticanja na vidljivom mjestu oznake o zabrani usluživanja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, te poštivanja navedene zabrane.

(4) Odobrenje jedinice lokalne samouprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka za sudjelovanje na događanjima umjesto sudionika može u njihovo ime ishoditi i organizator događanja.

(5) Pri pružanju ugostiteljskih usluga iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti sukladno propisima o sigurnosti hrane.

Određivanje prostora i vanjskog izgleda ugostiteljskih objekata

Članak 14.

(1) Predstavničko tijelo odlukom određuje prostore na javnim površinama na kojima ugostitelji mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskom objektu, a koji može biti u kiosku, vozilu i priključnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i drugim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

(2) Ugostiteljski objekti iz stavka 1. ovoga članka na vanjskom prostoru u privatnom vlasništvu mogu biti uz odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave.

(3) Prostori iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne mogu biti na udaljenosti manjoj od 100 m od postojećega ugostiteljskog objekta u građevini, zasebnom dijelu građevine ili poslovnom prostoru u kojem se obavlja ugostiteljska djelatnost, osim u slučaju kada se radi o održavanju sajmova, prigodnih priredbi i drugih manifestacija te u slučaju da ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obavlja ugostitelj i s njim povezana društva, koji posluje u postojećem ugostiteljskom objektu u građevini, zasebnom dijelu građevine ili poslovnom prostoru.

(4) Predstavničko tijelo odlukom može propisati vanjski izgled ugostiteljskih objekata iz stavaka 1. i 2. ovoga članka vodeći računa o lokalnim ambijentalnim obilježjima.

(5) Iznimno od stavaka 1. i 4. ovoga članka, ugostitelj može odrediti prostor i vanjski izgled ugostiteljskog objekta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, bez ograničenja iz stavka 3. ovoga članka, a u skladu s projektnom dokumentacijom i prostornim planom, ako se on nalazi u sklopu ugostiteljskog objekta iz skupine „Hoteli“ koji se kategorizira zvjezdicama ili u sklopu ugostiteljskog objekta iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju te ako takvo određivanje ne podliježe primjeni posebnih propisa.

(6) Predstavničko tijelo odlukom može odrediti prostore na kojima se pružaju usluge naturistima.

DIO TREĆI
MINIMALNI UVJETI ZA VRSTU I UVJETI ZA KATEGORIJU

Minimalni uvjeti

Članak 15.

(1) Za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskim objektima moraju biti ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu glede uređenja i opreme ugostiteljskih objekata, usluga, kao i drugi uvjeti propisani ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: minimalni uvjeti).

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete iz stavka 1. ovoga članka, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravlje i ministra nadležnog za područje zaštite od požara, te sastav povjerenstva koje provodi očevid u ugostiteljskom objektu.

Kategorije

Članak 16.

(1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ kategoriziraju se u kategorije ovisno o uređenju, opremi, uređajima, uslugama, održavanju i ostalim propisanim elementima.

(2) Ugostiteljski objekt koji je kategoriziran za sve vrijeme poslovanja mora ispunjavati uvjete za kategoriju utvrđenu rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva.

(3) Ministar pravilnikom propisuje koje se vrste ugostiteljskih objekta iz stavka 1. ovoga članka kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za vrste i kategorije, način označavanja vrsta i kategorija te sastav povjerenstva koje provodi očevid u ugostiteljskom objektu.

Posebni standardi i oznake kvalitete

Članak 17.

(1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ mogu imati posebne standarde i oznake kvalitete.

(2) Ugostiteljski objekt kojem je utvrđen posebni standard ili oznaka kvalitete za sve vrijeme poslovanja mora ispunjavati uvjete posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva.

(3) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ za koje se može utvrditi poseban standard i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete te izgled oznake kvalitete.

Naziv ugostiteljskog objekta

Članak 18.

(1) Ugostiteljski objekt može imati naziv jedne vrste ugostiteljskog objekta.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostiteljski objekt može imati naziv dvije vrste ugostiteljskih objekata ako prostor toga objekta ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona za obje vrste.

(3) Naziv vrste ugostiteljskog objekta može se promijeniti ako su ispunjeni uvjeti propisani za drugu vrstu, i za to izdano odgovarajuće rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(4) Uz naziv vrste ugostiteljskog objekta može se koristiti i oznaka posebnog standarda.

Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti

Članak 19.

(1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi

ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi koristiti.

DIO ČETVRTI
UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 20.

(1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju.

(2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.

(3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana izvršnosti rješenja.

(4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti.

(5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju.

(6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka.

(7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.

(8) Troškove postupaka iz stavaka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj.

Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj

Članak 21.

(1) Rješenje iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti

2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom

3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta

4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona

5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti, a ako se radi o vojnoj građevini, da je za nju izdana potvrda sukladno uredbi kojom se uređuje vojno graditeljstvo

6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman i studio apartman ako se isti ne nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada te vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara.

(3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu

Članak 22.

(1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.).

(2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je ugostitelj pokrenuo postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati

privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima.

(3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu sukladno odredbama propisa kojim se uređuje neprocijenjeno građevinsko zemljište, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja.

Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti

Članak 23.

(1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete

Članak 24.

(1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavaka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu

nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard i oznaku kvalitete.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard i oznaku kvalitete.

Ponovna kategorizacija

Članak 25.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina, od dana izvršnosti rješenja kojim su utvrđeni uvjeti, provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.

(2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju.

(3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju.

(4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje.

(5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti.

(6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete.

(8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj.

(9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj.

(10) Iznimno od stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 26.

(1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s donesenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Ukidanje rješenja

Članak 27.

(1) Rješenja iz članaka 20. i 25. ovoga Zakona ukidaju se rješenjem:

1. po službenoj dužnosti ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisanih člankom 21. stavkom 1. ovoga Zakona odnosno uvjeta za posebni standard ili oznaku kvalitete iz članka 24. ovoga Zakona

2. odjavom obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu ili odjavom posebnog standarda ili odjavom oznake kvalitete s danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, odnosno Ministarstvu, ako je ugostitelj u odjavi utvrdio datum unatrag, odnosno po službenoj dužnosti ako se utvrdi da je ugostitelj trajno prestao obavljati djelatnost

3. ako ugostitelju bude odbijen zahtjev za sklapanje ugovora o zakupu na turističkom zemljištu u kampovima u vlasništvu Republike Hrvatske

4. po službenoj dužnosti ako ugostitelj nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu, sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(2) U postupku ukidanja rješenja iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo u rješenju utvrđuje je li ugostitelj podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(3) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine, dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi ugostiteljski objekt, odnosno Ministarstvu, popis ugostitelja koji posluju na području za koje je upravno tijelo odnosno Ministarstvo nadležno, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnu godinu.

Obavljanje neregistrirane djelatnosti

Članak 28.

(1) Radnje pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka ili pružanja usluga smještaja, ako se obavljanje tih radnji ili usluga vrši u uvjetima i na način koji upućuju na obavljanje ugostiteljske djelatnosti, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost svoga poslovanja, smatra se obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti.

(2) Svaka fizička i pravna osoba koja omogući obavljanje neregistrirane djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka, smatra se sudionikom u obavljanju neregistrirane djelatnosti.

(3) Sudionikom iz stavka 2. ovoga članka smatra se i fizička i pravna osoba koja naručuje, posreduje ili objavljuje oglas u tisku, putem televizije, radija i drugih medija ili reklamnih obavijesti na neki drugi način koji je dostupan javnosti.

(4) Odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na pružatelje posredničkih usluga u smislu članka 3. točke (g) Uredbe (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2022/2065) kada djeluju u okviru pružanja posredničkih usluga.

DIO PETI
PRUŽANJE UGOSTITELJSKIH USLUGA U DOMAĆINSTVU I NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU

POGLAVLJE I.
UGOSTITELJSKE USLUGE U DOMAĆINSTVU

Iznajmljivači i ugostiteljske usluge u domaćinstvu

Članak 29.

(1) Ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba – građanin (u daljnjem tekstu: iznajmljivač).

(2) U smislu ovoga Zakona iznajmljivačem se smatra državljanin Republike Hrvatske te državljani ostalih država članica Europskoga gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije.

(3) Ugostiteljskim uslugama u domaćinstvu u smislu ovoga Zakona smatraju se sljedeće ugostiteljske usluge:

1. smještaja u sobi, studio apartmanu, apartmanu i/ili kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti

2. smještaja u kampu i/ili kamp-odmorištu, organiziranim na zemljištu kojeg je iznajmljivač vlasnik, s ukupno najviše deset smještajnih jedinica, odnosno za 30 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina

3. smještaja u objektu za robinzonski smještaj u kojem se usluge pružaju u prostorijama ili na prostorima kojeg je iznajmljivač vlasnik, kapacitet koji se određuje prema broju gostiju koji mogu sigurno u njemu boraviti, ali do najviše deset smještajnih jedinica odnosno 30 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti

4. doručka gostima kojima iznajmljivač pruža usluge smještaja.

(4) Ukupni smještajni kapacitet u objektima iz stavka 3. točaka 2. i 3. ovoga članka može biti do deset smještajnih jedinica odnosno 30 gostiju istodobno, u koji se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti.

(5) Iznajmljivač ne smije, neposredno ili putem drugih osoba koje nisu registrirane za posredovanje u prodaji usluga smještaja, nuditi i prodavati svoje usluge iz stavka 3. ovoga članka izvan svog objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom propisuje predstavničko tijelo.

(6) Pružanje usluga iz stavka 3. ovoga članka, ako se pružanje tih usluga vrši u uvjetima i na način koji upućuju na pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost svoga poslovanja, smatra se neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

(7) Svaka fizička i pravna osoba koja omogući pružanje neregistriranih usluga u domaćinstvu iz stavka 6. ovoga članka, smatra se sudionikom u pružanju neregistriranih usluga u domaćinstvu.

(8) Sudionikom iz stavka 7. ovoga članka smatra se i fizička i pravna osoba koja naručuje, posreduje ili objavljuje oglas u tisku, putem televizije, radija i drugih medija ili reklamnih obavijesti na neki drugi način koji je dostupan javnosti.

(9) Odredbe stavaka 7. i 8. ovoga članka ne primjenjuju se na pružatelje posredničkih usluga u smislu članka 3. točke (g) Uredbe (EU) 2022/2065 kada djeluju u okviru pružanja posredničkih usluga.

(10) Objekt u kojem iznajmljivač pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom.

Domaćin

Članak 30.

(1) Domaćin je iznajmljivač koji ima prijavljeno prebivalište na području jedinice područne (regionalne) samouprave ili otoku Pagu gdje se nalazi objekt u kojem pruža ugostiteljsku uslugu smještaja u domaćinstvu iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Domaćinom se ne smatra iznajmljivač koji pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada.

(3) Domaćinom se smatra i pružatelj ugostiteljskih usluga iz članka 42. stavka 1. koji pruža usluge iz članka 42. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjet iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na iznajmljivača na odgovarajući se način primjenjuju i na domaćina.

Obveze iznajmljivača

Članak 31.

(1) U pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste, kategorije objekta te vrste posebnog standarda, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, ili samo natpis s oznakom vrste objekta ako je iznajmljivač izgubio pravo isticanja oznake za kategoriju

2. istaknuti u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta te vrstu posebnog standarda, cijene usluga koje nudi u digitalnom ili fizičkom obliku, a na zahtjev gosta cjenik predočiti gostu u fizičkom obliku, informaciju da je turistička pristojba uključena u cijenu te se pridržavati istaknutih cijena i istaknuti registracijski broj ako mu je izdan za smještajni objekt

3. utvrditi normative namirnica, pića i napitaka za pojedino jelo, piće i napitak, ako takve usluge pruža, i pružiti usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada imati u objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta normativ predočiti gostu u fizičkom obliku

4. izdati gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu, osim u slučaju ako račun za usluge pružene gostu izdaje turistička agencija

5. voditi popis te izvršiti prijavu i odjavu gostiju sukladno propisu kojim se uređuje turistička pristojba, osim u slučaju ako navedeno za iznajmljivača vodi turistička agencija

6. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od dana zaprimanja pisanog prigovora pisanim putem potvrditi njegov primitak, u objektu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te voditi i čuvati evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora

7. pružati ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, osim u uvjetima posebnih okolnosti iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona kada može pružati samo pojedine od tih usluga

8. pisanim putem u roku od osam dana obavijestiti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu

9. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima iznajmljivač smije koristiti samo oznaku propisane vrste te kategoriju i vrstu posebnog standarda objekta koja je utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela.

(2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije iznajmljivač mora istaknuti porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Iznajmljivaču je zabranjeno usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića u objektu osobama mlađim od 18 godina, uz obvezu na vidljivom mjestu u objektu istaknuti oznaku o zabrani njihovog usluživanja, odnosno konzumiranja osobama mlađim od 18 godina.

Smještaj osoba u stanovima, apartmanima i kućama za odmor koji se smatra neregistriranim pružanjem usluga u domaćinstvu

Članak 32.

(1) Smještaj osoba, koje nisu članovi uže obitelji vlasnika, u stan, apartman ili kuću za odmor koja ne služi za stalno stanovanje, za koje je vlasnik obvezan izvršiti prijavu i platiti turističku pristojbu po svakom ostvarenom noćenju u punom iznosu sukladno propisu kojim se propisuje obveza plaćanja turističke pristojbe, smatra se neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu ako se na temelju utvrđenih okolnosti može zaključiti da se smještaj pruža na organiziran ili ponavljajući način uz naknadu.

(2) Postojanje organiziranog ili ponavljajućeg smještaja iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se na temelju jednog ili više objektivnih pokazatelja:

1. učestalost prijava različitih osoba tijekom kalendarske godine

2. povećane potrošnje vode, električne energije i komunalnih usluga koja odstupa od uobičajene potrošnje u razdoblju korištenja za vlastite potrebe

3. dostave prijave treće osobe ili nadležne službe o sumnji na pružanje usluge smještaja

4. postojanja oglasa ili drugih oblika javnog oglašavanja smještaja

5. naplate smještaja u novcu ili u naravi, bez obzira na način naplate

6. pisanih izjava, recenzija ili objava gostiju iz kojih je prema sadržaju i datumu nastanka moguće utvrditi na koje usluge i razdoblje se iste odnose.

(3) Članovima uže obitelji iz stavka 1. ovoga članka smatraju se bračni i izvanbračni drug, životni partner i neformalni životni partner sukladno posebnom propisu kojim se regulira životno partnerstvo osoba istog spola (u daljnjem tekstu: životni partner i neformalni životni partner), srodnici u ravnoj liniji i njihovi bračni drugovi, braća i sestre i njihovi bračni drugovi i djeca, posvojitelj i posvojenik i njihova djeca i bračni drugovi, pastorčad te maćeha i očuh.

Minimalni uvjeti za vrstu, uvjeti za kategoriju i posebni standard

Članak 33.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu objekti iz članka 29. ovoga Zakona moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija, vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu.

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 34.

(1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona.

(2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač.

Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač

Članak 35.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju).

(2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište

2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona

3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti

4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama

5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i roditelja, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

(4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu

Članak 36.

(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard.

(3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard.

Nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu

Članak 37.

(1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona.

(2) Osoba koja je s iznajmljivačem sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti), rješenje iz stavka 1. ovoga članka može ishoditi prije stjecanja vlasništva nekretnine uz suglasnost prethodnog iznajmljivača.

(3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge.

(4) Bez ponovnih utvrđivanja minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju, rješenje iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo jednom, sukladno rješenju o odobrenju iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona izdanom ranijem iznajmljivaču.

(5) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika.

(6) Nasljednik koji je u skladu s ovim člankom ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe i članarina u turističkim zajednicama.

Ponovna kategorizacija

Članak 38.

(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu.

(2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje.

(3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 39.

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji

Članak 40.

Ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim sukladno članku 35. stavku 1. i članku 37. stavcima 1., 2. i 4. ovoga Zakona bračnim ili izvanbračnim drugovima odnosno životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima, te djeci ne smije prelaziti maksimum smještajnog kapaciteta propisan člankom 29. stavkom 3. točkama 1., 2. i 3. ovoga Zakona ako žive u zajedničkom domaćinstvu.

Ukidanje rješenja

Članak 41.

(1) Rješenje o odobrenju ukida se rješenjem:

1. po službenoj dužnosti u slučaju smrti iznajmljivača, osim u slučaju donošenja rješenja o nastavku pružanja usluga od strane nasljednika sukladno članku 37. ovoga Zakona kojim se ukida rješenje ranijeg iznajmljivača

2. u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je iznajmljivač u odjavi utvrdio datum unatrag

3. po službenoj dužnosti ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za pružanje ugostiteljskih usluga propisanog člankom 35. stavkom 2. ovoga Zakona

4. po službenoj dužnosti ako iznajmljivač nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(2) U postupku ukidanja rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka, nadležno upravno tijelo po u rješenju utvrđuje je li iznajmljivač podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe.

(3) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine, dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi objekt popis pružatelja ugostiteljskih usluga koji pružaju usluge na području za koje je upravno tijelo nadležno, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnu godinu.

POGLAVLJE II.
UGOSTITELJSKE USLUGE NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU

Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 42.

(1) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava kao obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo sukladno posebnim propisima i koji pruža ugostiteljske usluge u okviru dopunske djelatnosti sukladno članku 5. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge:

1. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno

2. usluživanje radi kušanja mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića, domaćih narezaka, ulja, pčelinjih proizvoda i drugih proizvoda iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno

3. smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti, i/ili usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Gostima mora biti omogućeno korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu pružati u više vrsta objekata do ukupno 80 gostiju istodobno.

(3) Usluge iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka mogu se iznimno pružati i za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija, najviše deset puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijave mjesno nadležnoj službi

turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga.

(4) Nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka.

(5) Jela, pića i napici koji se uslužuju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo.

(6) Pri pružanju usluga iz stavka 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o sigurnosti hrane.

(7) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga.

(8) Za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(9) Na pružanje usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavaka 4. do 9., članaka 31. i 32., članka 36. stavka 3., članka 37. stavaka 1. do 4. te članaka 38. do 41. ovoga Zakona.

(10) Stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom.

(11) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam i drugi odgovarajući naziv.

(12) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može donijeti odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor.

(13) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, način označavanja kategorija vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što hranom, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo nalazi i vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. ovoga članka.

Uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 43.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava

2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona

3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 13. ovoga Zakona

4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti

5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 44.

Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 13. ovoga Zakona.

Radno vrijeme obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva

Članak 45.

(1) Predstavničko tijelo odlukom propisuje radno vrijeme objekata na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu unutar kojeg se mogu pružati ugostiteljske usluge.

(2) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo dužno je na ulazu u objekt u kojem pruža ugostiteljske usluge vidno istaknuti obavijest o radnom vremenu, koje mora biti određeno unutar radnog vremena određenog odlukom iz stavka 1. ovoga članka, radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutog radnog vremena.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo može na ulazu u objekt istaknuti obavijest da posluje i uz prethodni dogovor, odnosno samo uz prethodni dogovor i/ili na poziv, u kojem slučaju istaknuta obavijest mora sadržavati i podatke o kontaktu.

DIO ŠESTI
PRIKUPLJANJE I RAZMJENA PODATAKA O USLUGAMA KRATKOROČNOG IZNAJMLJIVANJA SMJEŠTAJA

Uspostava jedinstvenog postupka registracije iznajmljivača

Članak 46.

(1) Uspostavlja se jedinstveni postupak registracije iznajmljivača sukladno Uredbi (EU) 2024/1028 na cijelom teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Pojmovi koji se koriste u ovom dijelu Zakona imaju jednako značenje kao pojmovi u Uredbi (EU) 2024/1028.

(3) Iznajmljivač iz članka 3. točke 2. Uredbe (EU) 2024/1028 koji pruža usluge u smještajnim jedinicama iz članka 3. točke 1. Uredbe (EU) 2024/1028 podnosi zahtjev za ishođenjem registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma sukladno članku 4. Uredbe (EU) 2024/1028.

(4) Prilikom podnošenja zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka iznajmljivač je obvezan dostaviti vjerodostojne i valjane informacije i dokumentaciju sukladno članku 5. Uredbe (EU) 2024/1028 uključujući presliku rješenja o odobrenju odnosno rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti ili jasno upućivanje na njega ako mu je takvo rješenje izdano.

(5) Prilikom prijave na internetsku platformu za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iznajmljivač je obvezan istaknuti valjan registracijski broj sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe (EU) 2024/2018.

Nadležna tijela

Članak 47.

Nadležna tijela za provedbu Uredbe (EU) 2024/1028 su Ministarstvo, nadležna upravna tijela i Državni inspektorat.

Provedbene ovlasti nadležnih tijela

Članak 48.

(1) Ministarstvo u provedbi Uredbe (EU) 2024/1028:

- uspostavlja jedinstvenu digitalnu ulaznu točku iz članka 10. Uredbe (EU) 2024/1028 i odgovorno je za njezin rad
- stavlja na raspolaganje i redovito ažurira popise iz članka 13. Uredbe (EU) 2024/1028
- uspostavlja i održava registar iz članka 4. stavka 5. Uredbe (EU) 2024/1028
- imenuje nacionalnog koordinatora iz članka 11. Uredbe (EU) 2024/1028
- prati provedbu obveza utvrđenih člankom 14. Uredbe (EU) 2024/1028.

(2) Ministarstvo i nadležna upravna tijela provode postupak provjere, suspenzije i opoziva registracijskog broja sukladno članku 6. Uredbe (EU) 2024/1028.

(3) Turistička inspekcija Državnog inspektorata provodi inspekcijski nadzor nad provedbom Uredbe (EU) 2024/1028 u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojima se uređuju ovlasti nadležnih tijela.

(4) Ministarstvo stavlja podatke o aktivnosti i registracijski broj za kratkoročno iznajmljivanje smještaja na raspolaganje tijelu državne uprave nadležnom za statistiku i Eurostatu za potrebe izrade statistike u skladu s člankom 12. stavkom 4. Uredbe (EU) 2024/1028.

Jedinstvena digitalna ulazna točka

Članak 49.

Jedinstvena digitalna ulazna točka za primanje i prosljeđivanje podataka o relevantnom registracijskom broju s internetskim platformama za kratkoročno iznajmljivanje smještaja sukladno članku 10. Uredbe (EU) 2024/1028 uspostavlja se kao dio integriranog informacijskog sustava turizma.

DIO SEDMI
KAMPIRANJE

Kampiranje

Članak 50.

(1) Kampiranje u smislu ovoga Zakona je boravak pod šatorom, u kamp-kućici, kamp prikolici, pokretnoj kućici, autodomu, glamping kućici, glamping opremi i drugoj odgovarajućoj opremi

za smještaj na otvorenom prostoru u vrstama ugostiteljskih objekata iz skupine „Kampovi“ i u kampovima u domaćinstvu i na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima.

(2) Zabranjeno je kampiranje izvan kampova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka za vrijeme održavanja sportskih, izviđačkih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija te organiziranih putovanja kanuima i sličnim plovilima po moru, rijekama i jezerima, biciklima i slično, dozvoljeno je organizirano kampiranje izvan kampova iz stavka 1. ovoga članka na za to određenim prostorima.

(4) Jedinice lokalne samouprave, javne ustanove i druge pravne osobe, koje upravljaju određenim područjem ovisno o svrsi kampiranja iz stavka 3. ovoga članka, svojim aktima određuju prostor za kampiranje izvan kampova, uvjete koje taj prostor mora ispunjavati te vrijeme trajanja takvog kampiranja i naknadu za kampiranje.

(5) Kampiranje izvan kampova određeno sukladno stavcima 3. i 4. ovoga članka može trajati najdulje sedam dana uzastopno.

DIO OSMI
POSTUPOVNE ODREDBE

Vođenje postupka kroz integrirani informacijski sustav turizma

Članak 51.

(1) Ministarstvo i nadležna upravna tijela upravne postupke temeljem ovoga Zakona, vode u integriranom informacijskom sustavu turizma putem elektroničkih postupaka registracije obavljanja djelatnosti i pokretanja poslovanja u području turizma i ugostiteljstva kako je definiran propisom kojim se uređuje sustav turizma.

(2) Podaci iz izvršnih rješenja donesenih temeljem ovoga Zakona automatskom se razmjenom podataka preuzimaju u Središnji registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu (dalje u tekstu: Središnji registar).

(3) U integriranom informacijskom sustavu turizma evidentiraju se promjene podataka o ugostitelju, iznajmljivaču i obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu automatskim preuzimanjem potrebnih autentičnih podataka iz drugih registara ili drugih službenih evidencija javnopravnih tijela koji su dostupni putem državne informacijske infrastrukture.

Središnji registar

Članak 52.

(1) Središnji registar uspostavlja se kao službeni registar za ugostiteljske objekte i pružatelje usluga u turizmu i vodi se u elektroničkom obliku.

(2) Upravljanje i održavanje Središnjeg registra u nadležnosti je Ministarstva.

(3) Središnji registar iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke koji se upisuju na temelju izvršnih rješenja, kojima se usvaja zahtjev ili kojima se ukidaju rješenja, koja izdaje Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo na temelju ovoga Zakona.

(4) Središnji registar je javan.

(5) Ministarstvo može podatke iz Središnjeg registra učiniti javno dostupnim na mrežnim stranicama ili na drugi prikladan način sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i tajnosti podataka.

(6) Ministar pravilnikom propisuje podatke koje sadržava Središnji registar iz stavka 1. ovoga članka, oblik, način vođenja i unosa podataka te mogućnost korištenja.

Razmjena i pristup podacima Središnjeg registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu

Članak 53.

(1) Pristup podacima i rješenjima iz Središnjeg registra omogućit će se Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Državnom inspektoratu, Državnom zavodu za statistiku i jedinici lokalne samouprave prema mjestu gdje se objekt nalazi, a za objekte u kojima se pruža usluga smještaja i turističkoj zajednici toga područja.

(2) Podaci iz Središnjeg registra o objektima u kojima se pruža usluga smještaja automatskom se razmjenom podataka preuzimaju u sustav eVisitor.

(3) Pristup podacima iz Središnjeg registra može se omogućiti drugim tijelima radi obavljanja poslova iz njihovog djelokruga ako se utvrdi postojanje valjane pravne osnove i svrhe razmjene podataka i kada su za to ispunjeni tehnički uvjeti.

(4) Pristup podacima i rješenjima u Središnjem registru dozvoljen je putem drugih aplikacijskih sustava u svrhu razmjene podataka s drugim tijelima i ovlaštenim osobama te osobama zaduženim za održavanje i razvoj sustava sukladno propisima kojima se uređuje državna informacijska infrastruktura.

Sadržaj izreke rješenja

Članak 54.

(1) Izreka rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu odnosno vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta sadržava:

1. tvrtku, sjedište i osobni identifikacijski broj ugostitelja

2. naziv ugostiteljskog objekta, mjesto, ulicu i kućni broj ugostiteljskog objekta

3. vrstu ugostiteljske usluge te za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ i predmet poslovanja

4. vrstu, kapacitet i kategoriju ugostiteljskog objekta ako se objekt kategorizira

5. identifikacijsku oznaku ugostiteljskog objekta u integriranom informacijskom sustavu turizma.

(2) Izreka rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu sadržava:

1. ime i prezime, osobni identifikacijski broj i adresu prebivališta iznajmljivača odnosno nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva

2. ime i prezime, osobni identifikacijski broj i adresu prebivališta vlasnika nekretnine koji je dao pisanu suglasnost iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona

3. mjesto, ulicu i kućni broj objekta u kojem se pruža usluga

4. naznaku nalazi li se objekt u kojem se pruža usluga u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada

5. vrstu ugostiteljske usluge

6. vrstu, kapacitet kreveta i pomoćnih kreveta i kategoriju objekta

7. identifikacijsku oznaku objekta u integriranom informacijskom sustavu turizma.

Pravni lijek

Članak 55.

(1) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi nadležno upravno tijelo stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(2) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi Ministarstvo nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

DIO DEVETI
NADZOR

Ovlaštenja za provođenje upravnog i inspekcijskog nadzora

Članak 56.

(1) Upravni nadzor nad poslovima povjerenim ovim Zakonom obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni turistički inspektori (u daljnjem tekstu: turistički inspektor) sukladno ovom Zakonu.

(3) Nadzor nad zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18

godina, provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici).

(4) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili ishođenog rješenja nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva provode nadležni turistički inspektori sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja provode i ovlašteni carinski službenici Ministarstva financija, Carinska uprava (dalje u tekstu: Carinska uprava) sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje carinska služba.

(6) Nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo.

(7) Nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje izvan kampova sukladno članku 50. ovoga Zakona provode i komunalni redari te u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže na području pod upravom javne ustanove čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

(8) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka, policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(9) U obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga članka Carinska uprava ovlaštena je postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje carinska služba i protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(10) U obavljanju nadzora iz stavaka 6. i 7. ovoga članka komunalni redari ovlašteni su postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo te protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(11) U obavljanju nadzora iz stavka 7. ovoga članka čuvari prirode postupaju sukladno odredbama propisa kojim se uređuje zaštita prirode i ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(12) U obavljanju nadzora iz stavka 4. ovoga članka ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je Državni inspektorat, a u obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga Zakona ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je i Carinska uprava.

(13) Prekršajni postupci koje Carinska uprava provodi radi utvrđenih povreda odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona smatraju se prekršajnim postupcima iz nadležnosti Carinske uprave sukladno propisu kojim se uređuje carinska služba.

Ovlaštenja turističkog inspektora

Članak 57.

(1) Turistički inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog, ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru, što će turistički inspektor utvrditi u zapisniku
- je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje, a nadzirana osoba je postupila po izvršnom rješenju inspektora
- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije izrečena upravna mjera, a turistički inspektor utvrdi da je počinjen prekršaj.

(2) Radi ispunjenja obveze iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka turistički inspektor će nadziranoj osobi izdati pisanu naredbu u sklopu zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru u kojoj će točno odrediti obvezu i rok za izvršenje, a ovisno o prirodi obveze.

(3) Ako nadzirana osoba ne postupi na način opisan u stavku 1. podstavcima 1. i 2. ovoga članka, odnosno ne ispuni obvezu u određenom roku iz naredbe iz stavka 2. ovoga članka, turistički inspektor je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora, odnosno od dana kontrole izvršenja rješenja kojim je utvrđeno da stranka nije postupila po rješenju ili od roka za ispunjenje obveze iz naredbe, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(4) Radi utvrđivanja nepravilnosti u provedbi ovoga Zakona turistički inspektor može obaviti istražne radnje i/ili rezervirati odnosno naručiti i platiti ugostiteljsku uslugu, ako je potrebno i pod tajnim identitetom.

(5) Troškove kupnje iz stavka 4. ovoga članka snosi stranka ako se u inspekcijskom nadzoru utvrde povrede ovoga Zakona.

(6) Troškove kupnje iz stavka 4. ovoga članka snosi Državni inspektorat ako se u inspekcijskom nadzoru ne utvrde povrede ovoga Zakona.

(7) Radi utvrđivanja nepravilnosti u provedbi ovoga Zakona, a posebice radi utvrđivanja neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, turistički inspektori imaju ovlasti od pružatelja javnih usluga zatražiti podatke o potrošnji vode, električne energije i komunalnih usluga.

(8) U provedbi inspekcijskog nadzora sukladno odredbama ovoga Zakona, carinski službenici Carinske uprave, komunalni redari i čuvari prirode imaju iste ovlasti kao turistički inspektori.

(9) Naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene komunalni redar, kao i novčana kazna koju komunalni redar naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod je jedinice lokalne samouprave.

(10) Naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene čuvar prirode, kao i novčana kazna koju čuvar prirode naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod je javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

(11) Iznimno od odredaba ovoga članka, turistički inspektor dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u svim slučajevima kada je propisana upravna mjera zabrane, te u slučajevima utvrđenja prekršaja iz članka 68. stavka 1. točaka 1., 3. i 5. i stavka 4. u dijelu nepoštivanja zabrane usluživanja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, članka 69. stavka 1. točke 6. u dijelu nepridržavanja istaknutih cijena, te točaka 7., 8. i 9. i 12. do 19., članka 70. stavka 1. točaka 1. do 6. i 8., članka 71. stavka 1. točke 2. u dijelu nepridržavanja istaknutih cijena, te točaka 4., 5., 8., 9. i 10., članka 72. stavka 1. točaka 1., 2. i 6., članka 73. stavka 1. točke 2. u dijelu nepridržavanja istaknutih cijena, te točaka 4., 5., 8. i 9. i članka 74. ovoga Zakona te u svim slučajevima ponavljanja istog prekršaja u istom objektu.

Zabrana daljnjeg obavljanja ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga

Članak 58.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se ugostiteljska djelatnost obavlja, odnosno pružaju ugostiteljske usluge suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva, turistički inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanje ugostiteljskih usluga, u dijelu u kojem se pružaju suprotno rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva danom temeljem članaka 20., 21., 24., 26., 35., 36., 41. i 42. ovoga Zakona, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija, prostora za usluživanje na otvorenom, uređaja i druge opreme za rad u dijelu u kojem se suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva obavlja ugostiteljska djelatnost, odnosno pružaju ugostiteljske usluge ili na drugi pogodan način.

(3) Ako se rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava pečaćenjem, pečaćenje će se provesti najkasnije u roku od tri dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljske usluge pripreme i usluživanja hrane, pića i napitaka, odnosno najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljsku uslugu smještaja.

(4) Na zahtjev stranke, otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(5) Žalba protiv rješenja kojim se zabranjuje daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(6) Žalba iz stavka 5. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati da sve osobe napuste prostorije koje se pečati, kao i osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete.

(8) U slučaju da pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(9) Za vrijeme trajanja zabrane iz stavka 1. ovog članka pravna i fizička osoba kojoj je izrečena mjera zabrane ne smije obavljati ugostiteljsku djelatnost ili pružati ugostiteljske usluge na dijelu na koji se zabrana odnosi kao ni oglašavati odnosno na neki drugi način korisnicima nuditi prostorije, prostore, dio prostora, objekt i dio objekta na koji se zabrana odnosi.

(10) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

Neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti

Članak 59.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se ugostiteljska djelatnost obavlja bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili bez izvršnog rješenja nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva, turistički inspektor odnosno carinski službenik će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti do otklanjanja utvrđenih nedostataka.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija, prostora za usluživanje na otvorenom, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način.

(3) Ako se rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava pečaćenjem, pečaćenje će se provesti najkasnije u roku od tri dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljske usluge pripreme i usluživanja hrane, pića i napitaka, odnosno najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljsku uslugu smještaja.

(4) Prostor u kojem se obavlja neregistrirana djelatnost pružanja usluga smještaja ostaje zapečaćen u roku koji je određen bez obzira na promjene pravne osobnosti obveznika koji obavlja neregistriranu djelatnost pružanja usluga smještaja u tom prostoru.

(5) Na zahtjev stranke otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor odnosno carinski službenik je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(6) Žalba protiv rješenja kojim se zabranjuje pravnoj ili fizičkoj osobi neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata odnosno Carinske uprave.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati da sve osobe napuste prostorije i objekte koje se pečati, kao i osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete.

(9) U slučaju da pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(10) Za vrijeme trajanja zabrane iz stavka 1. ovoga članka pravna i fizička osoba kojoj je izrečena mjera zabrane ne smije obavljati ugostiteljsku djelatnost, kao ni oglašavati odnosno na neki drugi način korisnicima nuditi prostorije, prostore, dio prostora, objekt i dio objekta na koji se zabrana odnosi.

(11) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor odnosno carinski službenik će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

(12) U slučaju da se u roku kraćem od tri godine od izricanja usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka, pravnoj ili fizičkoj osobi ponovno donese usmeno rješenje o zabrani po istoj osnovi za prostorije, prostore, dijelove prostora, objekte, dijelove objekta, postrojenja, uređaje i druge opreme za rad i sl. istom ugostitelju, na istoj adresi, usmenim rješenjem u zapisniku zabranit će se pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti, najkraće na rok od šest mjeseci od dana donošenja usmenog rješenja iz ovoga stavka.

Neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga

Članak 60.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu ili na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu obavlja bez izvršnog rješenja o odobrenju nadležnog upravnog tijela, turistički inspektor odnosno carinski službenik će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti fizičkoj osobi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga do otklanjanja utvrđenih nepravilnosti, a najkraće na rok od 60 dana od dana donošenja usmenog rješenja.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija i objekta, a najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja usmenog rješenja.

(3) Na zahtjev stranke otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor odnosno carinski službenik je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

(4) Žalba protiv rješenja kojim se fizičkoj osobi iz stavka 1. ovoga članka zabranjuje neregistrirano pružanje usluga izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuju ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata odnosno Carinske uprave i sukladno propisu kojim se uređuje komunalno gospodarstvo.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(6) Fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati da sve osobe napuste prostorije i objekte koje se pečate, kao i osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete.

(7) U slučaju da fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(8) Za vrijeme trajanja zabrane iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kojoj je izrečena mjera zabrane ne smije pružati ugostiteljske usluge, kao ni oglašavati odnosno na neki drugi način korisnicima nuditi prostorije, prostore, dio prostora, objekt i dio objekta na koji se zabrana odnosi.

(9) Ako je po proteku roka od 60 dana od dana izdavanja usmenog rješenja fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor odnosno carinski službenik će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

(10) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršit će se na drugi pogodan način ukoliko bi izvršenje rješenja pečaćenjem onemogućilo nesmetan pristup prostorijama odnosno, dijelu objekta koji nisu obuhvaćeni mjerom zabrane.

(11) U slučaju da se u roku kraćem od tri godine od izricanja usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka, fizičkoj osobi ponovno donese usmeno rješenje o zabrani za isti objekt, usmenim rješenjem u zapisniku zabranit će se fizičkoj osobi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga do otklanjanja utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti, a najkraće na rok od šest mjeseci od dana donošenja usmenog rješenja iz ovoga stavka.

Otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti

Članak 61.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da ugostiteljski objekt ili objekt u kojem se pružaju pojedine ugostiteljske usluge ne udovoljava uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona ili da ugostitelj, odnosno pružatelj ugostiteljskih usluga pruža ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva i/ili ne pruža ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva ili ističe oznaku za kategoriju (zvjezdice) ili posebni standard na objektu i/ili u promidžbenim materijalima suprotno odredbama ovoga Zakona, turistički inspektor naredit će rješenjem otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti, određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor neće donositi kada su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklonjeni tijekom inspekcijskog nadzora, što će turistički inspektor utvrditi i navesti u zapisniku.

(3) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjeni u određenom roku, turistički inspektor rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti u

ugostiteljskom objektu, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga u objektu, u kojem su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti, dok se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(4) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ugrožavaju zdravlje i život gostiju ili zaposlenog osoblja, turistički inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskom objektu, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga u objektu, u kojem su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti, dok se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(5) Otpravak usmenog rješenja iz stavka 4. ovoga članka, turistički inspektor je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavaka 1. i 4. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja tih rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

Pružanje ugostiteljskih usluga bez registracijskog broja i zloupotreba registracijskog broja

Članak 62.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da iznajmljivač iz članka 3. točke 2. Uredbe (EU) 2024/2018 koji pruža usluge kratkoročnog iznajmljivanja u smještajnim jedinicama iz članka 3. točke 1. Uredbe 2024/2018 na internetskoj platformi za kratkoročno iznajmljivanje smještaja nema istaknut registracijski broj odnosno nema istaknut valjan registracijski broj za svaku smještajnu jedinicu sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe (EU) 2024/2018, turistički inspektor će iznajmljivaču rješenjem zabraniti oglašavanje na internetskoj platformi za kratkoročno iznajmljivanje u smještajnim jedinicama za koje nema istaknut registracijski broj odnosno nema istaknut valjan registracijski broj.

(2) Ako iznajmljivač ne postupi po rješenju iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor će o navedenom obavijestiti internetsku platformu i sukladno članku 6. stavku 11. Uredbe (EU) 2024/2018 naložiti uklanjanje ponude smještajne jedinice ili dostavu dodatnih informacija.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Zabrana kampiranja

Članak 63.

(1) Ako u provedbi inspekcijskog nadzora turistički inspektor ili komunalni redar utvrdi da osoba kampira na zemljištu u privatnom vlasništvu, izvan kampova iz skupine „Kampovi“ i

kampova u domaćinstvu i na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima, ili na javnoj površini izvan prostora za kampiranje određenih u skladu s člankom 50. stavkom 4. ovoga Zakona, usmenim rješenjem u zapisniku, koje će izreći vlasniku kamp-kućice, kamp-prikolice i druge opreme za kampiranje ili njegovom predstavniku, zabranit će najkraće na rok od 60 dana kampiranje i u svrhu kampiranja postavljanje kamp-opreme na tom zemljištu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem opreme za kampiranje najkasnije u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja ili na drugi pogodan način.

(3) Na zahtjev stranke otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor i komunalni redar je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(4) U slučaju izvršenja usmenog rješenja pečaćenjem, osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere kako ne bi došlo do štete.

(5) U slučaju da osoba iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(7) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

DIO DESETI
PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji za neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti i neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga

Članak 64.

(1) Novčanom kaznom od 5500,00 do 20.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba – obrtnik koja obavlja ugostiteljsku djelatnost bez upisa u odgovarajući registar odnosno upisnik, ili bez izvršnog rješenja nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva ili obavlja djelatnost unatoč zabrani obavljanja djelatnosti (članak 19. stavak 1. i članak 58. stavak 9.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1500,00 do 8000,00 eura.

(3) Novčanom kaznom od 2600,00 do 10.000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu bez izvršnog rješenja nadležnog upravnog tijela ili obavlja djelatnost unatoč zabrani obavljanja djelatnosti (članak 35. stavak 1., članak 43. stavak 1. i članak 58. stavak 9.).

(4) Novčanom kaznom od 2600,00 do 10.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba obrtnik koja je omogućila kao sudionik obavljanje neregistrirane djelatnosti iz

stavka 1. i neregistrirano pružanje usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 2. i članak 29. stavak 7.).

(5) Novčanom kaznom od 1500,00 do 8000,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 4. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom od 1000,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja je omogućila kao sudionik obavljanje neregistrirane djelatnosti iz stavka 1. i neregistrirano pružanje usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 2. i članak 29. stavak 7.).

(7) Novčanom kaznom od 2600,00 do 6000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba obrtnik ako objavljuje, nudi, odnosno reklamira obavljanje djelatnosti iz stavka 1. odnosno pružanje ugostiteljskih usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 3. i članak 29. stavak 8.).

(8) Novčanom kaznom od 1300,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako objavljuje, nudi, odnosno reklamira pružanje usluga iz stavka 1. odnosno pružanje ugostiteljskih usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 3. i članak 29. stavak 8.).

(9) Za prekršaj iz stavaka 1., 3., 4. i 6. ovoga članka, obvezno će se oduzeti predmet koji je bio namijenjen ili uporabljen za počinjenje prekršaja ili je nastao počinjenjem prekršaja, a oduzet će se imovinska korist ostvarena prekršajem.

Prekršaji internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje

Članak 65.

(1) Novčanom kaznom od 13.000,00 do 130.000,00 eura ili od 1% do 6% godišnjeg financijskog prihoda ovisno o tome koji je iznos veći kaznit će se za prekršaj pravna osoba – pružatelj internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iz članka 3. točke 5. Uredbe (EU) 2024/1028 ako:

1. ne dostavi tražene informacije i ne ukloni bez nepotrebne odgode, ponude smještajnih jedinica koje se nude bez registracijskog broja ili s nevažećim registracijskim brojem, ili u slučajevima koji uključuju zlouporabu registracijskog broja sukladno odredbi članka 6. Uredbe (EU) 2024/1028

2. bez nepotrebne odgode ne obavijesti nadležna tijela i iznajmljivače o rezultatima nasumičnih provjera koji se odnose na netočne izjave iznajmljivača, zlouporabu registracijskog broja ili nevažeće registracijske brojeve sukladno odredbi članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2024/1028

3. na odgovarajući način ne obavijesti iznajmljivače o primjenjivosti postupaka registracije na određenom području, uzimajući u obzir popise iz članka 13. i informacije iz drugog stupca, retka „N. Usluge“, točke 4. Priloga I. Uredbi (EU) 2018/1724, koje države članice trebaju staviti na raspolaganje sukladno članku 7. stavku 3. Uredbe 2024/1028

4. ne dostavi jedinstvenoj digitalnoj ulaznoj točki podatke o aktivnosti po jedinici zajedno s odgovarajućim registracijskim brojem koji je dostavio iznajmljivač, točnom adresom

smještajne jedinice i URL-om ponude sukladno odredbi članka 9. Uredbe (EU) 2024/1028.

(2) Novčanom kaznom od 6600,00 do 66.000,00 eura ili od 1% do 6% godišnjeg financijskog prihoda ovisno o tome koji je iznos veći kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i mala internetska platforma ili internetska mikroplatforma za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iz članka 3. točke 6. Uredbe (EU) 2024/1028.

(3) Novčanom kaznom od 2000,00 do 6600,00 eura kaznit će se za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(4) Za prekršaje propisane ovim člankom ovlašteni tužitelji su tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove i Carinska uprava.

(5) Za prekršaje propisane ovim člankom stvarno i mjesno nadležan je Općinski prekršajni sud u Zagrebu.

Prekršaji pravnih osoba i obrtnika u vezi registracije, podataka i prijave smještaja na internetskim platformama

Članak 66.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 66.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba – obrtnik koji se smatra iznajmljivačem sukladno članku 3. točki 2. Uredbe (EU) 2024/1028 ako:

1. ne podnese zahtjev za ishođenjem registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma sukladno članku 4. Uredbe (EU) 2024/1028 (članak 46. stavak 3.)

2. prilikom podnošenja zahtjeva za ishođenje registracijskog broja ne dostavi vjerodostojne i valjane informacije i dokumentaciju (članak 46. stavak 4.)

3. prilikom prijave na internetsku platformu za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iznajmljivač ne istakne valjan registracijski broj sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe (EU) 2024/2018 (članak 46. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom od 2000,00 do 6600,00 eura kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Prekršaji fizičkih osoba u vezi registracije, podataka i prijave smještaja na internetskim platformama

Članak 67.

Novčanom kaznom od 2000,00 do 6600,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba- građanin iznajmljivač ako:

1. ne podnese zahtjev za ishođenjem registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma sukladno članku 4. Uredbe (EU) 2024/1028 (članak 46. stavak 3.)

2. prilikom podnošenja zahtjeva za ishođenje registracijskog broja ne dostavi vjerodostojne i valjane informacije i dokumentaciju (članak 46. stavak 4.)

3. prilikom prijave na internetsku platformu za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iznajmljivač ne istakne valjan registracijski broj sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe (EU) 2024/2018 (članak 46. stavak 5.).

Prekršaji ugostitelja u obavljanju djelatnosti, uvjetima objekta i naplati kazni na mjestu prekršaja

Članak 68.

(1) Novčanom kaznom od 1320,00 do 7960,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba – obrtnik ako:

1. se ne pridržava propisanog radnog vremena (članak 11. stavak 1. točka 7.)

2. pruža ugostiteljske usluge koje nisu obuhvaćene rješenjem i/ili ne pruža ugostiteljske usluge koje su obuhvaćene rješenjem koje je izdalo nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo (članak 11. stavak 1. točka 14.)

3. pruža ugostiteljske usluge izvan ugostiteljskog objekta bez odobrenja jedinice lokalne samouprave (članak 13. stavka 1.)

4. ugostiteljski objekt ne ispunjava minimalne uvjete propisane za određenu vrstu, a za objekte koji se kategoriziraju i uvjete za kategoriju te uvjete utvrđenoga posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete, ili kad prestane ispunjavati te uvjete (članak 15. stavak 1., članak 16. stavak 2 i članak 17. stavak 2.)

5. obavlja ugostiteljsku djelatnost suprotno izdanom rješenju Ministarstva iz članka 20. stavaka 1., 2. i 3. i članka 25. stavka 4. ovoga Zakona odnosno rješenju nadležnog upravnog tijela iz članka 20. stavaka 5., 6. i 7. i članka 25. stavka 4. ovoga Zakona (članak 20. stavci 1., 2., 3., 5., 6. i 7. i članak 25. stavak 4.)

6. pruža ugostiteljske usluge suprotno odluci Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske iz članka 10. ovoga Zakona za vrijeme dok je takva odluka na snazi (članak 10.).

(2) Novčanom kaznom od 780,00 do 2640,00 eura kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se dobrovoljno vatrogasno društvo ako ne prijavi pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka na vatrogasnim natjecanjima, obilježavanju obljetnica i ostalim vatrogasnim manifestacijama mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata prema svome sjedištu i/ili prijavu ne izvrši najkasnije tri dana prije održavanja tih događaja ili ne izda čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu (članak 6. stavak 1. točka 5.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se sudionik proslava i manifestacije, uključivo nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona, koji nije ugostitelj, koji prilikom pružanja ugostiteljskih usluga iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona ne istakne tvrtku odnosno naziv ili ne istakne i ne pridržava se istaknutih cijena ili ne izda čitljiv i točan račun za pruženu uslugu ili ne istakne na vidljivom mjestu oznaku o zabrani usluživanja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina te ne poštuje tu zabranu (članak 13. stavak 3.).

(5) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom ugostiteljskom objektu pravna osoba i fizička osoba – obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2640,00 do 23.880,00 eura.

(6) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može pravnoj i fizičkoj osobi – obrtniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 520,00 eura, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 380,00 eura, osim u slučaju iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka turistički inspektor može dobrovoljnom vatrogasnom društvu naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura.

(8) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka turistički inspektor može sudioniku proslava i manifestacija naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura.

Prekršaji ugostitelja u vezi isticanja oznaka, cijena, normativa, računa i obrade prigovora

Članak 69.

(1) Novčanom kaznom od 660,00 do 5300,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba – obrtnik ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u ugostiteljski objekt, odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda te oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva (članak 11. stavak 1. točka 1.)
2. vidno ne istakne na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim, odnosno neradnim danima i ne pridržava se istaknutoga radnog vremena (članak 11. stavak 1. točka 2.)
3. vidno ne istakne radno vrijeme pojedinog ugostiteljskog sadržaja u unutar ugostiteljskog objekta za smještaj ili se ne pridržava tako istaknutog radnog vremena (članak 9. stavak 4.)
4. ne utvrdi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i ne istakne ga na recepciji u fizičkom obliku te izvadak iz kućnog reda ne istakne u svim sobama i apartmanima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta izvadak iz kućnog reda ne predoči gostu u fizičkom obliku (članak 11. stavak 1. točka 3.)
5. ne utvrdi normative o utrošku namirnica za pojedino jelo, piće i napitak, ne pruži usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima, nema normativ u ugostiteljskom objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku te na zahtjev gosta normativ ne predoči gostu u fizičkom obliku (članak 11. stavak 1. točka 4.)

6. vidno ne istakne cijene usluga koje se nude na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, na način dostupan gostima i/ili ne pridržava se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima ne istakne i iznos turističke pristojbe, ne stavi cjenike na raspolaganje gostima u fizičkom i/ili digitalnom obliku te na zahtjev gosta cjenik ne predoči gostu u fizičkom obliku i ne istakne registracijski broj ako mu je izdan za smještajni objekt (članak 11. stavak 1. točka 5.)
7. ne izda gostu čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja ne navede u računu i iznos turističke pristojbe, ili račun za pružene usluge gostu ne izda turističkoj agenciji ili drugom naručitelju usluge (članak 11. stavak 1. točka 6.)
8. ne osigura goste u ugostiteljskom objektu za smještaj od posljedica nesretnog slučaja (članak 11. stavak 1. točka 9.)
9. ne omogući gostu podnošenje pisanog prigovora u ugostiteljskom objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od dana zaprimanja pisanog prigovora pisanim putem ne potvrdi njegov primitak, u ugostiteljskom objektu vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te ne vodi i ne čuva evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora (članak 11. stavak 1. točka 10.)
10. ne istakne u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge naturistima uz naziv vrste ugostiteljskog objekta i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge naturistima (članak 11. stavak 1. točka 11.)
11. ne obavijesti pisanim putem u propisanom roku nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu (članak 11. stavak 1. točka 12.)
12. prema gostu se ne odnosi uljudno, korektno i profesionalno (članak 11. stavak 1. točka 15.)
13. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju koristi oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva (članak 11. stavak 1. točka 17.)
14. ne spriječi iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću (članak 11. stavak 1. točka 18.)
15. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ne istakne porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 11. stavak 2.)
16. usluži ili dopusti konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina (članak 12. stavak 1.)
17. u ugostiteljskom objektu ne istakne na vidljivom mjestu oznaku o zabrani usluživanja i konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina (članak 12. stavak 2.)
18. usluži gosta ili mu dopusti konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetska pića, iako je procijenio da je osoba mlađa od 18 godina, a gost dobrovoljno ne dokaže da je stariji od 18 godina davanjem na uvid osobne isprave ili ako uslužuje alkoholna pića protivno zabrani predstavničkog tijela (članak 12. stavak 3. i 4.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 520,00 do 1840,00 eura.

(3) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom ugostiteljskom objektu pravna osoba i fizička osoba – obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 10.600,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može pravnoj osobi i fizičkoj osobi – obrtniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 380,00 eura, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. točke 16. ovoga članka policijski službenik može pravnoj osobi i fizičkoj osobi – obrtniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 380,00 eura, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 260,00 eura.

Prekršaji iznajmljivača u domaćinstvu u vezi kapaciteta, uvjeta objekta i oglašavanja

Članak 70.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 2640,00 eura kaznit će se za prekršaj iznajmljivač ako:

1. pruža usluge smještaja u više od deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti (članak 29. stavak 3. točka 1.)
2. pruža usluge smještaja u kampu i/ili kamp-odmorištu u više od deset smještajnih jedinica, odnosno za više od 30 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina (članak 29. stavak 3. točka 2.)
3. pruža usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj u više od deset smještajnih jedinica, odnosno za više od 30 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti (članak 29. stavak 3. točka 3.)
4. pruža usluge doručka osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja (članak 29. stavak 3. točka 4.)
5. pruža usluge smještaja u objektima iz članka 29. stavka 3. točaka 2. i 3. u smještajnom kapacitetu većem od propisanog u članku 29. stavku 4. ovoga Zakona (članak 29. stavak 4.)
6. nudi i prodaje usluge neposredno ili putem drugih osoba koje nisu registrirane za posredovanje u prodaji usluga smještaja, ili nudi i prodaje svoje usluge iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona izvan svog objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom propisuje predstavničko tijelo (članak 29. stavak 5.)
7. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 33. stavak 1.)
8. pruža usluge iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona suprotno izdanom rješenju o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.).
9. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava uvjete za posebni standard (članak 36. stavak 1.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se iznajmljivač novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 5300,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Prekršaji iznajmljivača u vezi oznaka, cijena, normativa, računa i postupanja s gostima

Članak 71.

(1) Novčanom kaznom od 520,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj iznajmljivač ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste, kategorije objekta te vrste posebnog standarda, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, ili samo natpis s oznakom vrste objekta ako je iznajmljivač izgubio pravo isticanja oznake za kategoriju (članak 31. stavak 1. točka 1.)
2. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije te posebnog standarda objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju turističke pristojbe te se ne pridržava istaknutih cijena, na zahtjev gosta ne predoči cjenik gostu u fizičkom obliku i ne istakne registracijski broj ako mu je izdan za smještajni objekt (članak 31. stavak 1. točka 2.)
3. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedina jela, pića i napitke, ako takve usluge pruža, ne pruži usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada nema u objektu ili na zahtjev normativ ne predoči gostu u fizičkom obliku (članak 31. stavak 1. točka 3.)
4. ne izda gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu, osim u slučaju ako račun za usluge pružene gostu izdaje turistička agencija (članak 31. stavak 1. točka 4.)
5. ne omogući gostu podnošenje pisanih prigovora u objektu ili bez odgađanja pisanim putem ne potvrditi njegov primitak ili ne omogući gostu podnošenje pisanog prigovora putem pošte, ili elektroničke pošte ili u objektu vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora ili u pisanom obliku ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora, ili ne vodi i/ili čuva pisanu evidenciju prigovora najmanje godinu dana od dana primitka pisanog prigovora (članak 31. stavak 1. točka 6.)
6. ne pruža ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 31. stavak 1. točka 7.)
7. pisanim putem u roku od osam dana ne obavijesti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (članak 31. stavak 1. točka 8.)
8. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju objekta te posebnog standarda koja nije utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 31. stavak 1. točka 9.)
9. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ne istakne porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 31. stavak 2.)
10. uslužuje, odnosno dopušta konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koja sadržavaju alkohol i/ili energetska pića u objektu osobama mlađim od 18 godina ili nema istaknutu oznaku o toj zabrani (članak 31. stavak 3.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu kaznit će se iznajmljivač novčanom kaznom u iznosu od 1060,00 do 2640,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 180,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Prekršaji nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva u pružanju ugostiteljskih usluga i poštivanju kapaciteta i uvjeta

Članak 72.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 2650,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako:

1. pruža usluge za više gostiju ili u više smještajnih jedinica od propisanog, ili gostima ne omogući uslugu pripremanja ili usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak ili polupansion ili pansion (članak 42. stavak 2. točke 1., 2. i 3.)
2. pruža usluge za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija više od deset puta tijekom kalendarske godine ili ne izvrši prijavu mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja tih usluga (članak 42. stavak 3.)
3. pruža usluge smještaja u objektima iz članka 42. stavka 2. točke 3. i članka 29. stavka 3. točaka 1., 2. i 3. u smještajnom kapacitetu većem od propisanog u članku 42. stavku 4. ovoga Zakona (članak 42. stavak 4.)
4. jela, pića i napici koji se uslužuju nisu uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo (članak 42. stavak 5.)
5. objekt u kojem se pružaju usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 42. stavak 8.)
6. pruža usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona suprotno izdanom rješenju o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona (članak 43. stavak 1.)
7. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava uvjete za posebni standard ili oznaku kvalitete utvrđenu rješenjem (članak 44.)
8. pruža ugostiteljske usluge suprotno odluci Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske iz članka 10. ovoga Zakona za vrijeme dok je takva odluka na snazi (članak 10.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu kaznit će se fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 5300,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može fizičkoj osobi – nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Prekršaji nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva u vezi oznaka, cijena, normativa i radnog vremena objekta

Članak 73.

(1) Novčanom kaznom od 520,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 1.)

2. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju turističke pristojbe, na zahtjev gosta ne predoči cjenik gostu u fizičkom obliku te se ne pridržava istaknutih cijena, i ne istakne registracijski broj ako mu je izdan za smještajni objekt (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 2.)
3. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedina jela, pića i napitke ako takve usluge pruža, ne pruži usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada nema u objektu ili na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 3.)
4. ne izda gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu, osim u slučaju ako račun za usluge pružene gostu izdaje turistička agencija (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 4.)
5. ne omogući gostu podnošenje pisanog prigovora u objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgađanja pisanim putem potvrditi njegov primitak, u objektu vidljivo ne istaknute obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te ne vodi i ne čuva evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 6.)
6. ne pruža ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 7.)
7. pisanim putem u roku od osam dana ne obavijesti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 8.)
8. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju te posebnog standarda objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 9.)
9. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ne istakne porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 2.)
10. uslužuje, odnosno dopušta konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koja sadržavaju alkohol i/ili energetska pića u objektu osobama mlađim od 18 godina ili nema istaknutu oznaku o toj zabrani (članak 42. stavak 9., a u vezi s člankom 31. stavkom 3.)
11. vidno ne istakne na ulazu u objekt u kojem pruža ugostiteljske usluge obavijest o radnom vremenu sukladno odluci predstavničkog tijela, radnim, odnosno neradnim danima i ne pridržava se istaknutoga radnog vremena (članak 45. stavak 2.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu kaznit će se fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva novčanom kaznom u iznosu od 1060,00 do 2640,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može fizičkoj osobi – nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Nedopušteno kampiranje

Članak 74.

(1) Novčanom kaznom od 570,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj osoba koja kampira izvan kampova iz skupine „Kampovi“, prostora određenih za kampiranje izvan kampova u skladu s člankom 50. stavcima 3., 4. i 5. ovoga Zakona, kampova u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu (članak 50. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 400,00 eura.

DIO JEDANAESTI
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Započeti postupci

Članak 75.

Postupci započeti prema odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) i propisa donesenih na temelju toga Zakona koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Rok za donošenje pravilnika

Članak 76.

(1) Ministar će pravilnike iz članka 33. stavka 2., članka 42. stavka 13. i članka 52. stavka 6. ovoga Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će pravilnike iz članka 8. stavka 4., članka 15. stavka 2., članka 16. stavka 3. i članka 17. stavka 3. ovoga Zakona donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Određivanje početka roka za ponovnu kategorizaciju, utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete ugostiteljskih objekata

Članak 77.

Rok iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je Ministarstvo dužno provesti ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona i ponovno utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona, za ugostiteljske objekte kojima je do stupanja na snagu ovoga Zakona rješenjem utvrđena kategorija, odnosno posebni standard i oznaka kvalitete, teče od dana izvršnosti rješenja.

Rok za usklađivanje rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti

Članak 78.

(1) Ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti u roku od pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 8. stavka 4. i članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se kategoriziraju dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti u roku od deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 8. stavka 4., članka 15. stavka 2. i članka 16. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti u roku od deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 8. stavka 4. i članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Nadležno upravno tijelo može pokrenuti upravni postupak i izdati rješenje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke.

(5) Ako se u postupku usklađivanja uvjeta utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu odnosno vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj.

(7) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavaka 1., 2., 3. i 5. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(8) Rok iz članka 25. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona u kojem je nadležno upravno tijelo dužno provesti ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz članka 20. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona i ponovno utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona, za ugostiteljske objekte iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, teče od dana izvršnosti rješenja iz stavka 4. ovoga članka.

Rok za usklađivanje za ugostiteljske objekte vrste Guest house i Kampiralište

Članak 79.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima vrste Guest house i Kampiralište nastavljaju s radom, ali su dužni uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o ispunjavanju propisanih uvjeta za neku od vrsta ugostiteljskih objekata propisanih pravilnikom

iz članka 8. stavka 4., članka 15. stavka 2. i članka 16. stavka 3. ovoga Zakona u roku od pet godina od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(2) Ugostitelju koji ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo će rješenjem ukinuti rješenje temeljem kojeg obavlja ugostiteljsku djelatnost.

(3) Troškove postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

Rok za usklađivanje rješenja o odobrenju iznajmljivača

Članak 80.

(1) Iznajmljivači koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu temeljem izvršnog rješenja o odobrenju, dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o odobrenju u roku:

– pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, ako pružaju usluge u objektima za koje je rješenje o odobrenju izdano do 31. prosinca 2015.

– deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, ako pružaju usluge u objektima za koje je rješenje o odobrenju izdano od 1. siječnja 2016.

(2) Nadležno upravno tijelo može pokrenuti upravni postupak i izdati rješenje iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke.

(3) Ako se u postupku usklađivanja uvjeta utvrdi da objekt u domaćinstvu više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu odnosno vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje.

(4) U slučaju iz stavaka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.

(5) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavaka 1. i 3. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(6) Rok iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je nadležno upravno tijelo dužno provesti ponovno utvrđivanje uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te uvjete za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu teče od dana izvršnosti rješenja iz stavka 2. ovoga članka.

Rok za usklađivanje rješenja o odobrenju obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva

Članak 81.

(1) Nositelji i članovi obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu temeljem izvršnog rješenja o odobrenju, dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o odobrenju u roku od deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 42. stavka 13. ovoga Zakona.

(2) Nadležno upravno tijelo može pokrenuti upravni postupak i izdati rješenje iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke.

(3) Ako se u postupku usklađivanja uvjeta utvrdi da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu ili kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje.

(4) U slučaju iz stavaka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva.

(5) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavaka 1. i 3. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(6) Rok iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je nadležno upravno tijelo dužno provesti ponovno utvrđivanje uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te uvjete za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu teče od dana izvršnosti rješenja iz stavka 2. ovoga članka.

Odluke predstavničkog tijela

Članak 82.

(1) Predstavničko tijelo dužno je donijeti odluke na osnovi ovlaštenja iz članka 9. stavka 2., članka 14. stavka 1. i članka 45. stavka 1. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Odluke koje je predstavničko tijelo donijelo na temelju članka 9. stavka 2., članka 14. stavka 1. i članka 42. stavka 1. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) ostaju na snazi do donošenja odluka iz stavka 1. ovoga članka.

Dostava rješenja do uspostave interoperabilnosti Središnjeg registra

Članak 83.

Do uspostave razmjene i pristupa podacima iz članka 53. ovoga Zakona, Ministarstvo i nadležna upravna tijela primjerke izvršnih rješenja izdanih sukladno odredbama ovoga Zakona dostavljaju nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav, mjesno nadležnoj službi turističke i sanitarne inspekcije Državnog inspektorata te tijelu državne uprave nadležnom za poslove statistike i jedinici lokalne samouprave prema mjestu gdje se objekt nalazi, a za objekte u kojima se pruža usluga smještaja i turističkoj zajednici prema mjestu gdje se objekt nalazi.

Obveze ugostitelja i iznajmljivača u prijelaznom razdoblju

Članak 84.

(1) Ugostitelji i iznajmljivači koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost odnosno pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu i osobe koje su do

dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijele zahtjev i ishodile rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti odnosno odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20. i 126/21.), za objekt u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana odredbama zakona kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, dužni su pribaviti i dostaviti suglasnost u roku propisanim Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada („Narodne novine“, broj 152/24.).

(2) Ugostiteljima i iznajmljivačima koji u roku iz stavka 1. ovoga članka ne pribave suglasnost iz stavka 1. ovoga članka pravo na obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu prestaje po sili zakona istekom roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti odnosno rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu za objekt u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana odredbama Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada („Narodne novine“, broj 152/24.), za koje u ostavljenom roku nije pribavljena suglasnost iz stavka 1. ovoga članka ukinut će se po službenoj dužnosti.

(4) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavka 3. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

Status domaćina

Članak 85.

Iznajmljivač koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno rješenju o odobrenju i ispunjava uvjete iz članka 30. ovoga Zakona smatra se domaćinom.

Rješenja izdana ugostiteljima za stambeni prostor

Članak 86.

(1) Ugostitelji koji su ishodili rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman iz članka 24. stavka 2. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) koji se nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku od deset godina od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ugostitelju koji ne uskladi svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku propisnom stavkom 1. ovog članka, nadležno upravno tijelo će rješenjem ukinuti rješenje temeljem kojeg obavlja ugostiteljsku djelatnost u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman koji se nalazi u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada.

(3) Troškove postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

Dostava podataka o neplaćenoj turističkoj pristojbi

Članak 87.

(1) Hrvatska turistička zajednica najkasnije do 31. ožujka 2027. dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi ugostiteljski objekt, odnosno Ministarstvu, popis ugostitelja koji posluju na području za koje je upravno tijelo odnosno Ministarstvo nadležno, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnih pet godina.

(2) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka 2027., dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi objekt popis pružatelja ugostiteljskih usluga koji pružaju usluge na području za koje je upravno tijelo nadležno, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnih pet godina.

Privremena rješenja

Članak 88.

(1) Ugostitelji, iznajmljivači i nositelji ili članovi obiteljskoga poljoprivrednoga gospodarstva koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost odnosno pružaju ugostiteljske usluge na temelju privremenog rješenja iz članka 25. stavka 1., članka 34. stavaka 4. i 5. i članka 39. stavka 9., a u vezi s člankom 34. stavcima 4. i 5. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20. i 126/21.), na temelju istih privremenih rješenja nastavljaju obavljati ugostiteljsku djelatnost odnosno pružati ugostiteljske usluge, najdulje do 31. prosinca 2030.

(2) Nadležna upravna tijela dužna su po službenoj dužnosti od nadležnog upravnog tijela za izdavanje rješenja o izvedenom stanju zatražiti dostavu obavijesti o statusu zahtjeva za pokretanje postupka ozakonjenja nezakonito izgrađene građevine za koju je izdano privremeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka u svrhu donošenja rješenja kojim se rješava upravna stvar.

(3) Nadležna upravna tijela dostavljaju Ministarstvu godišnje izvješće o broju privremenih rješenja iz stavka 1. ovoga članka najkasnije do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Primjena propisa

Članak 89.

(1) Do stupanja na snagu propisa iz članka 76. stavka 1. ovoga Zakona, ostaju na snazi:

1. Pravilnik o upisnicima ugostiteljskih objekata i o upisnicima o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i seljačkom domaćinstvu („Narodne novine“, broj 5/08.)
2. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu („Narodne novine“, br. 9/16., 54/16., 61/16., 69/17. i 120/19.)
3. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 54/16,. 69/17. i 120/19.).

(2) Do stupanja na snagu propisa iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona, ostaju na snazi:

1. Pravilnik o razvrstavanju i minimalnim uvjetima ugostiteljskih objekata iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ („Narodne novine“, br. 82/07., 82/09., 75/12., 69/13. i 150/14.)
2. Pravilnik za dodjelu oznake kvalitete ugostiteljskog objekta vrste Hotel („Narodne novine“, broj 9/16.)
3. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji ugostiteljskih objekata iz skupine Kampovi („Narodne novine“, br. 54/16., 68/19. i 120/19.)
4. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji ugostiteljskih objekata iz skupine ostali ugostiteljski objekti za smještaj („Narodne novine“, br. 54/16. i 69/17.)
5. Pravilnik o razvrstavanju, kategorizaciji i posebnim standardima ugostiteljskih objekata iz skupine Hoteli („Narodne novine“, br. 56/16. i 120/19.).

Prestanak važenja propisa

Članak 90.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o obliku, sadržaju i načinu vođenja knjige gostiju i popisa gostiju („Narodne novine“, broj 140/15.).

Članak 91.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.).

Stupanje na snagu Zakona

Članak 92.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2027., osim odredbi članka 46. do 49. koji stupaju na snagu 1. svibnja 2027.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Analiza trenutnog stanja u području ugostiteljske djelatnosti i pružanja ugostiteljskih usluga pokazuje da važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) više nije odgovarajuća pravna podloga za regulaciju načina i uvjeta obavljanja te djelatnosti. Od 2015. godine, kada je donesen, do danas je doživio velik broj izmjena i dopuna. To je rezultiralo nepreglednošću teksta, otežanom primjenom i pravnom nesigurnošću za sve dionike: poduzetnike, građane i javnopravna tijela. Brojne izmjene dovele su do fragmentiranog zakona, što otežava razumijevanje i dosljednu primjenu odredbi te stvara prostor za različita tumačenja.

U međuvremenu, na razini Europske unije donesena je Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (u daljnjem tekstu: Uredba), koja se primjenjuje od 20. svibnja 2026., stoga je potrebno osigurati njezinu primjenu na način da se uspostavi sustav registracije sukladno Uredbi, odrede tijela nadležna za provedbu i propišu sankcije.

Uredba se temelji na prepoznavanju rastućeg utjecaja ekonomije platformi na turistički sektor, posebice u području kratkoročnog iznajmljivanja smještaja. Iako takve usluge otvaraju brojne mogućnosti za iznajmljivače i goste, njihov brzi i nekontrolirani rast stvorio je određene probleme za lokalne zajednice. Glavni problem je nedostatak pouzdanih i standardiziranih informacija o identitetu iznajmljivača, lokaciji i trajanju najma, što nadležnim tijelima otežava procjenu stvarnog utjecaja kratkoročnog najma, a time i osmišljavanje odgovarajućih politika. Stoga je cilj Uredbe bio uspostaviti ujednačen i ciljani skup pravila na razini Europske unije kako bi se osiguralo pravedno, nedvosmisleno i transparentno pružanje usluga. Važno je naglasiti da Uredba nije samo tehnički propis o prikupljanju podataka, već je strateški odgovor na socioekonomske probleme povezane s ekonomijom platformi, poput utjecaja na dostupnost dugoročnih stambenih prostora i porasta cijena nekretnina, što je izričito navedeno u Uredbi.

Također, treba uzeti u obzir da se turistički sektor od 2015. godine, kada je važeći Zakon donesen, značajno promijenio. Nove okolnosti, poput digitalizacije, rastućeg trenda održivog turizma i promjena na tržištu, zahtijevaju prilagodbu zakonskog okvira kako bi se osigurala konkurentnost i kvaliteta usluga te se važeći Zakon ocjenjuje nedorečenim i ograničavajućim za razvoj ugostiteljske djelatnosti.

U međuvremenu je uspostavljen i eTurizam, kao integrirani informacijski sustav e-usluga u turizmu kojem je cilj kroz digitalizaciju i optimizaciju svih procesa u turizmu potaknuti daljnji razvoj turističkih i ugostiteljskih usluga u Republici Hrvatskoj, ali i unaprijediti komunikaciju i poslovanje između građana i javne uprave u turizmu na bržu i višu razinu. eTurizam povezuje postupke više tijela javne uprave u integrirani državni informacijski sustav za javne e-usluge: Središnji turistički registar (TuRegistar) čiji je dio i Središnji registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu, Registracija obavljanja djelatnosti i pokretanje poslovanja u području turizma i ugostiteljstva (TuStart) i Sustav za dodjelu dostupnih potpora u turizmu (TuRiznica). Usluga omogućava fizičkim i pravnim osobama predaju zahtjeva za registraciju obavljanja djelatnosti i pokretanje poslovanja te zahtjeva za dodjelu potpora u

području turizma i ugostiteljstva, stoga je potrebno zakonske odredbe prilagoditi postupcima koji se vode digitalno.

Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati ugostitelji, odnosno trgovačka društva, fizičke osobe-obrtnici i zadruge, koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti.

Važeći Zakon sadrži odredbu koja zahtijeva da trgovačka društva ugostitelji ispunjavaju posebne uvjete vezane uz stupanj obrazovanja, stručnu osposobljenost ili majstorski ispit barem jedne zaposlene osobe u tom objektu, ovisno o vrsti ugostiteljskog objekta.

Kada su u pitanju obrtnici, na njih se primjenjuje Zakon o obrtu („Narodne novine“, br. 143/13., 127/19. i 41/20.) i Pravilnik o vezanim i povlaštenim obrtima („Narodne novine“, broj 148/24.), kojima su propisani vezani obrti stupanj i vrsta stručne spreme potrebne za njihovo obavljanje te popis povlaštenih obrta za koje se traži ispit o stručnoj osposobljenosti ili majstorski ispit, dok za zadruge takva obveza nije propisana.

S obzirom na to da u aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim izraženim nedostatkom radne snage u turističkom i ugostiteljskom sektoru, primjena ove obveze na trgovačka društva ne bi dodatno unaprijedila zaštitu javnog interesa, već bi imala suprotan učinak odnosno ograničila pristup tržištu rada i otežala poslovanje, što bi moglo negativno utjecati na gospodarsku aktivnost i dostupnost usluga, ova odredba se briše.

Ugostiteljima (pravnim i fizičkim osobama - obrtnicima) omogućeno je važećim Zakonom ishođenje rješenja za sobu, apartman, studio apartman i kuću za odmor u prostorima stambene namjene. Ova mogućnost, tada je uvedena s ciljem stavljanja neprodanih stanova u funkciju tijekom financijske krize, a danas se smatra kontraproduktivnom zbog promijenjenih okolnosti na tržištu nekretnina, kada je primarni problem nedostatak nekretnina za stalno stanovanje i rast prodajnih cijena i cijena dugoročnog najma, posebno u turistički atraktivnim zonama.

Uočeno je da se rješenja o nastavku ugostiteljske djelatnosti od strane novog ugostitelja često izdaju za objekte iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ za koje je rješenje izdano prije mnogo godina te od tada nisu utvrđivani minimalni uvjeti. Ova praksa stvara značajan problem neujednačene i upitne kvalitete takvih objekata.

Konzumacija energetskih pića među djecom i mladima mlađima od 18 godina postala je učestala pojava, potaknuta njihovom lakom dostupnošću, agresivnim marketinškim strategijama te percepcijom da je riječ o uobičajenim bezalkoholnim napitcima. U praksi ne postoje djelotvorna ograničenja njihove prodaje i konzumacije u ugostiteljskim objektima, što rezultira situacijom u kojoj se maloljetnicima omogućuje konzumacija proizvoda s visokim udjelom kofeina i drugih stimulativnih tvari štetnih za njihovo zdravlje bez ikakvog nadzora ili kontrole. Dok je zabrana usluživanja i dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića maloljetnicima zakonom jasno i dosljedno uređena, u pogledu energetskih pića takva učinkovita i precizna ograničenja ne postoje.

Trenutno ne postoji obveza periodične ponovne kategorizacije za većinu ugostiteljskih smještajnih objekata, osim za hotele i kampove. Ova iznimka stvara dvostruke standarde i predstavlja značajan rizik za očuvanje kvalitete u ostalim ugostiteljskim objektima za smještaj

(apartmani, sobe, hosteli, kuće za odmor). Kada se rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu ili vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta za smještaj jednom izda, bez obveze ponovnog utvrđivanja uvjeta i ponovne kategorizacije, ne postoji mehanizam koji bi osigurao da objekti i dalje ispunjavaju uvjete propisane u trenutku izdavanja rješenja kao i da ulažu u podizanje kvalitete kako bi ostali konkurentni. Istodobno, procjenjuje se da je rok ponovne kategorizacije od četiri godine prekratak te bi kao rok trebalo propisati realnije razdoblje unutar kojeg se očekuju značajnije obnove ili promjene u objektu, kako bi se dala veća sigurnost ulagačima i vlasnicima objekata, a ujedno smanjilo nepotrebno administriranje.

Važeći Zakon ne propisuje jasne odredbe o donošenju rješenja o odstupanju od propisanih minimalnih uvjeta za ugostiteljske objekte, koje bi bilo moguće samo na temelju isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, komunikacija, instalacija i sigurnosti. Ključno ograničenje je da se odstupanje ne bi moglo odobriti za površinu smještajne jedinice (modula) niti ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta i sigurnost.

Osim što iznajmljivači ne plaćaju paušalni iznos turističke pristojbe, primijećena je praksa da i ugostitelji, iako naplate turističku pristojbu od gostiju, izbjegavaju proslijediti novac na propisani račun, što su prema Zakonu o turističkoj pristojbi („Narodne novine“, br. 52/19., 32/20. i 42/20.) obvezni svakog 1. i 15. u mjesecu, s rokom dospijeća od sedam dana. Trenutačne sankcije za takvo postupanje ugostitelja i iznajmljivača nisu dovoljno odvraćajuće.

Uočeno je da se odredba koja regulira smještaj rodbine i prijatelja u kućama za odmor zloupotrebljava u praksi. Umjesto da služi svojoj primarnoj namjeni (tj. nekomercijalnom ustupanju nekretnine bliskim osobama), ova se zakonska mogućnost koristi za prikrivanje neregistriranog iznajmljivanja (rada na crno). Vlasnici komercijalno iznajmljuju nekretnine turistima, a zatim se pozivaju na odredbu o smještaju rodbine i prijatelja kako bi izbjegli obvezu registracije djelatnosti, plaćanja turističke pristojbe i poreza. Time se stvara nelojalna konkurencija urednim iznajmljivačima i nanosi šteta državnom i lokalnim proračunima.

Također su uočene česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede. Takvo administrativno opterećenje usporava rad ureda, troši resurse i smanjuje učinkovitost javne uprave u obavljanju drugih ključnih zadataka.

Struktura pružanja usluga smještaja u domaćinstvu, kao i njihovo razvrstavanje u kategorije, upućuju na pretežnu zastupljenost objekata niže razine kvalitete. Takav raspored kapaciteta, obilježen dominantnim udjelom smještajnih jedinica s manjim brojem zvjezdica, dugoročno nepovoljno utječe na percepciju i ukupni imidž turističke destinacije. Navedeno stanje ne pridonosi razvoju konkurentne i održive turističke ponude te može ograničiti potencijal destinacije za ostvarenje viših standarda kvalitete i dodane vrijednosti.

Također, potrebno je povećati učinkovitost u suzbijanju obavljanja neregistrirane djelatnosti iznajmljivanja smještaja. Postojeći sustav nadzora, uslijed ograničenih kapaciteta i ovlasti, ne uspijeva adekvatno pokriti sve slučajeve nezakonitog pružanja ugostiteljskih usluga, što rezultira značajnom sivom ekonomijom u turističkom sektoru. Niska razina detekcije i sankcioniranja neregistriranih iznajmljivača stvara nelojalnu konkurenciju registriranim subjektima, narušava tržišne uvjete i uzrokuje značajan gubitak proračunskih prihoda.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

U odnosu na važeći Zakon, Konačnim prijedlogom zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisuju se sljedeće novine:

- uspostavlja se jedinstveni postupak registracije na cijelom teritoriju Republike Hrvatske sukladno Uredbi i propisuju se pretpostavke za njezinu provedbu, to jest nadležna tijela i sankcije

- ukida se obveza ugostitelja trgovačkih društava vezana uz ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg stupnja obrazovanja, stručne osposobljenosti ili majstorskog ispita, potrebnih za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ovisno o vrstama ugostiteljskih objekata, odnosno da ima zaposlenu osobu koja ispunjava te uvjete

- ukida se mogućnost izdavanja rješenja ugostiteljima o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman koji se nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada dok takva mogućnost ugostiteljima ostaje za kuće za odmor

- odredbe Zakona o dokazivanju prava korištenja i izdavanja privremenog rješenja za hotele, kampove i turistička naselja koji se nalaze na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije usklađuju se s odredbama zakona kojim se uređuje neprocijenjeno građevinsko zemljište

- propisuje se da ugostiteljski objekti iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ mogu ishoditi rješenje o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti samo u slučaju ako od izvršnosti rješenja izdanog prethodnom ugostitelju u tom objektu nije proteklo više od pet godina i ako nije bilo prekida u obavljanju djelatnosti

- zabranjuje se usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja energetskih pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina na način kako je to uređeno i za alkoholna pića

- za hotele i kampove rok ponovne kategorizacije produljuje se s četiri na pet godina

- uvodi se obveza ponovne kategorizacije i za skupinu „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, na način da se ugostiteljski objekti koji se kategoriziraju (sobe, apartmani, kuće za odmor) ponovno kategoriziraju svakih deset godina, a objektima koji se ne kategoriziraju svakih pet godina se ponovno utvrđuju uvjeti za vrstu

- propisuje se da Ministarstvo turizma i sporta, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti

- kao razlog za ukidanje rješenja ugostitelju i iznajmljivaču propisuje se neispunjavanje obveze plaćanja turističke pristojbe sukladno propisima kojima se uređuje plaćanje turističke pristojbe

- propisuju se kriteriji za utvrđivanje kada se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika smatra neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga, uključujući određivanje objektivnih pokazatelja organiziranog ili ponavljajućeg pružanja usluga smještaja u domaćinstvu

- propisuje se da nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanja uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu

- propisuje se da u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, iznajmljivač ili članovi njegove obitelji mogu ponovno ishoditi rješenje tek nakon godinu dana od izvršnosti rješenja o ukidanju prethodno izdanog rješenja

- propisuje se da se upravni postupak vodi u integriranom informacijskom sustavu turizma kao i da se rješenja i podaci dostavljaju razmjenom podataka između informacijskih sustava javnopravnih tijela

- nadzor nad neregistriranom djelatnošću, uz turističku inspekciju, daje se u nadležnost Carinskoj upravi i komunalnim redarima, kako bi se povećala njegova učinkovitost, a nadzor nad nelegalnim kampiranjem u zaštićenim područjima daje se u nadležnost i čuvarima prirode

- s obzirom na to da su postojeće sankcije nedovoljno odvraćajuće, povećavaju se propisane kazne za obavljanje neregistrirane djelatnosti

- propisuje se da nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet propisan za obiteljska poljoprivredna gospodarstva

- propisuje se obveza ugostitelja da za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ - vrste koje se ne kategoriziraju usklade poslovanje i ishode nova rješenja u roku od pet godina, dok za kategorizirane objekte iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ te za restorane i barove taj rok iznosi deset godina od stupanja Zakona na snagu

- propisuje se obveza usklađivanja iznajmljivača i obiteljskih poljoprivrednih gospodarstva s novim pravilnikom na način da će upravna tijela u županijama provesti postupke ponovnog utvrđivanja uvjeta za vrste i kategorije objekata u domaćinstvu odnosno obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, počevši od najstarijih rješenja

- nomotehnička i izričajna dorada u odnosu na važeći Zakon radi boljeg razumijevanja i rješavanja praznina.

Donošenjem predloženog Zakona prije svega se očekuje pozitivan učinak na sprječavanje obavljanja neregistrirane djelatnosti. Konačnim prijedlogom zakona uspostavit će se sustav registracije sukladno Uredbi, koji će rezultirati obvezom za sve pružatelje ugostiteljskih usluga smještaja, osim hotela i kampova da u svrhu oglašavanja smještaja na platformama pribave registracijski broj za svaku smještajnu jedinicu. Taj broj služi kao jedinstvena identifikacijska oznaka koja omogućuje nadležnim tijelima da točno prate i

identificiraju pružatelje usluge smještaja i njihove objekte. To će spriječiti oglašavanje neregistriranih smještajnih jedinica jer će ujedno i platforme za kratkoročni najam biti obvezne osigurati da se oglasi ne objavljuju bez važećeg registracijskog broja, prikazati registracijski broj u svakom oglasu, ukloniti oglase na zahtjev nadležnog tijela ako su smještajne jedinice oglašene bez registracijskog broja ili s nevažećim brojem i spriječiti zlouporabu brojeva, kao što je korištenje jednog broja za više nekretnina. Nadležna tijela imat će ovlasti provjeriti točnost podataka i, u slučaju namjernih netočnosti, mogu suspendirati ili povući registracijski broj. Kombinacija ovih mjera učinit će ilegalno poslovanje znatno težim i rizičnijim, odnosno onemogućit će oglašavanje smještaja iznajmljivačima koji nemaju registracijski broj. Naime, iznajmljivač odnosno ugostitelj koji ima ishođeno rješenje moći će ishoditi registracijski broj za svoje postojeće smještajne jedinice koje se nalaze u Registru za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu. Iznajmljivaču koji nema rješenje izdat će se registracijski broj uz obavijest da je potrebno i ishoditi rješenje (zahtjev za ovlašćivanje). Zahtjevom za ovlašćivanje, automatski mu se nudi zahtjev za izdavanje rješenja popunjen podacima koje je unio u procesu registracije, a ukoliko iznajmljivač odluči ne nastaviti sa zahtjevom za izdavanje rješenja, javnopravno tijelo dobiva informaciju o takvom zahtjevu za izdavanje registracijskog broja. Iznajmljivači su u procesu oglašavanja na internetskim platformama dužni dati svoj registracijski broj te izjavu kojom se izjašnjavaju podliježu li ili ne obvezi ovlašćivanja u svojoj državi članici. Time će se iznajmljivačima „na crno“ faktički onemogućiti oglašavanje putem platformi, jer će naknadnim provjerama njihov registracijski broj biti suspendiran, stoga će ih se na taj način potaknuti da ishode rješenja.

Također, smanjenju neregistriranog poslovanja i povećanju usklađenosti s propisima doprinijet će davanje ovlasti nadzora nad neregistriranom djelatnošću i Carinskoj upravi i komunalnim redarima, a očekuje se da će i povećane kazne djelovati odvraćajuće.

Osim toga, propisivanjem restriktivnije odredbe o smještaju rodbine i prijatelja, sprječava se daljnja zloupotrebe nekomercijalnog smještaja, suzbija rad na crno i uvodi red u segmentu iznajmljivanja kuća za odmor, osiguravajući da se sve komercijalne usluge oporezuju i registriraju.

Uvođenje obvezne periodične rekategorizacije za sve vrste smještajnih ugostiteljskih objekata ključno je za zaštitu potrošača (gostiju) od neadekvatnog smještaja i podizanje opće kvalitete ponude smještaja.

Istodobno, s uvođenjem obvezne ponovne kategorizacije svih objekata u kojima se pruža usluga smještaja, potrebno je produžiti rok važenja kategorizacije s četiri na pet godina. Trenutačni rok od četiri godine često je prekratak i produženjem roka na pet godina smanjilo bi se administrativno opterećenje te bi se dala veća sigurnost ulagačima i vlasnicima objekata, s obzirom na to da je riječ o realnije postavljenom razdoblju unutar kojeg se očekuju značajnije obnove ili promjene u objektu. Ova izmjena predstavlja razumni kompromis između potrebe za stalnim praćenjem kvalitete i potrebe za smanjenjem birokracije i olakšavanjem investiranja u ugostiteljskom sektoru.

Iz razloga povećanja kvalitete ponude smještaja propisuje se i ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina te obveza usklađivanja s novim pravilnikom pri čemu će nadležna upravna tijela navedeno provjeravati po službenoj dužnosti, počevši od najstarijih rješenja.

Vezano uz osiguranje kvalitete i standarda u objektima u kojima se uslužuje hrana i piće (skupine „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“, „Objekti jednostavnih usluga“) propisuje se vremensko ograničenje vezano uz mogućnost izdavanja rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti u takvim objektima.

Zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja energetskih pića osobama mlađim od 18 godina u ugostiteljskim objektima, očekuje se jačanje razine zaštite zdravlja djece i mladih kroz smanjenje dostupnosti proizvoda s visokim udjelom kofeina i drugih stimulativnih tvari. Uvođenjem jasne i izričite zabrane uklanja se postojeća pravna praznina te se uspostavlja regulatorni okvir usporediv s već uređenim sustavom zaštite maloljetnika od konzumacije alkohola. Za ugostiteljski sektor ova obveza će značiti prilagodbu poslovanja kroz primjenu obveze provjere dobi, na isti način kao za alkoholna pića, bez značajnog administrativnog opterećenja, dok se društvene koristi ogledaju u jačanju sustava zaštite djece i mladih kao osobito osjetljive skupine.

Navedene mjere, osim povećanja kvalitete smještaja i ugostiteljske ponude, imat će pozitivan učinak i na zaštitu potrošača. Radi zaštite primarne stambene funkcije i rješavanja rastuće stambene krize, ukida se mogućnost izdavanja rješenja ugostiteljima za sobe, apartmane i studio apartmane u objektima stambene namjene koji se nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada.

Odredbama koje uređuju radno vrijeme ugostiteljskih objekata te mogućnost njegova prilagođavanja na lokalnoj razini, kao i ovlast postupanja u posebnim (izvanrednim) okolnostima, uspostavlja se cjelovit okvir za obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Ovaj okvir omogućuje ravnotežu između slobode poduzetništva i zaštite javnog interesa, uz uvažavanje lokalnih posebnosti te potrebe očuvanja zdravlja, sigurnosti i kvalitete života stanovništva.
U redovitim okolnostima jedinice lokalne samouprave imaju ovlast prilagoditi radno vrijeme ugostiteljskih objekata. Time se omogućuje fleksibilno uređenje u interesu ugostitelja i lokalnog stanovništva sukladno specifičnim potrebama i okolnostima.

U izvanrednim okolnostima, poput pandemije bolesti COVID-19 ili drugih situacija koje predstavljaju ozbiljnu ugrozu zdravlja, života ili sigurnosti većeg broja ljudi, ovaj Zakon predviđa dodatne zaštitne mehanizme. U takvim situacijama Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske ovlašten je donijeti privremene mjere kojima može urediti ili zabraniti rad svih ili pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, odnosno ograničiti njihovo radno vrijeme na cijelom ili dijelu teritorija Republike Hrvatske. Takve mjere donose se radi brze i učinkovite zaštite pravnog poretka te sprječavanja daljnjeg širenja ugroze.

Ovakvo normativno uređenje smatra se ustavno prihvatljivim jer ne zadire u samu bit poduzetničke slobode, već ju razumno ograničava radi ostvarivanja legitimnih ciljeva od javnog interesa. Propisana ograničenja su razmjerna, vremenski ograničena i usmjerena na zaštitu temeljnih vrijednosti, poput zdravlja i sigurnosti stanovništva. Uz to, jasno su definirane ovlasti državnih i lokalnih tijela, čime se osigurava odgovarajuća podjela nadležnosti i uspostavlja ravnoteža između gospodarskih sloboda i zaštite drugih Ustavom Republike Hrvatske zajamčenih prava.

Digitalizacija svih postupaka koji se provode sukladno ovome Zakonu pojednostavit će poslovanje i smanjiti administrativno opterećenje, što će ugostiteljima omogućiti da se više fokusiraju na uslugu i poboljšanje ponude. Jasniji i predvidljiviji pravni okvir smanjit će rizik za investitore. Povećanje broja visokokvalitetnih objekata i usluga, posebice onih koji su u

skladu s trendovima održivog turizma, učinit će hrvatski turizam privlačnijim na globalnom tržištu. Konsolidacija zakona smanjit će administrativnu nesigurnost, a manje pravnih praznina i sukoba značit će manje troškova i više vremena za razvoj poslovanja, što izravno jača konkurentnost ugostitelja.

Prilikom izrade odredbi kojima se uvode pojedina ograničenja vodilo se računa o suglasnosti predloženih odredbi s Ustavom Republike Hrvatske kao i o legitimnom cilju koji se pojedinim ograničenjem nastoji postići i razlozima zbog kojih se smatra da su predložene mjere nužne i primjerene za ostvarenje legitimnog cilja.

U odnosu na odredbe kojima se uređuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata i postupanje u posebnim okolnostima, legitiman cilj očituje se u potrebi zaštite javnog reda i mira, zdravlja i sigurnosti građana, kao i osiguranja uravnoteženog odvijanja gospodarskih aktivnosti. Propisivanje radnog vremena i mogućnost njegove prilagodbe na lokalnoj razini predstavljaju standardni regulatorni instrument kojim se usklađuju interesi poduzetnika s pravima i interesima lokalne zajednice. Različito uređenje radnog vremena prema vrsti objekata i njihovoj lokaciji temelji se na objektivnim kriterijima (npr. razlike u funkciji, utjecaju na okolinu), čime je ispunjen ustavni zahtjev jednakog postupanja u usporedivim situacijama. Nadalje, ovlasti Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske imaju jasan legitimni cilj zaštite života i zdravlja ljudi u izvanrednim okolnostima, a s obzirom na njihovu privremenu narav, teritorijalnu i sadržajnu ograničenost te vezanost uz zakonski definiran okvir posebnih okolnosti, riječ je o mjerama koje su nužne i razmjerne, jer se isti stupanj zaštite u izvanrednim okolnostima ne može osigurati blažim sredstvima.

Brisanje odredbe koja zahtijeva da trgovačka društva ugostitelji ispunjavaju posebne uvjete vezane uz stupanj obrazovanja, stručnu osposobljenost ili majstorski ispit barem jedne zaposlene osobe u tom objektu, ovisno o vrsti ugostiteljskog objekta ne narušava se načelo jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske niti načelo zabrane diskriminacije, jer se njome ne uvodi nejednak tretman usporedivih subjekata bez razumnog i objektivnog opravdanja.

Naime, u postojećem sustavu već postoji diferencirani regulatorni okvir između obrtnika i trgovačkih društava. Obrtnici podliježu posebnom pravnom uređenju sukladno Zakonu o obrtu i Pravilniku o vezanim i povlaštenim obrtima. S druge strane, trgovačka društva djeluju u okviru šireg korporativnog i tržišnog uređenja uređenog Zakonom o trgovačkim društvima.

Ustavnosudska praksa i opća ustavnopravna načela dopuštaju normativno razlikovanje između kategorija subjekata ako za to postoji objektivno i razumno opravdanje te ako je mjera razmjerna cilju koji se želi postići. U ovom slučaju, razlika u regulaciji proizlazi iz različite pravne naravi obrta i trgovačkih društava te različitog regulatornog okvira koji se na njih primjenjuje, što predstavlja legitimnu osnovu za normativno razlikovanje. Stoga brisanje predmetne odredbe ne stvara novu nejednakost, već uklanja normu koja bi, mogla dovesti do nerazmjernog opterećenja samo jedne kategorije subjekata dok je prema postojećem pravnom okviru na subjektima koji žele obavljati ugostiteljsku djelatnost da odaberu pravni oblik koji odgovara njihovim potrebama dok su pritom uvjeti propisani odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti jednaki za sve ugostitelje.

Odredbama kojima se omogućuje zabrana usluživanja alkoholnih pića u određenom razdoblju te uvodi zabrana usluživanja i konzumiranja energetskih pića maloljetnicima, legitiman cilj ogleda se u zaštiti javnog zdravlja, posebice zaštiti djece i mladih, kao i u

prevenciji negativnih društvenih pojava povezanih s konzumacijom alkohola (narušavanje javnog reda i mira, nasilje i sl.). Davanje ovlasti predstavničkim tijelima jedinica lokalne samouprave da vremenski ograniče usluživanje alkohola omogućuje normativnu prilagodbu specifičnostima lokalne sredine, čime se osigurava fleksibilnost i izbjegava prekomjerna generalizacija. Zabrana usluživanja energetskih pića osobama mlađima od 18 godina dodatno je utemeljena na potrebi zaštite zdravlja maloljetnika kao osobito ranjive skupine. Navedene mjere, iako restriktivne, usmjerene su na jasno definiran javni interes, opće su naravi i primjenjuju se bez diskriminacije, a njihova nužnost proizlazi iz činjenice da blaže mjere (poput isključivo edukativnih aktivnosti ili samoregulacije) ne mogu s jednakom učinkovitošću postići željeni preventivni učinak.

U odredbama kojima se uvodi vremensko ograničenje ponovnog ishođenja odobrenja za pružanje ugostiteljskih usluga nakon odjave djelatnosti, legitiman cilj ogleda se u sprječavanju zlouporaba sustava odobravanja, osiguravanju pravne sigurnosti te očuvanju stabilnosti i transparentnosti tržišta. Uvođenjem roka od jedne godine postiže se odvraćajući učinak prema ponašanjima kojima se izigrava primjena propisa i administrativni postupci, dok se istodobno ne radi o trajnoj zabrani obavljanja djelatnosti, već o vremenski ograničenom uvjetu koji ostavlja mogućnost ponovnog ulaska na tržište. Takva mjera stoga predstavlja razmjerno ograničenje, jer je prikladna za ostvarenje cilja (sprječavanje izigravanja propisa učestalim odjavama i prijavama djelatnosti s ciljem izbjegavanja poreznih i drugih davanja), nužna s obzirom na ograničenu učinkovitost blažih instrumenata (npr. samo novčanih sankcija) te uravnotežena u odnosu na težinu zadiranja u poduzetničku slobodu.

Predloženim ukidanjem mogućnosti izdavanja rješenja ugostiteljima (trgovačkim društvima i fizičkim osobama-obrtnicima) za obavljanje ugostiteljske djelatnosti (sobe, apartmani i studio apartmani) u objektima stambene namjene koji se nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada ne dolazi do ograničavanja prava vlasništva u smislu članaka 48. i 50. Ustava Republike Hrvatske, već se radi o vraćanju na opće pravilo prema kojem se ugostiteljska djelatnost obavlja u prostorima poslovne namjene. Naime, mogućnost obavljanja ugostiteljske djelatnosti u objektima stambene namjene već je prema važećem zakonskom okviru bila uređena kao iznimka od tog općeg pravila, uvedena u specifičnim okolnostima gospodarske krize s ciljem poticanja gospodarske aktivnosti i zapošljavanja. Budući da iznimke po svojoj naravi ne stvaraju trajna i neograničena subjektivna prava, njihovo ukidanje ne predstavlja zadiranje u samu bit vlasničkog prava, nego zakonodavnu odluku o izmjeni regulatornog modela u skladu s promijenjenim društveno-gospodarskim okolnostima i potrebom uravnoteženja različitih legitimnih interesa, uključujući zaštitu kvalitete stanovanja, javnog reda i mira te održivog razvoja lokalnih zajednica.

S druge strane sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba – građanin (iznajmljivač) koja ishodi rješenje o odobrenju za smještaj u sobi, studio apartmanu, apartmanu i/ili kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti.

U pogledu ustavnopravne prihvatljivosti predmetnog ograničenja, valja istaknuti da se različit tretman pravnih osoba u odnosu na fizičke osobe – iznajmljivače temelji na razumnom i objektivno opravdanom razlikovanju njihovog pravnog položaja.

Naime, obavljanje ugostiteljske djelatnosti od strane trgovačkih društava i obrtnika

predstavlja profesionalnu, tržišno usmjerenu gospodarsku aktivnost koja se obavlja kontinuirano i s ciljem ostvarivanja dobiti. Takva djelatnost po svojoj prirodi zahtijeva odgovarajući regulatorni okvir, uključujući i zahtjev da se obavlja u prostorima poslovne namjene, čime se osigurava pravna sigurnost, zaštita potrošača i trećih osoba te očuvanje funkcionalne namjene prostora. U tom smislu, ograničenje koje isključuje mogućnost obavljanja takve djelatnosti u objektima stambene namjene predstavlja legitimno sredstvo za sprječavanje prenamjene stambenih prostora u *de facto* poslovne kapacitete, što bi moglo imati negativne posljedice na dostupnost i kvalitetu stanovanja, javni red i mir te održivi razvoj lokalnih zajednica.

Nasuprot tome, fizičke osobe iznajmljuju smještaj u okviru domaćinstva, kao ograničenu i dopunsku aktivnost vezanu uz stambeni prostor, s manjim opsegom i utjecajem. Zbog toga zakonodavac ima opravdano uporište da zadrži takvu mogućnost za fizičke osobe, dok za pravne osobe propisuje obvezu obavljanja djelatnosti u poslovnim prostorima.

Slijedom navedenoga, riječ je o razmjernom i opravdanom razlikovanju utemeljenom na naravi djelatnosti i javnom interesu, a ne o nedopuštenom ograničenju ili povredi načela jednakosti.

U tom smislu, ograničenje koje proizlazi iz prestanka primjene navedene iznimke ima legitiman cilj zaštite prava drugih osoba, osobito suvlasnika i stanara u stambenim zgradama, kao i zaštite javnog interesa u očuvanju funkcionalne i namjenske strukture prostora. Takva je mjera prikladna i razmjerna jer ne isključuje mogućnost obavljanja ugostiteljske djelatnosti uopće, već ju usmjerava u za to namijenjene prostore, odnosno poslovne objekte, čime se postiže pravična ravnoteža između poduzetničke slobode i prava na mirno uživanje vlasništva drugih osoba.

Nadalje, uvođenje obveze prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u stambenim zgradama predstavlja pitanje usklađivanja s propisima kojima se uređuje upravljanje i održavanje zgrada te pravni odnosi među suvlasnicima. Time se ne uvode nova ograničenja vlasničkog prava, već se razrađuje način njegova ostvarivanja u kontekstu suvlasničke zajednice, gdje je već po samoj naravi pravnog odnosa nužno usklađivanje interesa svih suvlasnika. Obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika, predstavlja razmjerno i ustavnopravno dopušteno ograničenje usmjereno na zaštitu legitimnih interesa drugih, javnog reda i kvalitete stanovanja, jer na prikladan i nužan način ograničava negativne učinke kratkoročnog najma uz očuvanje pravične ravnoteže između suprotstavljenih prava i interesa. Ustavni sud Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) je u svojoj Odluci, broj: U-I-411/2025 i dr., od 31. ožujka 2026. potvrdio ustavnost takvog normativnog pristupa, naglašavajući da zakonodavac ima pravo urediti način korištenja posebnih dijelova nekretnine u višestambenim zgradama radi zaštite prava drugih suvlasnika i osiguranja urednog suživota.

Ustavnopravna opravdanost uvođenja obvezne periodične rekategorizacije i propisanih rokova za usklađivanje temelji se na legitimnom cilju unapređenja kvalitete i transparentnosti sustava kategorizacije, zaštite potrošača i osiguranja poštenog tržišnog natjecanja u ugostiteljskoj djelatnosti, pri čemu zakonodavac, sukladno ustavnosudskoj praksi (U-I-659/1994), ima ovlast mijenjati normativni okvir uz uvjet da su propisane mjere opće, predvidive i razumno opravdane. U konkretnom slučaju ne radi se o nedopuštenoj retroaktivnosti niti o zadiranju u dovršene pravne situacije, već o dopuštenoj primjeni novih pravila na postojeće, trajne pravne odnose koji se nastavljaju u budućnosti, u skladu sa stajalištem Ustavnog suda Republike Hrvatske iz rješenja, broj: U-I-3685/2015, budući da

obavljanje ugostiteljske djelatnosti po svojoj naravi predstavlja kontinuiranu djelatnost podložnu promjenama regulatornog okvira. Iako adresati mogu imati legitimna očekivanja glede trajanja postojeće kategorizacije, ta očekivanja nisu apsolutna te mogu biti ograničena radi ostvarenja javnog interesa, osobito kada je riječ o potrebi osuvremenjivanja standarda i kvaliteti smještajnih objekata. Periodičnom rekategorizacijom sprječava se situacija u kojoj formalna kategorija više ne odgovara stvarnom stanju objekta, čime se izbjegava dovođenje potrošača u zabludu i jača povjerenje u tržište. Propisane mjere razmjerne su jer ne dovode do oduzimanja prava na obavljanje djelatnosti, već uvode obvezu prilagodbe u razumnim prijelaznim rokovima, čime se osigurava potrebna ravnoteža između pravne sigurnosti adresata i legitimnog cilja koji se želi postići, a koji se ne bi mogao jednako učinkovito ostvariti blažim sredstvima.

Mjera ukidanja rješenja zbog neplaćanja turističke pristojbe ima legitiman cilj osiguranja urednog i pravodobnog izvršavanja zakonom propisanih javnih davanja, što predstavlja važan element funkcioniranja sustava financiranja marketinga i razvoja destinacija, koji je u neposrednom javnom interesu. Ukidanje rješenja se neće provoditi automatizmom, već će se pokretati upravni postupci tijekom kojih će strankama omogućiti izjašnjavanje o činjenici postojanja duga i dati mogućnost da tijekom trajanja upravnog postupka podmire dug za turističku pristojbu. Iako ukidanje rješenja predstavlja restriktivnu mjeru, ono nije automatizam bez pravne zaštite, već krajnja posljedica kontinuiranog neispunjavanja zakonske obveze, pri čemu adresat ima mogućnost pravodobno podmiriti obvezu i time izbjeći primjenu mjere, kao i koristiti institute i pravne lijekove u upravnom postupku. Time se osigurava individualizirani pristup i poštovanje procesnih jamstava.

Mjera je prikladna jer učinkovito potiče izvršavanje obveze plaćanja turističke pristojbe, nužna jer dosadašnja praksa pokazuje da blaže mjere, poput novčanih kazni ili ovršnih postupaka, ne osiguravaju pravodobnu i potpunu naplatu te mogu dovesti do dugotrajnih postupaka bez stvarnog učinka, te razmjerna u užem smislu jer ne predstavlja trajno oduzimanje prava na obavljanje djelatnosti, već uvjetovanu posljedicu nepoštivanja zakonom propisanih obveza, pri čemu je adresatu uvijek ostavljena mogućnost ponovnog ispunjenja uvjeta za obavljanje djelatnosti po podmirenju dugovanja.

Slijedom navedenoga, predmetna mjera ne predstavlja prekomjerno ograničenje poduzetničke slobode iz članka 49. Ustava Republike Hrvatske niti povredu načela razmjernosti iz članka 16. Ustava Republike Hrvatske, već razumno i ustavnopravno opravdano sredstvo osiguranja fiskalne discipline i jednakog postupanja svih sudionika na tržištu.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.
Odredbom ovoga članka propisuje se predmet Zakona - način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost i pružati ugostiteljske usluge.

Uz članak 2.
Odredbom ovoga članka propisuje se usklađenost Zakona s pravnom stečevinom Europske unije, konkretno s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu te Uredbom (EU) 2024/1028 o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja te da je Zakon notificiran u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području

tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (kodificirani tekst) (Tekst značajan za EGP).

Uz članak 3.
Odredbom ovoga članka određeno je da se izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 4.
Odredbom ovoga članka definira se pojam ugostiteljske djelatnosti kao pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka, pružanje usluga smještaja te usluge „cateringa“, to jest usluge pripreme hrane, pića i napitaka uz dostavu odnosno usluživanje izvan ugostiteljskog objekta.

Uz članak 5.
Odredbama ovoga članka definiraju se pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost. Uz ugostitelje (trgovačka društva i obrte), taksativno se navode i određene pravne osobe poput, javnih ustanova koje upravljaju zaštićenim područjima prirode, ustanova u kulturi, zdravstvu, amaterskih sportskih udruga koji pod uvjetima propisanim za ugostitelja mogu pružati ugostiteljske usluge svojim članovima ili korisnicima. Također se propisuje da određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani (iznajmljivači). Nadalje, odredbama ovoga članaka uređuje se obavljanje ugostiteljske djelatnosti od strane pravnih i fizičkih osoba s poslovnim nastanom na području države ugovornice Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije.

Uz članak 6.
Odredbama ovoga članka propisuju se iznimke od primjene Zakona. Definiraju se situacije u kojima se pružanje usluga prehrane i smještaja ne smatra ugostiteljskom djelatnošću (npr. u sustavu socijalne skrbi, vojske, policije, izviđača ili internih menzi bez namjere stjecanja dobiti).

Uz članak 7.
Odredbom ovoga članka definira se ugostiteljski objekt kao prostor namijenjen i opremljen za pružanje usluga. Propisuje se da objekt može biti u građevini, ali i u pokretnim sredstvima poput brodova, vagona ili šatora, te se dopušta obavljanje trgovine manjeg obujma unutar objekta. Trgovina manjeg obujma koja bi se mogla obavljati u ugostiteljskom objektu podrazumijevala bi, primjerice, prodaju suvenira, umjetničkih slika, snack proizvoda, tiskovina i slično.

Uz članak 8.
Odredbom ovoga članka propisuje se razvrstavanje ugostiteljskih objekata u sedam osnovnih skupina (hoteli, kampovi, ostali ugostiteljski objekti za smještaj, restorani, barovi, catering objekti i objekti jednostavnih usluga) s obzirom na vrstu usluga koje se u njima pružaju, dok se detaljnije razvrstavanje u vrste unutar skupina propisuje pravilnikom. Također, propisuje se da određeni ugostiteljski objekti mogu biti klupskog tipa (klub), gdje se ugostiteljske usluge pružaju samo članovima kluba.

Uz članak 9.
Odredbom ovoga članka detaljno se uređuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata. Dok smještajni objekti rade obvezno 0-24 h, za restorane i barove propisuje se radno vrijeme od 6.00 do 24.00 sata, uz davanje značajnih ovlasti jedinicama lokalne samouprave da odlukama prilagode radno vrijeme lokalnim potrebama i manifestacijama.

Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave tako je ovlašteno svojom odlukom urediti radno vrijeme pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, i to posebno objekata jednostavnih usluga i objekata koji pružaju usluge pripreme i catering objekata. Nadalje, predstavničko tijelo propisuje radno vrijeme prostora za usluživanje na otvorenom, određuje lokacije izvan naseljenih područja na kojima se mogu nalaziti ugostiteljski objekti određene vrste, te utvrđuje razloge zbog kojih se pojedinim ugostiteljskim objektima može odrediti raniji završetak radnog vremena. Odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave kojom se propisuju razlozi za određivanje ranijeg završetka radnog vremena pojedinih ugostiteljskih objekata, može se odrediti da se navedeno odnosi na cijelo područje jedinice lokalne samouprave ili na njezin određeni dio.

Također, predstavničko tijelo ima mogućnost, uz prethodno mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice nadležnog područja, produžiti radno vrijeme svim ili određenim vrstama ugostiteljskih objekata, kao i u pojedinim dijelovima svojega područja. Pri tome je dužno propisati uvjete pod kojima objekti mogu raditi u produženom radnom vremenu.

Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave ovlašteno je, temeljem ovlasti i kriterija utvrđenih odlukom predstavničkog tijela, rješenjem skratiti radno vrijeme pojedinih objekata do najviše dva sata u odnosu na propisano radno vrijeme. Također, na zahtjev ugostitelja može se rješenjem odrediti drukčije radno vrijeme radi održavanja prigodnih događanja poput dočeka Nove godine, svadbi, maturalnih zabava i sličnih prigoda. Uz to, izvršno tijelo može, za vrijeme održavanja manifestacija, sportskih događanja, glazbenih festivala i drugih sličnih događanja, privremeno urediti drukčije radno vrijeme ugostiteljskih objekata.

Uređuje se i da radno vrijeme pojedinih ugostiteljskih sadržaja unutar objekata za smještaj ne mora biti jednako radnom vremenu samog objekta za smještaj, ali je ugostitelj dužan jasno istaknuti radno vrijeme svakog sadržaja te ga se pridržavati.

Odredbama članka 9. uređuje se radno vrijeme ugostiteljskih objekata na način koji je u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, osobito s člankom 49. Ustava kojim se jamči sloboda poduzetništva i tržišta, uz mogućnost njihova zakonskog uređivanja radi zaštite javnog interesa. Uređenje radnog vremena predstavlja dopušteno normiranje načina obavljanja ugostiteljske djelatnosti, pri čemu se ne ograničava samo pravo na poduzetničku inicijativu niti se zadire u samu srž poduzetničke slobode, već se uspostavlja uravnotežen odnos između gospodarske aktivnosti i zaštite prava i interesa drugih osoba te zajednice u cjelini.

Cilj predmetnih odredbi je osigurati zaštitu javnog reda i mira, zdravlja i sigurnosti građana, zaštitu kvalitete života stanovnika, osobito u naseljenim područjima, kao i predvidiv i pravno siguran okvir za obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Propisivanjem različitih režima radnog vremena uvažava se narav pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, njihova lokacija i stvarni utjecaj na okolinu, čime se postiže razmjernost zakonske mjere u odnosu na cilj koji se želi ostvariti. Posebno se ističe da se za ugostiteljske objekte za smještaj omogućuje neprekidan rad, dok se za ugostiteljske objekte izvan naseljenih područja također predviđa rad od 0.00 do 24.00 sata, čime se uzima u obzir njihova prostorna izdvojenost i manji utjecaj na život stanovništva. Zakonsko rješenje dodatno osigurava razmjernost time što ne uvodi jedinstveno i strogo ograničenje, već predviđa niz iznimki, posebnih režima i mogućnosti prilagodbe radnog vremena, osobito u slučaju manifestacija, sportskih događanja, glazbenih festivala i prigodnih proslava. Time se ugostiteljima omogućuje dovoljno fleksibilnosti za obavljanje djelatnosti u skladu s tržišnim potrebama, a istodobno se osigurava zaštita javnog interesa.

Odredbama članka 9. stavaka 2. i 3. značajan dio ovlasti prenosi se na predstavnička i izvršna tijela jedinica lokalne samouprave. Takvim rješenjem poštuje se načelo supsidijarnosti i omogućuje prilagodba uređenja radnog vremena specifičnostima pojedinog područja, uključujući prostorne, demografske, turističke i društvene okolnosti. Jedinicama lokalne samouprave ostavlja se mogućnost da, u okviru zakonom propisanih ovlasti, propišu radno vrijeme pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, odrede lokacije izvan naseljenih područja, utvrde razloge za raniji završetak rada ili odrede produženo radno vrijeme, pri čemu se osigurava sudjelovanje turističkih zajednica kroz davanje mišljenja turističkog vijeća.

Uz članak 10.
Odredbama članka 10. uređuje se ovlast Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske da u slučaju nastupanja posebnih okolnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, privremeno uredi ili ograniči rad ugostiteljskih objekata i pružatelja ugostiteljskih usluga. Predmetna odredba predstavlja zakonski okvir za izvanredno, privremeno i ciljano postupanje tijela nadležnog za upravljanje kriznim situacijama koje mogu ugroziti život i zdravlje ljudi, javnu sigurnost ili funkcioniranje društva u cjelini.

Odredba je u zakonodavni okvir uvedena u okolnostima pandemije bolesti COVID-19, kada je Republika Hrvatska, kao i druge države članice Europske unije, bila suočena s izvanrednom prijetnjom javnom zdravlju koja je zahtijevala brzo, koordinirano i privremeno ograničavanje pojedinih gospodarskih aktivnosti, uključujući i ugostiteljsku djelatnost. U tom je kontekstu zakonodavac procijenio nužnim osigurati jasan, predvidiv i zakonski utemeljen mehanizam kojim se omogućuje donošenje mjera radi zaštite zdravlja stanovništva, uz istodobno očuvanje ustavne zakonitosti i pravne sigurnosti.

Predloženo rješenje u skladu je s Ustavom Republike Hrvatske, osobito s člancima 16. i 49. Ustava, prema kojima se slobode i prava, uključujući poduzetničku slobodu, mogu ograničiti zakonom radi zaštite prava i sloboda drugih, javnog morala, zdravlja ili sigurnosti, pod uvjetom da su ta ograničenja razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.
Ovim se člankom ne uvodi trajno ograničenje poduzetničke slobode niti se osporava pravo na obavljanje ugostiteljske djelatnosti kao takvo, već se uređuje mogućnost njezina privremenog ograničavanja isključivo u uvjetima posebnih okolnosti koje su definirane posebnim zakonom.

Razmjernost mjere osigurana je činjenicom da Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske može postupati samo u okviru zakonom propisanih uvjeta, da su mjere vremenski ograničene na trajanje posebnih okolnosti te da se odnose samo na opseg nužan za ostvarenje legitimnog cilja, odnosno zaštite života i zdravlja ljudi. Pri tomu se omogućuje diferencirano postupanje prema skupinama i vrstama ugostiteljskih objekata, kao i prema području primjene mjera, čime se izbjegava uvođenje općih i nerazmjernih zabrana.

Uz članak 11.
Odredbom ovoga članka taksativno su navedene obveze ugostitelja u svakodnevnom poslovanju, uključujući isticanje naziva i cijena, izdavanje računa, utvrđivanje kućnog reda i normativa, postupanje s prigovorima gostiju te osiguranje profesionalnosti u usluzi.

Ističe se da cjenici koje temeljem odredbe članka 11. stavka 1. točke 5. moraju imati ugostitelji se odnose na cijene njihove usluge kad gost dođe izravno kod njih. To su maksimalni iznosi cijena koju ugostitelj može naplatiti gostu. Cijena koju gost plaća ako uslugu naručuje putem platformi, turističkih agencija ili bilo kojeg drugog posrednika ne mora biti cijena iskazana u cjeniku ugostitelja.

Uz članak 12.
Odredbom ovoga članka propisuje se stroga zabrana usluživanja i konzumiranja alkohola i energetskih pića osobama mlađim od 18 godina. Propisuje se obveza isticanja zabrane i pravo ugostitelja da odbije uslužiti gosta ako mu odbije dati na uvid osobnu ispravu.

Također, propisuje se ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da, odlukom, u određenom razdoblju tijekom dana zabrani usluživanje alkoholnih pića u ugostiteljskim objektima. Navedena odluka može se donijeti za cijelo područje jedinice lokalne samouprave ili za njezin određeni dio. Predmetna odredba predstavlja mjeru usmjerenu na zaštitu javnog interesa, osobito javnog reda i mira, zdravlja i sigurnosti građana te zaštitu kvalitete života lokalne zajednice. Dodjeljivanje ove ovlasti jedinicama lokalne samouprave u skladu je s načelom supsidijarnosti i ustavnim položajem lokalne samouprave, budući da su upravo ona tijela koja su najbliža građanima i najbolje upoznata s lokalnim okolnostima, navikama i potrebama.

Uz članak 13.
Odredbom ovoga članka uređuje se pružanje usluga izvan samog ugostiteljskog objekta za vrijeme trajanja manifestacija i sajmova. Definiraju se uvjeti pod kojima i osobe koje nisu ugostitelji mogu sudjelovati u pružanju usluga radi obogaćivanja turističke ponude. Odobrenje jedinice lokalne samouprave za sve sudionike manifestacije može ishoditi i organizator događanja, a ugostitelji, koji su sudionici manifestacije više neće biti vezani uvjetom pružanja usluga izvan objekta samo u opsegu usluga sukladno izdanom rješenju, već će moći pružati i druge ugostiteljske usluge prehrane, pića i napitaka koje nisu utvrđene rješenjem.

Kod manifestacija, sajmova, prigodnih priredbi i sličnih događaja je potrebno odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave kako bi ugostitelji mogli samo povremeno izvan svoga ugostiteljskog objekta pružati usluge usluživanja jela, pića i napitaka. Ovo odobrenje jedinica lokalne samouprave se odnosi na pružanje usluga izvan ugostiteljskog objekta na otvorenom javnom prostoru za vrijeme održavanja manifestacije, sajmova, prigodnih priredbi i sličnih događaja.

Uz članak 14.
Odredbom ovoga članka definiraju se prostori na kojima se mogu postavljati objekti smješteni u kioscima, klupama, kolicima i sl.). Daje se ovlast lokalnoj samoupravi da odredi lokacije i vanjski izgled tih objekata, uz zaštitu postojećih ugostiteljskih objekata u čvrstim građevinama (pravilo 100 metara).

Odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave za postavljanje ugostiteljskog objekta u kiosku, vozilu, priključnom vozilu, šatoru, klupi i drugim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga potrebno je samo ako se takav ugostiteljski objekt postavlja na vanjskom prostoru u privatnom vlasništvu. Pri tome se ne mora raditi o manifestaciji, sajmu, prigodnoj priredbi i sličnom događaju, a za postavljanje takvih ugostiteljskih objekata u zatvorenim prostorima (neovisno u javnom ili privatnom vlasništvu) nije potrebno odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave.

Uz članak 15.
Odredbom ovoga članka uvodi se obveza ispunjavanja minimalnih uvjeta glede uređenja, opreme i usluga za svaki ugostiteljski objekt, što je temeljni preduvjet za ishođenje rješenja te se daje ovlast ministru da pravilnikom propiše minimalne uvjete za vrstu glede uređenja i

opreme ugostiteljskih objekata, usluga uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravlje i ministra nadležnog za područje zaštite od požara.

Navedeni uvjeti se odnose na uređenja, opremanje i usluge ugostiteljskog objekta, ne uvjete za poslojavanje.

Uz članak 16.
Odredbom ovoga članka propisuje se sustav kategorizacije za objekte koji pružaju smještaj (hoteli, kampovi i dr.) te se daje ovlast ministru da pravilnikom propiše koje se vrste ugostiteljskih objekta kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za vrste i kategorije, način označavanja vrsta i kategorija te sastav povjerenstva koje provodi očevid u ugostiteljskom objektu.

Uz članak 17.
Odredbom ovoga članka omogućuje se uvođenje posebnih standarda i oznaka kvalitete te se daje ovlast ministru da navedeno detaljnije uredi pravilnikom.

Uz članak 18.
Odredbom ovoga članka uređuje se naziv ugostiteljskog objekta, propisujući da objekt u pravilu nosi naziv jedne vrste, iznimno dvije ako ispunjava uvjete za obje vrste, a uz naziv vrste može koristiti i oznaku posebnog standarda.

Uz članak 19.
Odredbom ovoga članka propisuje se da je ishođenje rješenja o ispunjavanju uvjeta propisanih Zakonom i propisima donesenim na temelju Zakona nužan preduvjet za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti, uz iznimku rješenja o privremenom obavljanju djelatnosti koja se mogu izdati hotelima i kampovima pod određenim uvjetima.

Uz članak 20.
Odredbom ovoga članka precizira se nadležnost za izdavanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta. Ministarstvo je nadležno ugostiteljske objekte iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju dok su upravna tijela u županijama, odnosno Gradu Zagrebu, nadležna za ostale vrste objekata. Također, propisuje se da Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju, za smještajne objekte, temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti.

Uz članak 21.
Odredbom ovoga članka utvrđuju se uvjeti koje ugostitelj mora ispuniti da bi ishodio rješenje, uključujući registraciju djelatnosti, pravo korištenja poslovnog prostora, ispunjavanje uvjeta za vrstu odnosno kategoriju i usklađenost s propisima o gradnji i prostornom uređenju. Kao iznimka od pravila da ugostitelj posluje isključivo u poslovnom prostoru, propisuje da u objektima stambene namjene mogu biti kuće za odmor i ugostiteljski objekti vrste soba, apartman i studio apartman ako se ne nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada.

Uz članak 22.
Odredbama ovoga članka uređuju se objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu. Propisuje se što se smatra dokazom o pravu korištenja za objekte na turističkom zemljištu i/ili ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije. Omogućava se izdavanje privremenog rješenja do sklapanja ugovora o zakupu zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt ako ugostitelj dokaže da je pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu pokrenuo postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, a nakon što ugostitelj sklopi ugovor o zakupu za navedeno zemljište i objekte propisuje se obveza donošenja konačnog rješenja po službenoj dužnosti.

Uz članak 23.
Odredbama ovoga članka uređuje se nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Propisuje se pojednostavljeni postupak za novog ugostitelja koji nastavlja s radom u istoj vrsti i kategoriji objekta u kojem je usluge pružao drugi ugostitelj, uz uvjet da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta i da se uvjeti nisu promijenili te da podnesu izjavu o nepostojanju promjena. Za ugostiteljske objekte iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti propisuju se dodatni uvjeti - da od izvršnosti rješenja kojim su utvrđeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskog objekta nije prošlo više od pet godina te da nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti.

Uz članak 24.
Odredbama ovoga članka uređuju se rješenja o ispunjavanju uvjetu za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete. Omogućava se pojednostavnjeni postupak u slučaju nastavka pružanja usluga s istim posebnim standardom, pod jednakim uvjetima kao za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti.

Uz članak 25.
Odredbama ovoga članka uređuje se ponovna kategorizacija. Propisuje se obveza Ministarstva da svakih pet godina po službenoj dužnosti provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata kojima se iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje njihovih posebnih standarda i oznaka kvalitete. Obvezu ponovnog utvrđivanja uvjeta svakih pet godina imaju nadležna upravna tijela za objekte iz skupine „Hoteli“ kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama te vrste iz skupina „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koje se ne kategoriziraju. Za ugostiteljske objekte iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju propisuje se obveza rekategorizacije svakih deset godina.

Uz članak 26.
Odredbama ovoga članka uređuje se izdavanje rješenja sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave. Nadležna upravna tijela obvezna su donositi rješenja u skladu s odlukama predstavničkog tijela o broju, vrsti i kategoriji objekata te kapacitetima u destinaciji, sukladno propisu o sustavu turizma, a odlučuju prema redoslijedu zaprimanja zahtjeva, uz obvezu vođenja evidencije. Izmjene kod važećeg rješenja koje se odnose na kategoriju, kapacitet ili promjenu pojedinih podataka ne smatraju prekidom obavljanja djelatnosti.

Uz članak 27.
Odredbama ovoga članka propisuju se razlozi za ukidanje rješenja: prestanak ispunjavanja uvjeta, odjava djelatnosti, odbijanje sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu i neplaćanje turističke pristojbe. U postupku ukidanja rješenja zbog odjave obavljanja djelatnosti i neplaćanja turističke pristojbe, nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti utvrđuje je li ugostitelj podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe, a turistička zajednica obvezna je dostaviti popis ugostitelja koji nisu podmirili obvezu u prethodnoj godini, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine.

Uz članak 28.
Ovim se člankom propisuje što se smatra obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti te se jasno određuje krug osoba koje sudjeluju u takvom postupanju, uključujući ne samo neposredne izvršitelje, već i osobe koje na različite načine omogućuju ili podupiru obavljanje neregistrirane djelatnosti.

Propisuje se da se pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka te pružanje usluga smještaja smatra neregistriranom ugostiteljskom djelatnošću kada se te radnje obavljaju u okolnostima koje po svojoj naravi, učestalosti, organiziranosti i načinu pružanja upućuju na obavljanje ugostiteljske djelatnosti, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost poslovanja.

Uređuje se i pojam sudjelovanja u obavljanju neregistrirane djelatnosti te se propisuje da se sudionikom smatra svaka fizička ili pravna osoba koja omogućuje obavljanje takve djelatnosti. Na taj se način obuhvaćaju situacije u kojima osoba ne obavlja samu ugostiteljsku djelatnost, ali svojim postupanjem, davanjem prostora, sredstava, logističke ili druge potpore omogućuje ili olakšava njezino obavljanje bez rješenja.

Dodatno se precizira da se sudionikom u obavljanju neregistrirane djelatnosti smatra i osoba koja naručuje, posreduje ili objavljuje oglas kojim se promiče takva djelatnost. Odredbe o sudioniku ne primjenjuju se na pružatelje posredničkih usluga u smislu članka 3. točke (g) Uredbe (EU) 2022/2065 kada djeluju u okviru pružanja posredničkih usluga.

Odredba obuhvaća sve oblike javnog oglašavanja, uključujući i suvremene oblike komunikacije, s ciljem sprječavanja da se neregistrirana ugostiteljska djelatnost promiče putem oglasnih kanala i time stječe tržišna vidljivost.

Uz članak 29.
Odredbama ovoga članka definiraju se iznajmljivači i ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Propisuje se da ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba - građanin (iznajmljivač), državljanin Republike Hrvatske, države članice Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije. Detaljno se navode vrste usluga u domaćinstvu, uključujući smještaj u sobama, apartmanima, kućama za odmor do deset soba odnosno 20 kreveta, smještaj u kampovima, kamp odmorištima i robinzonskom smještaju do deset smještajnih jedinica odnosno 30 gostiju. Također, ograničava se mogućnost nuđenja usluga iznajmljivača izvan objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom propisuje predstavničko tijelo. Također, definira se neregistrirano pružanje usluga i sudionik u neregistriranom pružanju usluga, na istovjetan način kao kod ugostitelja

Uz članak 30.
Odredbama ovoga članka definira se domaćin kao iznajmljivač s prijavljenim prebivalištem u istoj županiji gdje se nalazi objekt ili na otoku Pagu, s tim da se iz definicije domaćina isključuju

iznajmljivači koji pružaju usluge u objektima u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama. Predloženom odredbom, radi poticanja održivog gospodarskog razvoja i uvažavanja posebnosti otoka Paga, status domaćina priznaje se i iznajmljivačima koji imaju prijavljeno prebivalište na otoku Pagu, neovisno o teritorijalnoj pripadnosti jedinici područne (regionalne) samouprave. Na taj se način osigurava jednak tretman stanovnika otoka, doprinosi razvoju obiteljskog smještaja te ostvaruju ciljevi otočne i regionalne razvojne politike Republike Hrvatske.

Vezano uz odredbu važećeg Zakona koja definira domaćina na istovjetan način Ustavni sud je u Odluci i rješenju, broj U-I-889/2025 i dr. zauzeo stajalište da je zakonodavac imao legitiman cilj uvođenjem instituta domaćina, i to zaštitu tradicionalnog obiteljskog smještaja kao posebne vrijednosti hrvatskog turizma, uz istodobno ostvarivanje ciljeva održivog razvoja turizma i priuštivog stanovanja. Pritom, status domaćina može biti vezan uz prebivalište iznajmljivača na području jedinice područne (regionalne) samouprave u kojoj se nalazi objekt za pružanje usluge smještaja jer, prema ocjeni Ustavnog suda, prebivalište ne predstavlja samo administrativnu činjenicu, nego je pokazatelj stvarne povezanosti osobe s lokalnom zajednicom, što zakonodavac može smatrati relevantnim za razvoj autentičnog obiteljskog smještaja i pružanje personaliziranog turističkog iskustva.

U odnosu na odredbu da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža usluga smještaja u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama Ustavni sud je ocijenio da zakonodavac može razlikovati smještaj koji se pruža u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama od tradicionalnog obiteljskog smještaja te da takvo normativno razlikovanje ima legitiman cilj. Navedenim mjerama nastoje se zaštititi interesi lokalne zajednice, kvaliteta života stanara, dostupnost stambenog fonda za stanovanje te održivi razvoj turističkih destinacija. Zaključeno je da takvo uređenje ne predstavlja prekomjeran teret za vlasnike stanova u višestambenim zgradama te da nije narušena pravična ravnoteža između zaštite poduzetničkih sloboda i zaštite javnog interesa.

Uz članak 31.
Odredbama ovoga članka propisuju se obveze iznajmljivača: isticanje oznake vrste i kategorije, isticanje cijena, utvrđivanje normativa, izdavanje računa, vođenje popisa gostiju, omogućavanje podnošenja prigovora i pružanje usluga utvrđenih rješenjem. Također, prilikom oglašavanja propisuje se obveza korištenja samo oznake vrste, kategorije i posebnog standarda utvrđenih rješenjem te obveza isticanja poreznog odnosno PDV identifikacijskog broja prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije. Propisuje se i zabrana usluživanja alkohola i energetskih pića maloljetnicima uz obvezu vidljivog isticanja oznake o takvoj zabrani.

Ističe se da cjenici koje moraju imati iznajmljivači se odnose na cijene njihove usluge kad gost dođe izravno kod njih. To su maksimalni iznosi cijena koju iznajmljivač može naplatiti gostu. Cijena koju gost plaća ako uslugu naručuje putem platformi, putničkih agencija ili bilo kojeg drugog posrednika ne mora biti cijena iskazana u cjeniku.

Uz članak 32.
Odredbom ovoga članka propisuje se da se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika u stan, apartman ili kuću za odmor koja ne služi za stalno stanovanje, za koje je vlasnik obvezan izvršiti prijavu i platiti turističku pristojbu po svakom ostvarenom noćenju u punom iznosu sukladno propisu kojim se propisuje obveza plaćanja turističke pristojbe, smatra neregistriranim

pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu ako se na temelju utvrđenih okolnosti može zaključiti da se smještaj pruža na organiziran ili ponavljajući način uz naknadu.
Naime, uočeno je da se odredba koja regulira smještaj rodbine i prijatelja u kućama za odmor naveliko zloupotrebljava u praksi. Umjesto da služi svojoj primarnoj namjeni (tj. nekomercijalnom ustupanju nekretnine bliskim osobama), ova se zakonska mogućnost koristi za prikrivanje neregistriranog iznajmljivanja (rada na crno). Vlasnici komercijalno iznajmljuju nekretnine turistima, a zatim se pozivaju na odredbu o smještaju rodbine i prijatelja kako bi izbjegli obvezu registracije djelatnosti, plaćanja turističke pristojbe i poreza. Time se stvara nelojalna konkurencija registriranim iznajmljivačima i nanosi šteta državnom i lokalnim proračunima.

Uz članak 33.
Odredbama ovoga članka uređuju se minimalni uvjeti koji moraju biti ispunjeni glede uređenja i opreme objekta i usluga za vrstu, za kategoriju i za posebni standard u domaćinstvu. Navedeno su uvjeti za objekte, ne za poslovanje. Za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu propisuje se obveza ispunjavanja minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju te se ovlašćuje ministar za donošenje pravilnika kojim će se detaljno urediti uvjeti, kategorije, oznake, posebni standardi te sastav povjerenstva za očevid.

Uz članak 34.
Odredbom ovoga članka uređuje se nadležnost za izdavanje rješenja iznajmljivačima.

Uz članak 35.
Odredbama ovoga članka propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač. Propisuje se obveza ishođenja rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te četiri osnovna uvjeta: vlasništvo nad objektom ili zemljištem, ispunjavanje minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju, usklađenost građevine s propisima o gradnji i, za iznajmljivače u stambenim zgradama, pisana suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam. Omogućava se pružanje usluga u objektima bračnog/izvanbračnog druga, životnog partnera i roditelja uz njihovu pisanu suglasnost. Također, s obzirom na to da su česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede, propisano je da u slučaju kada iznajmljivač odjavi pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač, i osobe koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u objektu ili na zemljištu u njegovom vlasništvu uz njegovu suglasnost, novo rješenje o odobrenju u istom objektu mogu ishoditi nakon isteka roka od godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja. Navedeno se odnosi samo na slučajeve ukidanja rješenja na zahtjev iznajmljivača iz razloga prestanka pružanja usluge u domaćinstvu ne i na druge slučajeve ukidanja rješenja primjerice u slučaju smrti iznajmljivača ili zahtjeva za promjenom kategorije.

Uz članak 36.
Odredbama ovoga članka uređuje se ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu te podnošenje izjave o nepostojanju promjena u slučaju nastavka pružanja usluga.

Uz članak 37.
Odredbama ovoga članka uređuje se nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Omogućava se nasljedniku, daroprimatelju ili stjecatelju prava na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju nastavak pružanja usluga sukladno prijašnjem rješenju, uz ishođenje novog rješenja i suglasnost prethodnog iznajmljivača kod dosmrtnog uzdržavanja. Pritom se propisuje obveza podnošenja izjave o nepostojanju promjena. Precizira se odredba na način da se izrijekom propisuje da se rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu

izdaje u postupku u kojem se ne utvrđuju ponovno minimalni uvjeti za vrstu i uvjeti za kategoriju, već se oni utvrđuju sukladno rješenju o odobrenju iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona izdanom ranijem iznajmljivaču, ali da se navedeno rješenje za nastavak pružanja ugostiteljskih usluga može na navedeni način izdati samo jednom temeljem ove odredbe. Uređuje se i situacija s više nasljednika ili suvlasnika - rješenje se izdaje za pripadajući smještajni kapacitet, odnosno onom tko ishodi suglasnost ostalih suvlasnika, a nasljednik koji je u skladu s odredbama ovoga članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.

Uz članak 38.
Odredbama ovoga članka uređuje se ponovna kategorizacija objekata u domaćinstvu. Propisuje se obveza nadležnog upravnog tijela da svakih deset godina po službenoj dužnosti provodi ponovno utvrđivanje uvjeta i ponovnu kategorizaciju te provjeru posebnih standarda te donese rješenja o ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji. Uređuju se posljedice neispunjavanja uvjeta pri čemu se donosi rješenje o novoj vrsti odnosno kategoriji ili se rješenje ukida. U tom slučaju iznajmljivač snosi troškove.

Uz članak 39.
Odredbama ovoga članka propisuje se obveza donošenja rješenja u skladu s odlukama predstavničkog tijela o broju, vrsti, kategoriji i kapacitetima objekata, sukladno propisu o sustavu turizma. Nadležna upravna tijela obvezuju se da donose rješenja prema redoslijedu zaprimanja zahtjeva, nakon donošenja odluke, uz obvezu vođenja evidencije. Izmjene koje se odnose na kategoriju, smanjenje kapaciteta ili promjenu pojedinih podataka za objekte koji već imaju važeće rješenje i kategorizirani su, ne smatraju se prekidom pružanja usluga.

Uz članak 40.
Odredbom ovoga članka uređuje se izdavanje rješenja bračnim drugovima i članovima obitelji. Propisuje se da ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim bračnim/izvanbračnim drugovima, životnim partnerima i djeci ne smije prelaziti maksimalni kapacitet propisan za iznajmljivača ako žive u zajedničkom domaćinstvu, čime se sprječava zlouporaba, u smislu da članovi istog kućanstva između sebe podijele veliki smještajni kapacitet na više osoba kako bi izbjegli obvezu otvaranja obrta ili trgovačkog društva i zadržali jednostavnije uvjete i obveze iznajmljivača.

Uz članak 41.
Odredbama ovoga članka uređuje se ukidanje rješenja o odobrenju za pružanje usluga u domaćinstvu. Propisuju se četiri slučaja ukidanja: smrt iznajmljivača , osim u slučaju nastavka pružanja usluga nasljednika sukladno članku 37. Zakona, odjava djelatnosti, prestanak ispunjavanja uvjeta i neplaćanje turističke pristojbe. Propisuje se i postupak utvrđivanja podmirenja turističke pristojbe te obveza turističke zajednice dostavljanja popisa iznajmljivača koji nisu platili turističku pristojbu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.

Uz članak 42.
Odredbama ovoga članka definira se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati. Definira se OPG kao poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika koje pruža ugostiteljske usluge. Navode se tri vrste ugostiteljskih usluga: pripremanje i usluživanje jela/pića iz vlastite proizvodnje (do 80 gostiju), kušanje vina

i proizvoda (do 80 gostiju) i smještaj uz obveznu prehranu (do 10 soba/20 kreveta za sobe, apartmane i ruralne kuće za odmor ili do 20 smještajnih jedinica/60 gostiju za kampove). Dopušta se pružanje usluga većim skupinama (preko 80 gostiju) do deset puta godišnje uz prijavu inspekciji. Propisuje se ukupni kapacitet za nositelje/članove OPG-a koji pružaju i usluge u domaćinstvu. Jela koja se uslužuju na OPG-u moraju biti uobičajena za kraj u kojem se OPG nalazi i ispunjavati uvjete o sigurnosti hrane. Omogućava se pružanje i drugih usluga u turizmu, propisuje se obveza ispunjavanja minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju te se ovlašćuje ministar za donošenje pravilnika uz suglasnost ministra poljoprivrede. Propisuje se odgovarajuća primjena određenih odredbi o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i omogućava se korištenje komercijalnih naziva poput agroturizma. Propisuje se da stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom čime se izjednačavaju odredbe s iznajmljivačima. Ovim člankom uvodi se i mogućnost da predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave donese odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor čime će se omogućiti posebni standard za ruralne kuće za odmor.

Uz članak 43.
Odredbama ovoga članka propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član OPG-a. Propisuje se obveza ishođenja rješenja o odobrenju uz četiri osnovna uvjeta: upis OPG-a u Upisnik poljoprivrednika, pravo korištenja objektom/zemljištem, ispunjavanje minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju te usklađenost građevine s propisima o gradnji i prostornom uređenju. Također, s obzirom na to da su česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede, propisano je da u slučaju kada obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo odjavi pružanje ugostiteljskih usluga, novo rješenje o odobrenju u istom objektu mogu ishoditi nakon isteka roka od godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja.

Uz članak 44.
Odredbom ovoga članka uređuje se ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na OPG-u te izdavanje rješenja ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom.

Uz članak 45.
Odredbama ovoga članka uređuje se radno vrijeme OPG-a. Ovlašćuje se predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave za propisivanje radnog vremena. Propisuje se obveza vidljivog isticanja radnog vremena i pridržavanja istog i omogućava se isticanje obavijesti o radu na poziv ili uz prethodni dogovor uz naznaku kontakata.

Uz članak 46.
Odredbama ovoga članka uređuje se uspostava jedinstvenog postupka registracije iznajmljivača sukladno Uredbi (EU) 2024/1028 na cijelom teritoriju Republike Hrvatske. Propisuje se da pojmovi korišteni u tom poglavlju imaju jednako značenje kao u Uredbi (EU) 2024/1028, čime se osigurava usklađenost terminologije. Propisuje se obveza iznajmljivača da podnesu zahtjev za izdavanje registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma te obveza dostave vjerodostojnih i valjanih informacija i dokumentacije. Propisuje se i obveza isticanja valjanog registracijskog broja prilikom prijave na internetsku platformu.

Uz članak 47.
Odredbom ovoga članka određuju se nadležna tijela za provedbu Uredbe (EU) 2024/1028 - Ministarstvo, nadležna upravna tijela i središnje tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove.

Uz članak 48.
Odredbama ovoga članka uređuju se provedbene ovlasti nadležnih tijela za provedbu Uredbe (EU) 2024/1028. Temeljem ovoga Zakona, Ministarstvo uspostavlja jedinstvenu digitalnu ulaznu točku iz članka 10. Uredbe (EU) 2024/1028 na koju će internetske platforme za kratkoročno iznajmljivanje smještaja dostavljati podatke sukladno odredbama Uredbe (EU) 2024/1028 te je odgovorno za rad jedinstvene digitalne ulazne točke. Ministarstvo stavlja na raspolaganje i ažurira popise propisane Uredbom (EU) 2024/1028. Ministarstvo uspostavlja i održava registar propisan člankom 4. stavkom 5. Uredbe (EU) 2024/1028. Ministarstvo imenuje osobu kao nacionalnog koordinatora koja djeluje kao kontaktna točka u okviru svoje uprave za sva pitanja koja se odnose na jedinstvenu digitalnu ulaznu točku, koja je odgovorna za kontakte s Komisijom za sva pitanja koja se odnose na jedinstvenu digitalnu ulaznu točku te koja je član koordinacijske skupine za jedinstvenu digitalnu ulaznu točku. Ministarstvo prati provedbu obveza utvrđenih Uredbom (EU) 2024/1028. Propisuje se nadležnost Ministarstva i upravnih tijela za postupak provjere, suspenzije i opoziva registracijskog broja. Propisuje se nadležnost središnjeg tijela državne uprave za inspekcijski nadzor te obveza Ministarstva da stavlja podatke na raspolaganje Državnom zavodu za statistiku i Eurostatu.

Uz članak 49.
Odredbama ovoga članka uređuje se uspostava jedinstvene digitalne ulazne točke, kao dijela integriranog informacijskog sustava turizma za primanje i prosljeđivanje podataka o relevantnom registracijskom broju s internetskim platformama.

Uz članak 50.
Odredbama ovoga članka definira se kampiranje kao boravak pod šatorom, u kamp-kućici, prikolici, mobile home, autodomu i drugoj opremi u kampovima. Zabranjuje se kampiranje izvan zakonom propisanih kampova ugostitelja, iznajmljivača i OPG-a, uz iznimku za organizirano kampiranje za vrijeme sportskih, izviđačkih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija, pri čemu se ovlašćuju jedinice lokalne samouprave, javne ustanove i druge pravne osobe za određivanje prostora, uvjeta i vremena trajanja takvog kampiranja. Također, takvo kampiranje ne može trajati više od sedam dana uzastopno. Ograničenje od sedam dana sprječava da se fiktivnim proglašavanjem dugotrajnih manifestacija legalizira trajno „kampiranje na crno“ kojim se izbjegava ishođenje rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za kampove.

Uz članak 51.
Odredbama ovoga članka uređuje se vođenje postupka. Propisuje se da nadležna upravna tijela i Ministarstvo vode upravne postupke kroz integrirani informacijski sustav turizma te automatska razmjena podataka iz izvršnih rješenja prema Središnjem registru te evidentiranje promjena podataka automatskom razmjenom s drugim javnopravnim tijelima.

Uz članak 52.
Odredbama ovoga članka uređuje se Središnji registar koji sadrži podatke iz rješenja izdanih na temelju ovoga Zakona temeljem postupaka provedenih u integriranom informacijskom sustavu turizma koje vode nadležna upravna tijela i Ministarstvo. Propisuje se da je upravljanje i

održavanje Središnjeg registra u nadležnosti Ministarstva te da se ustrojava kao službeni registar, koji je javan. Omogućava se Ministarstvu javna objava podataka uz poštivanje propisa o zaštiti podataka. Ovlašćuje se ministar za propisivanje sadržaja, oblika, načina vođenja i korištenja registra.

Uz članak 53.
Odredbama ovoga članka uređuje se razmjena i pristup podacima Središnjeg registra nadležnoj ispostavi porezne uprave, turističkoj inspekciji, sanitarnoj inspekciji, tijelu za statistiku te turističkoj zajednici za objekte sa smještajem te automatska razmjena podataka o smještaju sa sustavom eVisitor. Omogućava se pristup i drugim tijelima uz valjanu pravnu osnovu i ispunjene tehničke uvjete.

Uz članak 54.
Odredbama ovoga članka uređuje se sadržaj rješenja. Propisuje se da izreka rješenja za ugostiteljske objekte sadržava: tvrtku i OIB ugostitelja, lokaciju i zemljišnoknjižne podatke objekta, vrstu usluge, vrstu/kapacitet/kategoriju objekta, te identifikacijsku oznaku. Propisuje se i sadržaj rješenja za domaćinstva i OPG: ime/prezime/OIB iznajmljivača, lokacija i zemljišnoknjižni podaci, naznaku je li u stambenoj zgradi, vrsta usluge, vrsta/kapacitet/kategorija, identifikacijska oznaka i datum početka rada.

Uz članak 55.
Odredbama ovoga članka uređuju se pravni lijekovi. Propisuje se pravo žalbe Ministarstvu protiv rješenja nadležnog upravnog tijela, a protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, čime se osigurava sudska zaštita.

Uz članak 56.
Ovim člankom uređuje se sustav nadzora nad provedbom Zakona, uključujući podjelu nadležnosti između Ministarstva, turističkih inspektora, policijskih službenika, carinske službe te komunalnog redarstva i čuvara prirode. Odredba propisuje i mogućnost naplate kazne na mjestu prekršaja od strane pojedinih tijela, čime se osigurava učinkovitost i brža provedba zakona. Uređuje se i specifična nadležnost za zabranu usluživanja alkohola i energetskih pića maloljetnicima te za nadzor kampiranja izvan propisanih lokacija. Cilj je jasna organizacija nadzornih tijela prema vrsti nadzora s ciljem učinkovite provedbe upravnog i inspekcijskog nadzora, osiguranja javnog reda i sigurnosti te zaštita prirode.

Uz članak 57.
Odredbama ovoga članka uređuju se ovlaštenja turističkog inspektora. Propisuju se tri situacije u kojima inspektor neće podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog: ako se nepravilnosti otklone tijekom nadzora, ako se postupilo po rješenju ili ako nadzirana osoba preuzme obvezu otklanjanja u određenom roku. Propisuje se obveza izdavanja pisane naredbe te rokovi postupanja i obveza inspektora da postupi represivno u slučajevima težih prekršaja, ponavljanja prekršaja i situacija gdje je propisana upravna mjera zabrane. Odredba modernizira inspekcijski rad uvođenjem mogućnosti tajne kupnje i naplate troškova nadzoru ako se utvrdi nepravilnost. Cilj je preventivno djelovanje, omogućavanje ispravka nepravilnosti i smanjivanje represivnog pristupa kada je to moguće bez ugroze javnog interesa. Odredbama ovoga članka propisano je i da carinski službenici Carinske uprave, komunalni redari i čuvari prirode, kada provode inspekcijski nadzor sukladno odredbama ovoga Zakona, imaju iste ovlasti kao turistički inspektori, a naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene komunalni redar, kao i novčana kazna koju komunalni redar naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod je jedinice lokalne samouprave, dok je naplaćeni iznos novčane kazne u

prekršajnom postupku kojeg pokrene čuvar prirode, kao i novčana kazna koju čuvar prirode naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

Uz članak 58.
Odredbama ovoga članka uređuje se zabrana daljnjeg obavljanja djelatnosti ako se ugostiteljska djelatnost obavlja, odnosno ako se pružaju ugostiteljske usluge suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva. Ova odredba se primjenjuje za postupanja koja predstavljaju teške povrede odredbi ovoga Zakona i rad suprotno izdanom rješenju koji se ne može ispraviti na način propisan odredbom članka 57. Zakona, odnosno da nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru, da je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje, a nadzirana osoba je postupila po izvršnom rješenju inspektora te da nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije izrečena upravna mjera. Propisuje se mehanizam neposredne mjere zabrane u slučaju obavljanja djelatnosti suprotno izvršnom rješenju. Zabrana se provodi usmenim rješenjem u zapisniku, radi učinkovitosti i hitnosti. Pečaćenjem prostora osigurava se provedba mjere, uz jasno propisane rokove ovisno o vrsti usluge (hrana/piće ili smještaj). Uređuje se pravo žalbe bez odgode izvršenja, odgovornost subjekta za štetu te obveze u postupku pečaćenja, što osigurava pravnu sigurnost i zaštitu imovine.

Uz članak 59.
Odredbama ovoga članka uređuje se postupanje kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Ovim člankom propisuje se postupanje u slučajevima kada se ugostiteljsku djelatnost obavlja bez upisa u registar ili bez izvršnog rješenja. Uređuje se usmena zabrana rada i provedba mjere, uključujući pečaćenje. Predviđa se stroža sankcija u slučaju ponavljanja prekršaja unutar tri godine, uz minimalno trajanje zabrane od šest mjeseci. Cilj je jačanje borbe protiv sive ekonomije i nelojalne konkurencije.

Uz članak 60.
Odredbama ovoga članka uređuje se postupanje kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. Uvedena je minimalna zabrana od 60 dana, što odgovara specifičnostima ove djelatnosti i potrebi suzbijanja neregistriranog iznajmljivanja. Uređene su obveze tijekom pečaćenja, žalbeni postupak i strože sankcije kod ponavljanja prekršaja.

Uz članak 61.
Odredbama ovoga članka uređuje se otklanjanje utvrđenih nedostataka. Propisuje se naredba za otklanjanje nedostataka ako objekt ne udovoljava uvjetima ili se ne pružaju propisane usluge, a rješenje se neće donositi ako su nedostaci otklonjeni tijekom nadzora. Ako se nedostaci ne otklone u roku, propisuje se zabrana rada te da se donosi usmeno rješenje o zabrani ako nedostaci ugrožavaju zdravlje i život, uz obvezu dostave pisanog otpravka u roku od osam dana.

Uz članak 62.
Odredbama ovoga članka uređuje se postupanje u slučajevima pružanja ugostiteljskih usluga protivno odredbama Uredbe (EU) 2024/2018. Inspekcija može zabraniti oglašavanje za jedinice bez broja ili s nevažećim brojem, što sprečava zlouporabe i oglašavanje neregistriranih smještajnih objekata te jača nadzor tržišta kratkoročnog najma. Ističe se da se u ovom članku

pojam iznajmljivač definira sukladno odredbi članka 3. točke 2. Uredbe (EU) 2024/2018 i da podrazumijeva i pravne osobe i fizičke osobe-obrtnike i fizičke osobe-iznajmljivače i fizičke osobe-nositelje i članove obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u području smještaja i ugostiteljskih usluga.

Uz članak 63.
Ovom odredbom uređuje se postupanje turističkog inspektora i komunalnog redara kada tijekom nadzora utvrde da osoba kampira na mjestu na kojem kampiranje nije dopušteno. To se osobito odnosi na slučajeve kampiranja na zemljištu koje nije registrirano kao kamp iz skupine „Kampovi“, kao ni kao kamp u domaćinstvu ili na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, te na kampiranje na javnim površinama koje nisu određene kao prostor za kampiranje sukladno članku 49. stavku 4. Zakona.

Kako bi se spriječilo nepropisno korištenje prostora i zaštitio javni interes, turistički inspektor ili komunalni redar ovlašteni su izdati usmeno rješenje u zapisniku kojim se vlasniku kamp-kućice, kamp-prikolice ili druge opreme za kampiranje, ili njegovu predstavniku, izriče zabrana kampiranja na tom zemljištu. Zabrana traje najmanje 60 dana i obuhvaća i zabranu ponovnog postavljanja opreme za kampiranje u svrhu kampiranja na istoj lokaciji.

Radi osiguranja učinkovitog izvršenja mjere, propisuje se da se rješenje izvršava pečaćenjem opreme za kampiranje, poput šatora, kamp-prikolica, kamp-kućica, pokretnih kućica, autodoma i druge odgovarajuće opreme za smještaj na otvorenom prostoru. Pečaćenje se mora provesti najkasnije u roku od tri dana od izricanja usmenog rješenja. Odredba istodobno omogućuje da se, ovisno o okolnostima, primijeni i drugi pogodan način osiguranja izvršenja rješenja, čime se nadležnim tijelima daje potrebna operativna fleksibilnost.

Propisuje se i obveza osiguranja iznošenja pokvarljivih namirnica i sigurnosnih mjera uz odgovornost za štetu. Žalba ne odgađa izvršenje.

Uz članak 64.
Odredba utvrđuje prekršaje i novčane kazne povezane s obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez propisanog odobrenja, uključujući i situacije kada se djelatnost nastavlja unatoč izrečenoj zabrani. Obuhvaća i odgovornost osoba koje sudjeluju u omogućavanju neregistrirane djelatnosti, osobito kroz oglašavanje ili posredovanje. Uspostavom obveznog oduzimanja predmeta i imovinske koristi postiže se jači preventivni učinak te se suzbija siva ekonomija i zaštita legalnih pružatelja usluga.

Uz članak 65.
Ovom odredbom propisuje se prekršajna odgovornost internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje smještaja u skladu s Uredbom (EU) 2024/1028, propisuju se kazne za platforme koje ne uklone ponude bez registracijskog broja, ne surađuju s nadležnim tijelima ili ne dostave podatke. Kazne su razmjerne ekonomskoj snazi takvih subjekata te osiguravaju učinkovitu provedbu pravila o transparentnosti ponude smještaja. Predviđa se i sankcioniranje odgovornih osoba u pravnim osobama te određivanje nadležnog prekršajnog suda.

Uz članak 66.
Odredbama ovoga članka propisuju se prekršaji pravnih osoba i obrtnika koji pružaju smještaj, a ne izvršavaju obveze registracije u skladu s Uredbom (EU) 2024/1028 putem jedinstvene digitalne točke, ne dostavljaju vjerodostojne podatke ili ne označuju smještaj valjanim

registracijskim brojem pri oglašavanju. Sankcioniranjem takvih propusta postiže se točnost evidencija i pouzdanost digitalnog sustava razmjene podataka.

Uz članak 67.
Odredbama ovoga članka uređuje se prekršajna odgovornost fizičkih osoba koje pružaju usluge smještaja, a nisu izvršile obveze vezane uz registraciju i navođenje ispravnih podataka u skladu s Uredbom (EU) 2024/1028. Time se osigurava jedinstvena primjena pravila bez obzira na pravni status iznajmljivača.

Uz članak 68.
Propisuju se sankcije za ugostitelje koji ne poštuju osnovne uvjete poslovanja, uključujući radno vrijeme, vrstu i opseg dopuštenih usluga, uvjete objekta, zabrane utvrđene odlukama nadležnih tijela te druge profesionalne obveze. Omogućuje se i brza naplata kazne na mjestu počinjenja, čime se ubrzava postupanje i povećava efikasnost nadzora. Posebno se sankcionira i ponavljanje prekršaja zbog narušavanja kvalitete i sigurnosti usluge.

Uz članak 69.
Odredbom se uređuju prekršaji ugostitelja u vezi isticanja propisanih oznaka, cijena, normativa, računa i obavijesti te dužnosti postupanja prema gostima. Naglasak je na transparentnosti poslovanja i zaštiti potrošača. Uvodi se i mogućnost izravne naplate kazne od strane inspekcije i policije u određenim slučajevima.

Uz članak 70.
Propisuju se sankcije za iznajmljivače u domaćinstvu kod prekoračenja dopuštenih kapaciteta, neispunjavanja minimalnih uvjeta, nepravilnog oglašavanja te nesukladnog pružanja usluga. Cilj je očuvanje standardizirane razine kvalitete i sprječavanje zlouporaba u segmentu smještaja u domaćinstvu.

Uz članak 71.
Uređuju se prekršaji iznajmljivača vezani uz oznake objekta, cijene, normative, račune, vođenje popisa gostiju te prigovore. Posebno se sankcionira usluživanje alkohola i energetskih pića maloljetnicima. Predviđen je i učinkovit mehanizam naplate kazne na mjestu počinjenja.

Uz članak 72.
Odredba propisuje prekršaje nositelja i članova obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u području smještaja i ugostiteljskih usluga, osobito u pogledu kapaciteta, vrste dopuštenih usluga, uvjeta objekta i prehrambenih standarda. Time se osigurava da se usluge pružaju u skladu s propisanim uvjetima s ciljem osiguranja razine kvalitete usluge i sprječavanja zloupotreba u pružanju usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu..

Uz članak 73.
U ovom dijelu određuju se prekršajne sankcije za obiteljska poljoprivredna gospodarstva kod nepravilnosti povezanih s isticanjem oznaka, cjenika, normativa, radnog vremena te zabrane usluživanja alkohola i energetskih pića u objektima na obiteljskim gospodarstvima. Naglasak je na transparentnosti poslovanja i zaštiti korisnika usluga.

Uz članak 74.
Propisuje se prekršaj za nedopušteno kampiranje izvan za to predviđenih prostora, s ciljem očuvanja prostora, uređenja turističkog okruženja i sprječavanja nesmetanog korištenja javnih površina. Omogućena je i trenutačna naplata kazne na mjestu izvršenja prekršaja.

Uz članak 75.
Uređuje se dovršetak postupaka pokrenutih prema ranijem zakonu kako bi se osigurala pravna sigurnost i kontinuitet postupanja te spriječila retroaktivnost propisa.

Uz članak 76.
Propisuju se rokovi za donošenje podzakonskih akata nužnih za provedbu Zakona.

Uz članak 77.
Kako se rok za ponovnu kategorizaciju objekta iz skupina Hoteli i Kampovi, za koje rješenja donosi Ministarstvo, produžuje s četiri godine kako je propisano važećim Zakonom na pet godina, odredbom ovoga članka određuje se da se rok za ponovnu kategorizaciju objekta iz navedenih skupina računa od izvršnosti zadnjih rješenja koje je Ministarstvo izdalo u postupcima kategorizacije i ponovne kategorizacije temeljem važećeg Zakona čime se osigurava kontinuitet, postupnost i pravna jasnoća u primjeni novih propisa.

Uz članak 78.
Kako se ovim Zakonom, kao novina, uvodi ponovna kategorizacija za sve vrste objekata za smještaj, odredbom ovoga članka uređuje se prvo obveza usklađivanja poslovanja ugostitelja prema vrsti objekta s odredbama ovoga Zakona i novih podzakonskih propisa te se određuju realni rokovi za navedeno usklađivanje ovisno o složenosti zahvata i uvjeta objekata. Time se postupno uvode novi standardi bez negativnog utjecaja na poslovanje subjekata, a potom se određuje da rok za ponovnu kategorizaciju teče od dana izvršnosti rješenja kojim je utvrđeno usklađenje poslovanja ugostitelja.

Uz članak 79.
Ovom odredbom propisuje se rok za usklađivanje poslovanja za ugostiteljske objekte vrste Guest house i Kampiralište s vrstama ugostiteljskih objekata sukladno novom zakonskom uređenju.

Uz članak 80.
Propisuju se rokovi za usklađivanje pružanja ugostiteljskih usluga koje pružaju iznajmljivači u domaćinstvu s novim propisima uz različite rokove ovisno o starosti već izdanih rješenja o odobrenju. Cilj je osiguravanje i podizanje kvalitete smještajne ponude i postupno usklađivanje s novim propisima.

Uz članak 81.
Propisuju se rokovi za usklađivanje pružanja ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, uzimajući u obzir njihovu specifičnu ulogu i kompleksnost usluga koje pružaju.

Uz članak 82.
Propisuje se obveza predstavničkih tijela da donesu odgovarajuće odluke u roku, a do tada se zadržava primjena postojećih odluka.

Uz članak 83.
U prijelaznom razdoblju propisuje se način dostave izvršnih rješenja nadležnim tijelima dok se ne uspostavi potpuna interoperabilnost Središnjeg registra, čime se osigurava nesmetano obavljanje nadzornih i upravnih funkcija.

Uz članak 84.
Uređuje se pribavljanje suglasnosti suvlasnika za objekte u višestambenim zgradama te posljedice nepribavljanja suglasnosti. Cilj je uspostava ravnoteže između interesa stanara i pružanja turističkih usluga u stambenim zgradama.

Ustavni sud je u Odluci i rješenju, broj U-I-889/2025 i dr. odbacio prigovore da osporene odredbe imaju nedopušteno povratno djelovanje jer se ne radi o ukidanju stečenih prava postojećih iznajmljivača, nego o promjeni i pooštravanju uvjeta za buduće obavljanje djelatnosti radi ostvarivanja legitimnih ciljeva javnog interesa. Pravo pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu proizlazi iz upravnog akta te traje dok su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za obavljanje djelatnosti. Takvo pravo nije apsolutno ni nepromjenjivo, nego je podložno promjenama zakonodavnog okvira. Zakonodavac stoga ima ovlast redefinirati uvjete za obavljanje djelatnosti kada za to postoje opravdani razlozi javnog interesa.

Kao osobito važnu okolnost Ustavni sud je istaknuo da je zakonodavac predvidio prijelazno razdoblje od pet godina za prilagodbu novom pravnom režimu. Prema ocjeni Ustavnog suda, upravo takav prijelazni rok osigurava razmjernost mjere, pravnu sigurnost adresata i zaštitu legitimnih očekivanja postojećih iznajmljivača.

Uz članak 85.
Normira se nastavak pružanja usluga iznajmljivača prema postojećim rješenjima te određivanje statusa osoba koje se smatraju domaćinima prema ovome Zakonu, čime se omogućuje kontinuitet prava i obveza.

Uz članak 86.
Uređuje se obveza usklađivanja rješenja ugostitelja koji su djelatnost obavljali u prostorima stambene namjene, uz ostavljanje duljeg roka radi tehničkih i organizacijskih zahtjeva prilagodbe.

Uz članak 87.
Kako je člankom 18. Zakona o turističkoj pristojbi („Narodne novine“, br. 52/19., 32/20. i 42/20.) propisano da obveza uplate neplaćenog iznosa turističke pristojbe nadležnoj turističkoj zajednici zastarijeva u roku od pet godina od dana dospijeća obveze uplate turističke pristojbe, odredbom ovoga članka određuje se da će Hrvatska turistička zajednica do 31. ožujka 2027. nadležnim upravnim tijelima i Ministarstvu dostaviti popis ugostitelja i pružatelja ugostiteljskih usluga koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnih pet godina.

Uz članak 88.
Ovom odredbom produljuje se važenje privremenih rješenja izdanih ugostiteljima, iznajmljivačima i nositeljima ili članovima obiteljskoga poljoprivrednoga gospodarstva koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost odnosno pružaju ugostiteljske usluge na temelju privremenog rješenja izdanih temeljem Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20. i 126/21.), najdulje do 31. prosinca 2030.

U ostavljenom roku nadležna upravna tijela dužna su po službenoj dužnosti od nadležnog upravnog tijela za izdavanje rješenja o izvedenom stanju zatražiti dostavu obavijesti o statusu zahtjeva za pokretanje postupka ozakonjenja nezakonito izgrađene građevine za koju je izdano privremeno rješenje sukladno odredbama navedenog Zakona.

Propisuje se i obveza nadležnim upravnim tijelima da dostavljaju Ministarstvu godišnje izvješće o broju privremenih rješenja iz stavka 1. ovoga članka najkasnije do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Uz članak 89.
Ovom odredbom propisuje se zadržavanje primjene određenih pravilnika iz ranijeg zakonodavstva do donošenja novih provedbenih akata, čime se održava pravni kontinuitet i izbjegava pravna praznina.

Uz članak 90.
Propisuje se prestanak važenja podzakonskog propisa.

Uz članak 91.
Propisuje se prestanak važenja ranijeg, odnosno važećeg Zakona.

Uz članak 92.
Ovim je člankom propisano stupanje Zakona na snagu. Ostavlja se dovoljno vremena za pripremu provedbenih tijela i gospodarskih subjekata, osiguravajući pravnu i operativnu predvidivost.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga Zakona osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2026. godinu i projekcijama za 2027. i 2028. godinu na razdjelu 090 Ministarstvo turizma i sporta, na A761016 Administracija i upravljanje za redovne plaće djelatnika, K761018 Informatizacija ministarstva u iznosu od 50.000,00 eura za mjesečno održavanje informatičkog sustava, A916035 Razvoj održivog, inovativnog i otpornog turizma – NPOO C1.6, C2.3 u iznosu od 942.000,00 eura za uvođenje novog modula informatičkog sustava eTurizam u 2026. godini.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 10. sjednici Hrvatskoga sabora, 3. srpnja 2026. donesen je zaključak kojim se Prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti prihvaća te su predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona upućene sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja iznesena u raspravi.

Sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo dorađen je pravno i nomotehnički izričaj odredbi članaka 12., 30., 42., 55., 57. i 60. Konačnog prijedloga zakona.

Također, vezano uz napomenu Odbora za zakonodavstvo uz članak 30. stavak 1., kojim je uređen pojam „Domaćin“, kako je nejasno zašto je posebno izdvojen „otok Pag“, ista je prihvaćena te je dodatno dorađeno obrazloženje uz navedenu odredbu.

Otok Pag je jedini otok na području Republike Hrvatske koji se sukladno Zakonu o području županija, gradova i općina Republike Hrvatske („Narodne novine“ br. 125/06., 16/07., 95/08., 46/10., 145/10., 37/13., 44/13., 45/13. i 110/15.), teritorijalno prostire na područjima

dviju jedinica područne (regionalne) samouprave, i to Ličko senjske i Zadarske županije. Sjeverni dio otoka (Grad Novalja) nalazi se u Ličko-senjskoj, a južni (Grad Pag, Općina Kolan i Općina Povljana) u Zadarskoj županiji.

Zakonom o regionalnom razvoju Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 147/14., 123/17. i 118/18.) otoci su u svrhu prevladavanja razvojnih ograničenja odnosno posebnosti s kojima se suočavaju, proglašeni područjima s razvojnim posebnostima čija se razvojna politika i upravljanje razvojem uređuju posebnim zakonima.

Sukladno odredbama Zakona o otocima „(Narodne novine“, br. 116/18., 73/20., 133/20. i 70/21.), otocima Republike Hrvatske kao područjima s razvojnim posebnostima se određuje poseban planski i programski pristup nositelja politike područnog (regionalnog) i otočnog razvoja.

Uzimajući u obzir navedeno, razvoj turizma kao jedne od poticajnih djelatnosti koje su od važnosti za gospodarski razvoj otoka Paga usmjeren je prema ostvarenju općih ciljeva, tj. stabilnom gospodarskom razvoju cijelog otoka i pravednoj raspodjeli socijalnih mogućnosti za sve otočane koji prebivaju na otoku Pagu. U tom cilju teritorijalna podijeljenost otoka Paga reflektira se i na status domaćina u mogućnosti pružanja ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu iako je riječ o osobama koje imaju prijavljeno prebivalište na istom otoku, a teritorijalno su podijeljene na dvije jedinice područne (regionalne) samouprave s različitim sjedištima.

Budući da je interes Republike Hrvatske usmjeren na osobitu zaštitu otoka te je sukladno posebnim propisima razvojna politika otoka usmjerena na prevladavanje ograničenja kojima su otoci podvrgnuti, to se ovim prijedlogom, a s ciljem održivog razvoja otoka Paga, domaćinom definiraju i oni iznajmljivači koji imaju prijavljeno prebivalište na otoku Pagu neovisno o teritorijalnoj pripadnosti jedinicama područne (regionalne) samouprave.

Tijekom rasprave na sjednici Hrvatskoga sabora prihvaćen je i prijedlog Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice u Hrvatskome saboru, kojeg je iznijela zastupnica Branka Juričev-Martinčev u pojedinačnoj raspravi, da se razmotri odredba članka 21. stavka 2. Prijedloga zakona, a da se fizičkim osobama koje pružaju usluge smještaja u nekoliko soba ili apartmana omogući registracija obrta ili trgovačkog društva pod uvjetima usporedivima s onima koji se predviđaju za kuće za odmor. Naime, svrha zakonskih ograničenja koja se odnose na pružanje ugostiteljskih usluga u prostorima stambene namjene prvenstveno je zaštita prava suvlasnika i stanara na mirno korištenje nekretnine, očuvanje stambene namjene zgrade te zaštita dostupnog i priuštivog stanovanja. U višestambenim zgradama obavljanje ugostiteljske djelatnosti može neposredno utjecati na zajedničke dijelove nekretnine, sigurnost, privatnost i kvalitetu života ostalih suvlasnika, zbog čega je opravdano zahtijevati posebne uvjete i odgovarajuće suglasnosti te usmjeravati obavljanje takve djelatnosti u prostore poslovne namjene.

Međutim, navedeni razlozi ne postoje ili su bitno manje izraženi kada se ugostiteljska djelatnost obavlja u obiteljskim kućama koje predstavljaju samostalne građevine stambene namjene. Stoga je ocijenjeno da nema opravdanog javnog interesa za ograničavanje mogućnosti izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman i studio apartman ako se isti ne nalaze u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada.

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, u tekstu Konačnog prijedloga Zakona u članku 2. dodana je odredba da je ovaj Zakon notificiran u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (kodificirani tekst) (Tekst značajan za EGP).

U članku 6. stavku 1. točki 9. dorađena je odredba da se odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju i na slučaj kada se prostorije pravnih i fizičkih osoba koriste za radnike koji rade kod njih za vrijeme obavljanja rada.

U članku 19. stavku 2. riječ „rabiti“ je zamijenjena riječju „koristiti“.

U članku 28. stavku 4. i članku 29. stavku 9. dodana je odredba da se odredbe o sudionicima u obavljanju neregistrirane djelatnosti ne primjenjuju na pružatelje posredničkih usluga u smislu članka 3. točke (g) Uredbe (EU) 2022/2065 kada djeluju u okviru pružanja posredničkih usluga, jer se pružatelji posredničkih usluga prekršajno kažnjavaju sukladno odredbama članka 65. Zakona, a ne kao sudionici u obavljanju neregistrirane djelatnosti.

U članku 35. stavku 3. omogućeno je da roditelji svojoj djeci daju suglasnost za pružanje usluga u domaćinstvu u nekretninama kojima su vlasnici.

Odredba članka 60. stavka 4. je nomotehnički usklađena s odredbom stavka 1. istog članka.

U članku 64. stavcima 1. i 3. preciznije je određena materijalna norma na koju se odnosi prekršajna odredba.

U članku 65. stavku 4. brisana je riječ „središnje“.

U članku 69. stavku 1. točke 4., 5., 9. i 15. su nomotehnički usklađene s odredbama članka 11.

U članku 71. stavku 1. točke 4. i 9. su nomotehnički usklađene s odredbama članka 31.

U članku 73. stavak 1. točka 4. je nomotehnički usklađena s odredbom članka 42. stavka 9., dok su dodane nove točke 7. i 9. i fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva može počiniti navedene prekršaje.

Članak 86. je usklađen s ranije navedenim izmjenama članka 21. stavka 2.

Člankom 87. dodana je nova odredba o dostavi podataka Hrvatske turističke zajednice o dugovanjima za turističku pristojbu. Naime, kako je člankom 18. Zakona o turističkoj pristojbi („Narodne novine“, br. 52/19., 32/20. i 42/20.) propisano da obveza uplate neplaćenog iznosa turističke pristojbe nadležnoj turističkoj zajednici zastarijeva u roku od pet godina od dana dospijeća obveze uplate turističke pristojbe, odredbom novog članka 87. određuje se da će Hrvatska turistička zajednica do 31. ožujka 2027. nadležnim upravnim tijelima i Ministarstvu dostaviti popis ugostitelja i pružatelja ugostiteljskih usluga koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnih pet godina.

Novim člankom 88. produljuje se važenje privremenih rješenja izdanih ugostiteljima, iznajmljivačima i nositeljima ili članovima obiteljskoga poljoprivrednoga gospodarstva koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost odnosno pružaju ugostiteljske usluge na temelju privremenog rješenja izdanih temeljem Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20. i 126/21.), najdulje do 31. prosinca 2030. te je propisano da su nadležna upravna tijela dužna po službenoj dužnosti od nadležnog upravnog tijela za izdavanje rješenja o izvedenom stanju zatražiti dostavu obavijesti o statusu zahtjeva za pokretanje postupka ozakonjenja nezakonito izgrađene građevine za koju je izdano privremeno rješenje sukladno odredbama navedenog Zakona, kao i njihova obveza dostave Ministarstvu godišnjeg izvješće o broju privremenih rješenja najkasnije do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

U članku 92. kojim se određuje stupanje na snagu Zakona dodana je odredba da odredbe dijela šestog od članaka 46. do 49. koje propisuju prikupljanje i razmjenu podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja stupaju na snagu 1. svibnja 2027. kako bi svi iznajmljivači imali primjeren i razmjeran rok za ishođenje registracijskog broja ako se žele oglašavati na platformama za kratkoročno iznajmljivanje smještaja te kako bi se platforme za kratkoročno iznajmljivanje smještaja mogle spojiti na jedinstvenu digitalnu ulaznu točku koja se uspostavlja kao dio integriranog informacijskog sustava turizma.

Isto tako, neznatno je dorađen izričaj članka 5. stavka 2. podstavka 4., članka 11. stavka 1. točke 5., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 3., članka 27. stavka 3., članka 31. stavka 1. točke 2., članka 35. stavka 2. točke 2., članka 37. stavka 6., članka 41. stavka 3. i članka 68. stavka 1. točaka 4. i 5.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

U odnosu na primjedbu Odbora za zakonodavstvo, a da je u članku 22. potrebno općenito propisati pozivanje na određene zakone zbog eventualnih kasnijih izmjena i dopuna tih zakona, predlagatelj ukazuje da se radi o pozivanju na Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno Zakon o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.) koji zakoni su prestali važiti 1. siječnja 2011. stupanjem na snagu Zakona o upravljanju državnom imovinom („Narodne novine“, broj 145/10.).

Pozivanje na navedene zakone nužno je s obzirom na to da se akti izdani temeljem navedenih propisa smatraju dokazom o ispunjavanju uvjeta da ugostitelj ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom, za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, u upravnim postupcima koji se vode temeljem odredbi Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Kako je navedeno u tekstu odredbe, dokazom prava korištenja poslovnim prostorom ili objektom smatraju se i rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akti Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akti njegovih pravnih prednika, kojima se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u

postupku pretvorbe, odnosno akti izdani temeljem odredbi navedenih zakona koji su prestali važiti.

Odbor za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu predložio je dodatno normativno uređenje pitanja tzv. rodbinskog boravka i korištenja nekretnina u vlasništvu stranih državljana. Navedeni prijedlog nije prihvaćen jer predlagatelj smatra da su odredbe koje uređuju nekomercijalni smještaj i prijavu osoba koje borave u objektima značajno unaprijeđene u odnosu na važeće zakonsko uređenje te da osiguravaju jasniji i učinkovitiji normativni okvir za praćenje i nadzor takvih oblika korištenja smještajnih kapaciteta.

Zastupnik Ante Kujundžić, u ime Kluba zastupnika Mosta, predložio je dodatno razlikovanje obiteljskih iznajmljivača od rentijera i profesionalnih iznajmljivača te je izrazio protivljenje obvezi periodične rekategorizacije privatnog smještaja svakih deset godina. Navedeni prijedlog nije prihvaćen jer Konačni prijedlog zakona već jasno razlikuje pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, status domaćina i obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Predlagatelj smatra da je normativno razgraničenje između iznajmljivača, domaćina i ugostitelja jasno uređeno zakonom. Također, pojam „rentijera“ kao niti pojam „profesionlni iznajmljivač“ nije zakonski pojam te ne može predstavljati temelj za dodatnu zakonsku regulaciju. U odnosu na obvezu rekategorizacije, predlagatelj smatra da je razdoblje od deset godina razmjerno cilju osiguravanja trajnog održavanja propisanih standarda kvalitete smještaja u domaćinstvu.

Zastupnik Dalibor Paus, u ime Kluba zastupnika IDS-a, predložio je dodatno normativno razrađivanje instituta domaćina, propisivanje posebnih pogodnosti za domaćine te zakonsko razlikovanje domaćina, malog iznajmljivača, komercijalnog iznajmljivača i profesionalnog investitora. Prijedlog nije prihvaćen jer predlagatelj smatra da je pojam domaćina jasno definiran postojećim zakonskim odredbama. Također, predlagatelj ističe da pojam „komercijalni iznajmljivač“ nije zakonska kategorija. Fizička osoba može pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu samo do zakonom propisanog kapaciteta i u zakonom propisanim vrstama smještajnih objekata, dok se pružanje usluga iznad propisanih kapaciteta može obavljati isključivo u statusu ugostitelja. Ugostiteljsku djelatnost, sukladno Zakonu, obavljaju trgovačka društva i obrtnici te stoga ne postoji potreba za dodatnim zakonskim kategorijama pružatelja usluga smještaja.

Zastupnica Anka Mrak-Taritaš, u ime Kluba zastupnika Centra, Nezavisne platforme Sjever i GLAS-a, predložila je izradu dodatnih analiza turističke infrastrukture i apartmanizacije, snažnije uključivanje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u upravljanje turističkim kapacitetima te preispitivanje modela nadzora koji uključuje komunalne redare. Prijedlog nije prihvaćen jer se pitanja upravljanja turističkim razvojem, turističkom infrastrukturom, nosivim kapacitetima destinacija i ovlastima jedinica lokalne samouprave već uređuju Zakonom o turizmu i podzakonskim propisima donesenima na temelju toga Zakona. Predlagatelj također smatra da su ovlasti komunalnih redara precizno definirane te usklađene s nadležnostima drugih tijela uključenih u sustav nadzora.

Zastupnik Nino Raspudić, u ime Kluba nezavisnih zastupnika, predložio je dodatno razlikovanje malih obiteljskih iznajmljivača od većih tržišnih sudionika te izradu kumulativne procjene učinaka svih poreznih i regulatornih mjera koje utječu na pružatelje usluga smještaja. Prijedlog nije prihvaćen jer predlagatelj smatra da su zakonske kategorije domaćina, iznajmljivača i ugostitelja jasno razgraničene te da dodatno normativno razlikovanje nije

potrebno. Nadalje, za Prijedlog zakona provedena je procjena učinaka propisa sukladno posebnim propisima te je o istoj proveden postupak javnog savjetovanja.

Zastupnica Sanja Radolović, u ime Kluba zastupnika SDP-a, predložila je dodatno normativno uređenje nekomercijalnog smještaja, procjenu učinaka rekategorizacije na privatne iznajmljivače, dodatnu procjenu kapaciteta županijskih upravnih tijela za provedbu zakona te šire uređenje pitanja energetskih pića. U dijelu koji se odnosi na daljnje normativno uređenje nekomercijalnog smještaja prijedlog nije prihvaćen jer predlagatelj smatra da Konačni prijedlog zakona upravo uvodi nove instrumente za prepoznavanje i sankcioniranje neregistrirane djelatnosti, uključujući preciznije definiranje nezakonitog pružanja usluga, proširenje nadzornih ovlasti, digitalnu razmjenu podataka i pooštravanje prekršajnih sankcija. U odnosu na provedbu rekategorizacije predlagatelj ističe da se paralelno provodi intenzivna digitalizacija upravnih postupaka putem sustava eTurizam, čime se značajno rasterećuju nadležna tijela. Nadalje, podzakonski propisi donose se u skladu sa zakonom propisanom procedurom i podliježu javnom savjetovanju. U odnosu na energetska pića, zaštita maloljetnika uređuje se i drugim propisima, uključujući odredbe Zakona o trgovini.

Zastupnik Anteo Milos, u ime Kluba zastupnika IDS-a, predložio je dodatno normativno uređenje nekomercijalnog smještaja, obveznu evidenciju takvih objekata u posebnim registrima te snažnije povezivanje državnih baza podataka radi otkrivanja prikrivenog komercijalnog iznajmljivanja. Također je predložio veći utjecaj jedinica lokalne samouprave na određivanje broja i strukture smještajnih kapaciteta. Prijedlog nije prihvaćen jer predlagatelj smatra da su odredbe koje uređuju nekomercijalni smještaj već značajno unaprijeđene u odnosu na važeći zakon te da registri i baze podataka za predmetno područje već postoje i kontinuirano se nadograđuju i usklađuju. U odnosu na upravljanje turističkim kapacitetima, predlagatelj ističe da je navedeno područje uređeno Zakonom o turizmu i pripadajućim provedbenim propisima.

Zastupnik Damir Barbir, u ime Kluba zastupnika Centra, Nezavisne platforme Sjever i GLAS-a, predložio je dodatnu zaštitu postojećih iznajmljivača u postupku rekategorizacije, izbjegavanje retroaktivne primjene novih pravilnika, blaže sankcioniranje manjih povreda propisa te ostavljanje dodatnih rokova za otklanjanje nedostataka prije izricanja najstrožih mjera. Navedeni prijedlozi nisu prihvaćeni jer se ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog oslobođenja od obveze ispunjavanja propisanih uvjeta. Predlagatelj ističe da se ne predviđa retroaktivna primjena novih propisa te da pružatelji usluga tijekom cijelog razdoblja poslovanja moraju ispunjavati sigurnosne i druge propisane standarde. Nadalje, sustav prekršajnih i upravnih mjera već je uređen na način koji omogućuje razmjerno postupanje nadležnih tijela u okviru upravnih postupaka. Prijedlog koji se odnosi na prazne stanove i nekretnine za povremeno stanovanje nije prihvaćen jer navedena materija nije predmet uređenja ovoga Zakona.

Zastupnik Željko Lacković, u vlastito ime, predložio je detaljnije uređenje instituta difuznog hotela i preciznije određivanje prostornih uvjeta za njegovo organiziranje. Predlagatelj nije prihvatio prijedlog za uređivanje navedenih pitanja u samom Zakonu jer smatra da se radi o pitanjima koja se uređuju podzakonskim propisima kojima se detaljnije razrađuju uvjeti za pojedine vrste ugostiteljskih objekata. Istodobno, prijedlog će se razmotriti prilikom izrade i izmjena odgovarajućih provedbenih propisa.

PRILOZI - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
- **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.
Rok: III. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114, 195

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376)

32006L0123

- Članci 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 35. i 37. preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11)

Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (Tekst značajan za EGP) (SL L, 2024/1028)

32024R1028

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Monika Udovičić

Državna tajnica

(potpis)

31-07-2026

(datum i pečat)

REPUBLIKA HRVATSKA 1 ZAGREB MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

4.8.2026

(datum i pečat)

REPUBLIKA HRVATSKA 27 ZAGREB MINISTARSTVO VANJSKIH I EUROPSKIH POSLOVA

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. **Naziv propisa Europske unije**
   Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. **Naziv prijedloga propisa**
   Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	**Odredbe prijedloga propisa**	**Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?**	**Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)**

Članak 1. Predmet 1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga. 2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge. 3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju. Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu. 4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 1.

poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija. 5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi. 6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti. 7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u			

skladu s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.			
Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti: (a) negospodarske usluge od općeg interesa; (b) financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ; (c) elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ,		Nije potrebno preuzimanje	Preuzeto člankom 2. Zakona o uslugama ("Narodne novine", br. 80/11)

2002/20/EZ, 2002/21/EZ, 2002/22/EZ i 2002/58/EZ; (d)usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora; (e)usluge agencija za privremeno zapošljavanje; (f)zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne; (g)audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje; (h)kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje; (i)djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora; (j)socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve; (k) usluge privatnog osiguranja;			

(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom. 3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.			
Članak 3. Odnos s važećim pravom Zajednice 1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje: (a) Direktivu 96/71/EZ; (b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71; (c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23); (d) Direktivu 2005/36/EZ.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 3.

2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici. 3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.			
Članak 4. Definicije U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1.„usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora; 2.„pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu; 3.„primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja	**Definicija ugostiteljske djelatnosti** **Članak 4.** (1) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka i pružanje usluga smještaja. (2) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je i pripremanje jela, pića i napitaka za potrošnju na drugom mjestu, sa ili bez usluživanja, uključujući	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 4. Pojmovi u Zakonu U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje: 1) »usluga« je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se uobičajeno obavlja za naknadu, ukoliko nije obuhvaćena pravnim propisima vezanim uz slobodu kretanja roba, kapitala i osoba;

koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe; 4.„država članica poslovnog nastana" je država članica na čijem državnom području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan; 5.„poslovni nastan" je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga; 6.„sustav ovlašćivanja" je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti; 7.„zahtjev" je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u	pripremu, dostavu i usluživanje u prijevoznim sredstvima, na priredbama i na drugim mjestima izvan ugostiteljskog objekta, kao i opskrba tim jelima, pićima i napitcima (catering).		2) »pružatelj usluge« je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a koja nudi ili pruža uslugu; 3) »primatelj usluge« je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe; 4) »država sjedišta« je Republika Hrvatska ili država ugovornica EGP-a na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan; 5) »sjedište« označava stalno mjesto poslovanja gdje se stvarno upravlja gospodarskom djelatnošću od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom; 6) »postupak ishođenja odobrenja« je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj usluge mora slijediti kako bi

kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive; 8.„prevladavajući razlozi od društvenog interesa" su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike; 9.„nadležno tijelo" je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti; 10.„država članica u kojoj se pruža usluga" je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;			od nadležnog tijela dobio službenu odluku o pristupu ili obavljanju uslužne djelatnosti, uključujući postupke registracije trgovačkih društava, zadruga, obrta i ustanova; 7) »uvjet« je svaka obveza, zabrana ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima Republike Hrvatske ili država ugovornica EGP-a ili koje proizlazi iz sudske ili upravne prakse, propisa profesionalnih strukovnih tijela, komora, udruga ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri obavljanju svoje pravne nezavisnosti. U smislu ovoga Zakona propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju uvjetima; 8) »prevladavajuće kategorije javnog interesa« su kategorije koje su kao takve priznate u sudskoj praksi Europskog suda, a uključuju sljedeće kategorije: javni poredak, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja,

11.„regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ; 12.„poslovna komunikacija” je svaka vrsta komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije: (a)davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte; (b)komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.			intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, kao i ciljeve socijalne i kulturne politike te očuvanje nacionalnog i kulturnog državnog identiteta; 9) »nadležno tijelo« je svako tijelo koje sukladno svom djelokrugu rada i ovlastima nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u Republici Hrvatskoj; 10) »regulirana profesija« je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje, odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom; 11) »tržišna komunikacija« označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti

			propisane u okviru određene struke. Aktivnosti koje same po sebi ne predstavljaju tržišne komunikacije: 1) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti fizičke ili pravne osobe, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektroničke pošte, 2) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili ugledom fizičke ili pravne osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade, 12) »IMI sustav« (Internal Market Information System) je informacijski sustav unutarnjeg tržišta namijenjen za razmjenu informacija između administracija država ugovornica EGP-a, 13) »države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru« su države članice Europske unije te Island, Lihtenštajn i Norveška, 14) »multidisciplinarne djelatnosti« su zajedničko ili partnersko obavljanje različitih uslužnih djelatnosti dvaju ili više pružatelja usluga,

			15) »usluga od općeg gospodarskog interesa« je usluga kojom se izvršava posebna zadaća u društvenom interesu propisana posebnim propisom u kojem je precizno navedena priroda posebne zadaće; 16) »postupovno tijelo« je nadležno javnopravno tijelo koje provodi registracijske postupke za pristup uslužnim djelatnostima.
POGLAVLJE II. ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE Članak 5. Pojednostavljenje postupaka 1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje. Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljuju. 2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 5.

usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja. 3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvaćaju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost. Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika. 4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju			

postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (24), članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (25), Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (26), te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države (27).			
Članak 6. Jedinstvene kontaktne točke 1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.

(a) sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja; (b) sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti. 2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.			
Članak 7. Pravo na informacije 1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija: (a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.

(b)kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih djelatnosti; (c)informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama; (d)izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja; (e)kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć. 2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik. 3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na			

daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju. 4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva. 5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika. 6. Obveza nadležnih tijela da pomažu pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.			

Članak 8. Postupci elektroničkim putem 1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu. 2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja. 3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država članica, uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 7.

POGLAVLJE III. SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA ODJELJAK 1. Ovlaštenja Članak 9. Sustavi ovlašćivanja 1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: (a) sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja; (b) potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa; (c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno. 2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.	**Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti** **Članak 19.** (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA Članak 7. Načelo slobodnog pristupa ili obavljanja uslužne djelatnosti (1) Pravo na slobodu poslovnog nastana pružatelja usluga ne može biti ograničeno posebnim propisom, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno. (2) U smislu ovoga Zakona ne smatra se ograničenjem ispitni postupak ishođenja odobrenja u slučajevima: 1) ako postupak ishođenja odobrenja nije diskriminirajući u odnosu na pružatelja usluge s obzirom na državljanstvo te prebivalište ili boravište, 2) ako je postupak ishođenja odobrenja opravdan prevladavajućom kategorijom javnog interesa,

3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.	**DIO ČETVRTI** **UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI** **Nadležnost za izdavanje rješenja** **Članak 20.** (1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju. (2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake		3) ako je postupak ishođenja odobrenja razmjeran u zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

	kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih		

	komunikacija, instalacija i sigurnosti. (5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju. (6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka. (7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.		

	(8) Troškove postupaka iz stavka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj. **Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj** **Članak 21.** (1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti 2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom 3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta		

	4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona 5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt		

	vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m^2 prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara. (3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu** **Članak 22.** (1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za		

	restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.). (2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je u tijeku postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog		

	objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima. (3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu ili donošenja rješenja o utvrđivanju oblika i veličine zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja. **Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti** **Članak 23.** (1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen		

	zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi,		

	„Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete** **Članak 24.** (1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.		

	(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete. (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz		

	zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete. **Ponovna kategorizacija** **Članak 25.** (1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu		

	kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju. (3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski		

	objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete.		

	(8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave**		

	Članak 26. (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo,		

	odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Nadležnost za izdavanje rješenja** **Članak 34.** (1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona. (2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač. **Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač** **Članak 35.** (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač		

	je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju). (2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište 2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu 3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim		

	propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu		

	njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. (4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu** **Članak 36.**		

	(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona. (2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.		

	(3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda. **Nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu** **Članak 37.** (1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu		

	izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona. U slučaju ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti) potrebna je suglasnost prethodnog iznajmljivača. (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih za objekt koji bi utjecali na prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge. (3) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo temeljem rješenja iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona kojim su prvotno utvrđeni uvjeti za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju.		

	(4) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika. (5) Nasljednik koji je u skladu s odredbama ovog članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici. **Ponovna kategorizacija** **Članak 38.**		

	(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.		

	Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave **Članak 39.** (1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u		

	dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji** **Članak 40.** Ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim sukladno članku 35. stavku 1. i 37. stavku 1. i 4. ovoga Zakona bračnim ili izvanbračnim drugovima odnosno životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima te djeci ne smije prelaziti maksimum smještajnog kapaciteta propisan člankom 29. stavkom 3.		

	točkama 1. do 3. ovoga Zakona ako žive u zajedničkom domaćinstvu. **Uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 43.** (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete: 1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u		

	Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava 2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona 3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona 4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti		

	5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu**		

	Članak 44. Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona.		
Članak 10. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja 1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja. 2. Kriteriji iz stavka 1. su: (a) nediskriminirajući; (b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes; (c) proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa; (d) jasni i nedvoznačni; (e) objektivni;	**Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti** **Članak 19.** (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 8. Kriteriji provođenja postupaka ishođenja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti Prilikom provođenja postupaka ishođenja odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju se zadovoljiti kriteriji: 1) zabrana diskriminacije, 2) opravdanost prevladavajućih kategorija javnog interesa,

(f) prethodno objavljeni; (g) transparentni i dostupni. 3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima. 4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes. 5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje. 6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet	obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti. **DIO ČETVRTI** **UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI** **Nadležnost za izdavanje rješenja** **Članak 20.** (1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu		3) razmjernost, 4) jasnoća, jednoznačnost i nedvosmislenost, 5) objektivnost, 6) prethodno objavljivanje, 7) transparentnost i dostupnost. Članak 8. Kriteriji provođenja postupaka ishođenja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti Prilikom provođenja postupaka ishođenja odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju se zadovoljiti kriteriji: 1) zabrana diskriminacije, 2) opravdanost prevladavajućih kategorija javnog interesa, 3) razmjernost, 4) jasnoća, jednoznačnost i nedvosmislenost,

spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe. 7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.	li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju. (2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za		5) objektivnost, 6) prethodno objavljivanje, 7) transparentnost i dostupnost.

	vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti. (5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju. (6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka.		

	(7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“. (8) Troškove postupaka iz stavka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj. **Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj** **Članak 21.** (1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti		

	2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom 3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta 4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona 5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe		

	sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m^2 prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara. (3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu** **Članak 22.**		

	(1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.).		

	(2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je u tijeku postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima. (3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu ili donošenja rješenja o utvrđivanju oblika i veličine zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa		

	od dana izvršnosti privremenog rješenja. **Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti** **Članak 23.** (1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju.		

	(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja.		

	Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete **Članak 24.** (1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona. (2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj		

	vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete. (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete. **Ponovna kategorizacija** **Članak 25.** (1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja		

	uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju. (3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju		

	ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se		

	utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete. (8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne		

	kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 26.** (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom		

	odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Nadležnost za izdavanje rješenja** **Članak 34.** (1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za		

	posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona. (2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač. **Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač** **Članak 35.** (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju). (2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za		

	odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište 2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu 3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam		

	sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. (4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju		

	odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu** **Članak 36.** (1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona. (2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne		

	utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda. (3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda. **Nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu**		

	Članak 37. (1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona. U slučaju ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti) potrebna je suglasnost prethodnog iznajmljivača. (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih za objekt koji bi utjecali na		

	prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge. (3) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo temeljem rješenja iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona kojim su prvotno utvrđeni uvjeti za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju. (4) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika. (5) Nasljednik koji je u skladu s odredbama ovog članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača		

	(prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici. **Ponovna kategorizacija** **Članak 38.** (1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje.		

	(3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 39.** (1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području		

	jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.		

	Izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji **Članak 40.** Ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim sukladno članku 35. stavku 1. i 37. stavku 1. i 4. ovoga Zakona bračnim ili izvanbračnim drugovima odnosno životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima te djeci ne smije prelaziti maksimum smještajnog kapaciteta propisan člankom 29. stavkom 3. točkama 1. do 3. ovoga Zakona ako žive u zajedničkom domaćinstvu. **Uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 43.** (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje		

	nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete: 1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava 2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona 3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz		

	članka 42. stavka 12. ovoga Zakona 4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o		

	ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 44.** Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona.		

Članak 11. Trajanje ovlaštenja 1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako: (a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva; (b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa; ili (c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa. 2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje. 3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama: (a) osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;	**Ponovna kategorizacija** **Članak 25.** (1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 10. Rok trajanja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti (1) Usvojen zahtjev pružatelja usluge ne smije biti vremenski ograničen, osim u slučaju ako je: 1) rok važenja odobrenja ovisan o trajnom ispunjavanju i kontroli propisanih uvjeta, 2) broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa, 3) vremensko ograničenje odobrenja opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa. (2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj usluge mora stvarno započeti svoju djelatnost po ishođenju odobrenja sukladno primijenjenim propisima. (3) Pružatelj usluge je dužan obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku iz članka 6. ovoga Zakona u slučaju:

(b)promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja. 4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.	smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju. (3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje		1) osnivanja društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene ovoga Zakona, 2) promjene pravnog statusa, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva.

	godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete. (8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga		

	članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 26.** (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i		

	kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Ponovna kategorizacija**		

	Članak 38. (1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.		

	(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 39.** (1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave		

	donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 42.** (1) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava kao obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo sukladno posebnim propisima i koji pruža ugostiteljske usluge u okviru dopunske djelatnosti		

	sukladno članku 5. stavku 3. ovoga Zakona. (2) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge: 1. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 2. usluživanje radi kušanja mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića, domaćih narezaka, ulja, pčelinjih proizvoda i drugih proizvoda iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za najviše 80 gostiju		

	odnosno izletnika istodobno 3. smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti, i/ili usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Gostima mora biti omogućeno korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu pružati u više vrsta objekata do ukupno 80 gostiju istodobno.		

	(3) Iznimno usluge iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka mogu se pružati i za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija, najviše deset puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijave mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga. (4) Nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka. (5) Jela, pića i napici koji se uslužuju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo.		

	(6) Pri pružanju usluga iz stavka 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o sigurnosti hrane. (7) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga. (8) Za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju. (9) Na pružanje usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavka 4., 5., 6. i 7. i 8., članka 31., članka 32., članka 36. stavka 3., članka 37. stavaka 1., 3. i 4. te		

	članaka 38., 39., 40. i 41. ovoga Zakona. (10) Stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom. (11) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam i drugi odgovarajući naziv. (12) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, način označavanja kategorija vrste objekata za koje će se utvrditi		

	poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što hranom, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo nalazi te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. ovoga članka. (13) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može donijeti odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor.		

Članak 12. Odabir između više kandidata 1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka. 2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost. 3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz	**Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 26.** (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 11. Odabir kandidata (1) Broj raspoloživih odobrenja može se ograničiti zbog nedostatnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti. U tom će slučaju nadležno tijelo postupak odabira provesti na temelju javno objavljene obavijesti i javno objavljenih kriterija za odabir kojima je osigurana nepristranost i transparentnost postupka odabira. (2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odobrenje se izdaje za odgovarajuće vremensko razdoblje i neće se automatski produljivati. Prilikom odabira kandidata nitko od kandidata ne smije biti u povlaštenom položaju u odnosu na ostale kandidate koji sudjeluju u postupku odabira. (3) Sukladno stavku 1. ovoga članka te članku 7., 8. i 9. ovoga Zakona, prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata uzet će se u obzir prevladavajuće kategorije javnog interesa.

društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.	jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 39.** (1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom		

	odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu**		

	Članak 42. (1) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava kao obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo sukladno posebnim propisima i koji pruža ugostiteljske usluge u okviru dopunske djelatnosti sukladno članku 5. stavku 3. ovoga Zakona. (2) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge: 1. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 2. usluživanje radi kušanja mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića,		

	domaćih narezaka, ulja, pčelinjih proizvoda i drugih proizvoda iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 3. smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti, i/ili usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Gostima mora biti omogućeno korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili		

	puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu pružati u više vrsta objekata do ukupno 80 gostiju istodobno. (3) Iznimno usluge iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka mogu se pružati i za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija, najviše deset puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijave mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga. (4) Nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka.		

	(5) Jela, pića i napici koji se uslužuju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo. (6) Pri pružanju usluga iz stavka 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o sigurnosti hrane. (7) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga. (8) Za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.		

	(9) Na pružanje usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavka 4., 5., 6. i 7. i 8., članka 31., članka 32., članka 36. stavka 3., članka 37. stavaka 1., 3. i 4. te članaka 38., 39., 40. i 41. ovoga Zakona. (10) Stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom. (11) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam i drugi odgovarajući naziv. (12) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra		

	nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, način označavanja kategorija vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što hranom, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo nalazi te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. ovoga članka. (13) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može donijeti odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor.		

Članak 13. Postupci ovlašćivanja 1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva. 2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja nemaju učinak odvraćanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju. 3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.	**Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti** **Članak 19.** (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 13. Obavijest o prijemu zahtjeva U slučaju da je zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki, ista je dužna, bez odgode, pisanim putem podnositelja zahtjeva obavijestiti o: 1) prijemu zahtjeva i prosljeđivanju nadležnom tijelu, 2) roku u kojem je nadležno tijelo dužno odlučiti o urednom zahtjevu, 3) dostupnoj pravnoj zaštiti, 4) činjenicama da se nedonošenjem odluke nadležnog tijela u propisanom roku zahtjev smatra usvojenim, odnosno da se ne smatra usvojenim ukoliko su posebnim propisima propisane iznimke sukladno članku 12. stavku 5. ovoga Zakona.

4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana. 5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće: (a) rok naveden u stavku 3.; (b)izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju; (c)ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim. 6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3. 7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavješćuje o takvom odbacivanju.	odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti. **DIO ČETVRTI** **UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI** **Nadležnost za izdavanje rješenja** **Članak 20.** (1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju. (2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni		

	standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih		

	komunikacija, instalacija i sigurnosti. (5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju. (6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka. (7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.		

	(8) Troškove postupaka iz stavka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj. **Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj** **Članak 21.** (1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti 2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom 3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta		

	4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona 5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt		

	vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m^2 prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara. (3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu** **Članak 22.** (1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se		

	i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.). (2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je u tijeku postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno		

	rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima. (3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu ili donošenja rješenja o utvrđivanju oblika i veličine zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja. **Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti** **Članak 23.** (1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona		

	utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta.		

	(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete** **Članak 24.** (1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.		

	(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.		

	(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete. **Ponovna kategorizacija** **Članak 25.** (1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.		

	(2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju. (3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje.		

	(5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete.		

	(8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti.		

	Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave **Članak 26.** (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u		

	dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Nadležnost za izdavanje rješenja** **Članak 34.** (1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona. (2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač. **Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač**		

	Članak 35. (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju). (2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište 2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu		

	3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.		

	(3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. (4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.		

	Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu **Članak 36.** (1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona. (2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije		

	došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda. (3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda. **Nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu** **Članak 37.** (1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti		

	pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona. U slučaju ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti) potrebna je suglasnost prethodnog iznajmljivača. (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih za objekt koji bi utjecali na prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge. (3) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo temeljem rješenja iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona kojim		

	su prvotno utvrđeni uvjeti za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju. (4) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika. (5) Nasljednik koji je u skladu s odredbama ovog članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.		

	Ponovna kategorizacija **Članak 38.** (1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.		

	(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač. **Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave** **Članak 39.** (1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave		

	donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. **Uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 43.** (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva		

	dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete: 1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava 2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona 3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz		

	članka 42. stavka 12. ovoga Zakona 4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o		

	ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 44.** Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona. **Pravni lijek** **Članak 55.**		

	(1) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi nadležno upravno tijelo stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu. (2) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi Ministarstvo nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.		
ODJELJAK 2. Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja Članak 14. Zabranjeni zahtjevi Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem sljedećih zahtjeva: 1.diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što posebno uključuje:	**Pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati ugostiteljske usluge** **Članak 5.** (1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj). (2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 15. Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem: 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske,

(a)zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela; (b)zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području; 2.zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica; 3.ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri; 4.uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima Zajednice o energiji; 5.primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutačnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili	Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i: - javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima - zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita - Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“ - ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih		2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti, osim u slučajevima kada je to određeno ovim Zakonom ili drugim posebnim propisom, 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga, 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga, 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj, 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada, 7) ograničenja koja se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.

ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa; 6. izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti; 7. obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija;	udruga omladinskog turizma kojih je savez član - Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član - lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce - ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja - amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim		(3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

8.obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.	poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih korisnika - muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije. (3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi		

	ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi prekograničnog pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.		
Članak 15. Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti 1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima. 2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva: (a)kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na	**Članak 5.** (1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj). (2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i: - javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 15. Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem: 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske,

populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga; (b) obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik; (c) zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo poduzeća; (d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode; (e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države; (f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika; (g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti; (h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge. 3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete: (a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;	- zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita - Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“ - ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član - Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove		2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti, osim u slučajevima kada je to određeno ovim Zakonom ili drugim posebnim propisom, 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga, 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga, 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj, 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada, 7) ograničenja koja se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.

(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa; (c) proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat. 4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena. 5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće: (a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.; (b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi. 6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.	međunarodnih udruga planinara kojih je savez član - lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce - ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja - amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih korisnika		(3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije spriječiti države članice da usvoje takve odredbe. U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine. Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.	- muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije. (3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi prekograničnog		

	pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.		
POGLAVLJE IV. SLOBODNO KRETANJE USLUGA ODJELJAK 1. Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja Članak 16. Sloboda pružanja usluga 1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan. Država članica u kojoj se pruža usluga osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području. Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području	**Pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati ugostiteljske usluge** **Članak 5.** (1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj). (2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i: - javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 15. Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem: 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske, 2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti, osim u slučajevima kada je to određeno ovim Zakonom ili drugim posebnim propisom,

ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela: (a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana; (b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša; (c) proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja. 2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nametnući neki od sljedećih zahtjeva: (a) obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području; (b) obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;	- zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita - Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“ - ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član - Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove		3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga, 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga, 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj, 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada, 7) ograničenja koja se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona. (3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

(c)zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području, uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga; (d)primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga; (e)obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti; (f)zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu; (g)ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19. 3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu pružanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje propise o	međunarodnih udruga planinara kojih je savez član - lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce - ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja - amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih korisnika		

uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima. 4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.	- muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije. (3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi prekograničnog		

	pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.		
Članak 17. Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga Članak 16. ne primjenjuje se na: 1.usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog: (a)u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (28); (b)u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ (29) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom energijom;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 16. Iznimke od slobode pružanja usluga Odredbe članka 14. i članka 15. ovoga Zakona ne primjenjuju se na: 1) usluge od općeg gospodarskog interesa, uključujući: a) usluge u poštanskom sektoru, b) usluge u elektroenergetskom sektoru, c) usluge opskrbe plinom, d) vodne usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje, e) usluge gospodarenja otpadom; 2) pravila o radu izaslanih radnika iz Direktive 96/71/EZ;

(c)u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina (30); (d)usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda; (e) usluge gospodarenja otpadom; 2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ; 3.pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (31); 4.pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga (32); 5.aktivnosti sudskog istjerivanja dugova; 6.pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku; 7.pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71; 8.što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države			3) pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ; 4) pravila iz Direktive 77/249/EEZ kojima se odvjetnicima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga; 5) djelatnosti javnog ovršitelja; 6) pravila iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ o reguliranim profesijama i zahtjeve države ugovornice EGP-a u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku; 7) pravila EU o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71; 8) upravne uvjete u svezi slobodnog kretanja osoba i njihovim prebivalištem ili boravištem, sukladno Direktivi 2004/38/EZ; 9) pravila vezana uz vizni sustav i boravak državljana trećih zemalja; 10) pravila o nadzoru i provjeri pošiljaka otpada; 11) prava intelektualnog vlasništva;

članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti; 9. što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga; 10. u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34); 11. autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva;			12) akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika; 13) pravila o zakonom obveznoj reviziji godišnjih financijskih izvješća i konsolidiranih računa; 14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi ugovornici EGP-a (leasing); 15) odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući oblik ugovora, određene u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.

12. akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika; 13. pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37); 14. registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici; 15. odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.			
Članak 18. Odstupanja u pojedinačnim slučajevima 1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga. 2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti: (a) nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 17. Iznimke u pojedinačnim slučajevima (1) Nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima, iznimno od odredbi iz članka 14. i 15. ovoga Zakona, provesti potrebne mjere vezane uz sigurnost usluga nad pružateljem usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a. (2) Izvanredne okolnosti u smislu ovoga članka su okolnosti povezane s prevladavajućim kategorijama javnog interesa definiranim u članku 30. stavku 1. ovoga Zakona.

razini Zajednice u području sigurnosti usluga; (b) mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama; (c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.; (d) mjere su proporcionalne. 3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.			(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti samo na temelju prethodno provedenog postupka propisanog pravilnikom iz članka 38. stavka 1. točke 4) ovoga Zakona. (4) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: 1) da odredbe nacionalnih propisa, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini EU u području sigurnosti usluga, 2) da mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država sjedišta u skladu s odredbama nacionalnog propisa, 3) da država sjedišta nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne, 4) te da su mjere razmjerne nastalim okolnostima. (5) Stavci 1., 2. i 3. ovoga članka ne utječu na primjenu odredbi propisanih aktima EU, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju iznimke od te slobode.

ODJELJAK 2. Prava primatelja usluga Članak 19. Zabranjena ograničenja Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve: (a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima; (b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pružaju usluge.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 18. Zabranjena ograničenja Primatelju usluga ne smiju biti propisani uvjeti koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, a posebice: 1) obveza da pribavi posebno odobrenje od nadležnog tijela ili da podnese izjavu pri takvom tijelu u slučaju korištenja usluga, 2) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj usluge ima sjedište u drugoj državi ugovornici EGP-a ili ograničenja uvjetovana mjestom pružanja usluge.

Članak 20. Nediskriminacija 1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta. 2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 19. Nediskriminacija primatelja usluga (1) Na primatelja usluge ne smiju se primjenjivati diskriminirajući zahtjevi uvjetovani državljanstvom te mjestom prebivališta ili boravišta. (2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na opće uvjete pristupa usluzi, koju pružatelj usluge stavlja na raspolaganje široj javnosti, osim u slučajevima kada su objektivno opravdani različiti uvjeti pristupa usluzi.
Članak 21. Pomoć primateljima usluga 1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije: (a) informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 20. Pristup informacijama (1) Nadležno tijelo omogućit će na teritoriju Republike Hrvatske pristup informacijama primatelju usluga, koje se odnose na: 1) opće informacije o uvjetima koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a u vezi s pristupom i pružanjem uslužnih

(b) opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge; (c) kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć. Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute. Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane. 2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri. Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama. 3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične			djelatnosti, a posebice onih vezanih uz zaštitu potrošača, 2) opće informacije o raspoloživim pravnim lijekovima u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge, 3) kontaktne podatke organizacija ili udruga, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć. (2) Tijelo nadležno za pristup informacijama iz stavka 1. ovoga članka odredit će se sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1. 4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.			
POGLAVLJE V. KVALITETA USLUGA Članak 22. Informacije o pružateljima i njihovim uslugama 1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 21. Informacije o pružateljima i njihovim uslugama (1) Pružatelj usluga dužan je primateljima usluga staviti na raspolaganje sljedeće informacije: 1) naziv pružatelja usluge, njegov pravni status i oblik, adresu sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i

(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem; (b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru; (c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki; (d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38); (e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula; (f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje;			neposredno komuniciranje, osobito broj telefona, broj telefaksa i, ako je to moguće, adresu elektroničke pošte, 2) naziv registra i registracijski broj pružatelja usluga ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru, ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom, obrtnom ili drugom javnom registru, 3) pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki, ako djelatnost podliježe postupku ishođenja odobrenja, 4) identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje, ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, 5) stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je priznata ta stručna kvalifikacija, za regulirane profesije, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran,

(g)postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove; (h)postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom; (i)cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge; (j)glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta; (k)osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost. 2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.: (a)pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu; (b)budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor; (c)budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj; (d)budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.			6) opće uvjete i klauzule koje, ako postoje, koristi pružatelj usluge, uključujući ugovorne klauzule koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove, 7) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom, 8) cijenu usluge, ako pružatelj usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge, 9) glavna obilježja usluge, 10) osiguranje ili jamstva navedena u članku 22. stavku 2. ovoga Zakona, a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost. (2) Pružatelj usluga dužan je osigurati da su informacije iz stavka 1. ovoga članka: 1) lako dostupne primatelju usluge na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga ili da su lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj,

3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije: (a)ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu; (b)za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima; (c)informacije o njihovim multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge; (d)sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije; (e)ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje			2) sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj usluge daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu. (3) Pružatelj usluge dužan je na zahtjev primatelja usluge dostaviti sljedeće dodatne informacije: 1) način izračuna cijene usluge tako da je primatelj usluge može provjeriti ili dovoljno precizno procijeniti, ukoliko pružatelj usluge za određenu vrstu usluge nije unaprijed odredio cijenu, 2) za regulirane profesije, uputu na pravne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima, 3) informacije o multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom i informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije moraju nalaziti u svim informativnim materijalima iz stavka 2. točke 2) ovoga članka, 4) o svim pravilima ponašanja kojima podliježe pružatelj usluge i adresu na kojoj se elektroničkim putem

predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova. 4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge. 5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. 6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.			spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije, 5) ako pružatelj usluge podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili drugog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, pružatelj usluge dužan je i o tome osigurati potrebne informacije. Pružatelj usluge mora navesti načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima korištenja izvansudskog rješavanja sporova. (4) Pružatelj usluga dužan je informacije iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka staviti na raspolaganje primateljima usluga u dobroj vjeri, jasno i jednoznačno, nedvosmisleno, pravodobno i to prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, ili prije pružanja usluge, ukoliko se ne sklapa pisani ugovor. (5) Primatelj usluge može pružatelju usluge uputiti pritužbu ili zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi. (6) Pružatelj usluge dužan je u roku od 8 dana od dana zaprimanja pritužbe ili zahtjeva odgovoriti primatelju usluge na pritužbu ili na zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.

Članak 23. Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti 1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zaključe osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu. 2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 22. Osiguranje sigurnosti usluga (1) Pružatelj usluge je obvezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge. (2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je istovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu.

osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata. Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. 3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice. 4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog			(3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske, nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je istovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične istovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika. (4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a. (5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika. 5. Za potrebe ovog članka —„izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, —„zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe, —„financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja, —„osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge.			– »izravna i posebna opasnost« znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, – »zdravlje i sigurnost« znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe, – »financijska sigurnost« znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga, – »osiguranje profesionalne odgovornosti« znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.
Članak 24. Poslovne komunikacije reguliranih struka 1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka. 2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 23. Tržišne komunikacije reguliranih profesija (1) Tržišne komunikacije reguliranih profesija ne podliježu potpunim zabranama.

struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.			(2) Tržišne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu. (3) Profesionalna pravila o tržišnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.
Članak 25. Multidisciplinarne djelatnosti 1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti. Međutim, takvim zahtjevima mogu podlijegati sljedeći pružatelji usluga: (a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 24. Multidisciplinarne djelatnosti (1) Pružateljima usluga se ne mogu propisati uvjeti koji ih obvezuju na obavljanje isključivo određene, specifične djelatnosti ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, takvim propisanim uvjetima mogu biti obvezani sljedeći pružatelji usluga:

usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost; (b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti. 2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće: (a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti; (b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti; (c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti. 3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva			1) regulirane profesije, ako su ti uvjeti opravdani, kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije te ako su takvi uvjeti potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost, 2) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, ako su takvi uvjeti potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti. (3) U slučaju usvajanja zahtjeva za odobrenje pružanja usluga multidisciplinarnih djelatnosti između pružatelja usluga reguliranih profesija i pružatelja usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, koji zajednički ili partnerski izvode različite djelatnosti, potrebno je osigurati: 1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti, 2) potrebnu neovisnost i nepristranost za određene djelatnosti, 3) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i

i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanima.			ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.
Članak 26. Politika kvalitete usluga 1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda: (a) certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela; (b) sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice. 2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete	**Posebni standardi i oznake kvalitete** **Članak 17.** (1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ mogu imati posebne standarde i oznake kvalitete. (2) Ugostiteljski objekt kojem je utvrđen posebni standard ili oznaka kvalitete za sve vrijeme poslovanja mora ispunjavati uvjete posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva.	U potpunosti preuzeto	

usluga lako dostupne pružateljima i primateljima usluga. 3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja. 4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata. 5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.	(3) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ za koje se može utvrditi poseban standard i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete te izgled oznake kvalitete. **Minimalni uvjeti za vrstu, uvjeti za kategoriju i posebni standard** **Članak 33.** (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu objekti iz članka 29. ovoga Zakona moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju. (2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija, vrste		

	objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu. **Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu** **Članak 44.** Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona.		

Članak 27. Rješavanje sporova 1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje. 2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija. 3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države	**Članak 11.** (1) U obavljanju ugostiteljske djelatnosti ugostitelj je dužan: 1. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt, odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda te oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela županije, odnosno Grada Zagreba prema mjestu sjedišta objekta, u čijem je djelokrugu obavljanje povjerenih poslova državne uprave koji se odnose na ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: nadležno upravno tijelo), odnosno ministarstva nadležnog za	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 22. Osiguranje sigurnosti usluga (1) Pružatelj usluge je obvezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge. (2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je istovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu. (3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske, nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je

članice priznaju jednakovrijedna jamstva izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40). 4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.	ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) 2. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt obavijest o radnom vremenu sukladno članku 9. ovoga Zakona i radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutoga radnog vremena 3. utvrditi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i istaknuti ga na recepciji u fizičkom obliku te izvadak iz kućnog reda istaknuti u svim sobama i apartmanima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta izvadak iz kućnog reda predočiti gostu u fizičkom obliku 4. utvrditi normative o utrošku namirnica za pojedino jelo, piće i napitak, pružiti usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima, normativ imati u ugostiteljskom objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na		istovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične istovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika. (4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a. (5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje: – »izravna i posebna opasnost« znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, – »zdravlje i sigurnost« znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe,

	zahtjev gosta normativ predočiti gostu u fizičkom obliku 5. vidno istaknuti cijene usluga koje se nude na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, na način dostupan gostima i pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos turističke pristojbe, cjenike odnosno jelovnike i/ili karte pića staviti na raspolaganje gostima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta cjenik predočiti gostu u fizičkom obliku i istaknuti registracijski broj ako mu je izdan za tu smještajnu jedinicu 6. izdati gostu čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu, s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja		– »financijska sigurnost« znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga, – »osiguranje profesionalne odgovornosti« znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.

	usluga smještaja navesti u računu i iznos turističke pristojbe, s tim da račun za usluge pružene gostu, u slučaju kada gost koristi ugostiteljske usluge putem turističke agencije ili drugog naručitelja usluge, može izdati turističkoj agenciji ili drugom naručitelju usluge 7. pridržavati se propisanog radnog vremena 8. voditi popis te izvršiti prijavu i odjavu gostiju sukladno propisu kojim se uređuje turistička pristojba 9. u ugostiteljskom objektu za smještaj osigurati goste od posljedica nesretnog slučaja 10. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u ugostiteljskom objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom		

	mediju te bez odgađanja pisanim putem potvrditi njegov primitak, u ugostiteljskom objektu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te voditi i čuvati evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora 11. u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge naturistima, uz naziv vrste ugostiteljskog objekta, istaknuti i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge naturistima 12. pisanim putem obavijestiti nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo o trajnom prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, u		

	roku od osam dana od nastale promjene 13. ispunjavati uvjete propisane propisima o sigurnosti hrane 14. pružati ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva, osim u uvjetima posebnih okolnosti sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, kada može pružati samo pojedine od tih usluga sukladno odlukama Stožera civilne zaštite 15. prema gostu odnositi se uljudno, korektno i profesionalno 16. postupati s povećanom pažnjom, u skladu s pravilima struke i dobrim stručnim običajima, primjenjujući pažnju dobrog stručnjaka 17. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u		

	komercijalnom poslovanju koristiti oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja je utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva 18. onemogućiti iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću. (2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ugostitelj mora istaknuti porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona. **Obveze iznajmljivača**		

	Članak 31. (1) U pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan: 1. vidno istaknuti na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste, kategorije objekta te vrste posebnog standarda, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, ili samo natpis s oznakom vrste objekta ako je iznajmljivač izgubio pravo isticanja oznake za kategoriju 2. istaknuti u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta te vrstu posebnog standarda, cijene usluga koje nudi u digitalnom ili fizičkom obliku, a na zahtjev gosta cjenik predočiti gostu u fizičkom obliku, informaciju da je turistička pristojba uključena u cijenu te se pridržavati istaknutih cijena i istaknuti		

	registracijski broj ako mu je izdan za tu smještajnu jedinicu 3. utvrditi normative namirnica, pića i napitaka za pojedino jelo, piće i napitak, ako takve usluge pruža, i pružiti usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada imati u objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta normativ predočiti gostu u fizičkom obliku 4. izdati gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu, osim u slučaju ako račun za usluge pružene gostu izdaje turistička agencija 5. voditi popis te izvršiti prijavu i odjavu gostiju sukladno propisu kojim se uređuje turistička pristojba, osim u slučaju ako		

	navedeno za iznajmljivača vodi turistička agencija 6. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgađanja pisanim putem potvrditi njegov primitak, u objektu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te voditi i čuvati evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora 7. pružati ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, osim u uvjetima posebnih		

	okolnosti iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona kada može pružati samo pojedine od tih usluga 8. pisanim putem u roku od osam dana obavijestiti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu 9. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima iznajmljivač smije koristiti samo oznaku propisane vrste te kategoriju i vrstu posebnog standarda objekta koja je utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela. (2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije mora istaknuti porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj		

	sukladno odredbama ovoga Zakona. (3) Iznajmljivaču je zabranjeno usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića u objektu osobama mlađim od 18 godina, uz obvezu na vidljivom mjestu u objektu istaknuti oznaku o zabrani njihovog usluživanja, odnosno konzumiranja osobama mlađim od 18 godina.		
POGLAVLJE VI. ADMINISTRATIVNA SURADNJA Članak 28. Međusobna pomoć – opće obveze 1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga. 2. Za potrebe ovog poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 25. Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava.

dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta. 3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene. 4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. 5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja. 6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.			(2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge). (4) NIMIC koordinira rad: 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka, 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku. (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje

7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica. 8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu međusobne pomoći.			obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.
Članak 29. Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana 1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Informacije o pružateljima usluga (1) Nadležna tijela dužna su u sklopu upravne suradnje iz članka 25. ovoga Zakona, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, dostaviti informacije o pružateljima usluga elektronički putem IMI sustava, u najkraćem mogućem roku.

njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način. 2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice. 3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.			(2) Informacije o pružateljima usluga iz stavka 1. ovoga članka odnose se i na izdavanje: 1) potvrde da pružatelj usluge ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, 2) potvrde da pružatelj usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske obavlja djelatnost na zakonit način.

Članak 30. Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu 1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja. 2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici. 3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.	**Ovlaštenja za provođenje upravnog i inspekcijskog nadzora** **Članak 56.** (1) Upravni nadzor nad poslovima povjerenim ovim Zakonom obavlja Ministarstvo. (2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni turistički inspektori (u daljnjem tekstu: turistički inspektor) sukladno ovom Zakonu. (3) Nadzor nad zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 27. Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno članku 14., 15. i 16. ovoga Zakona, na temelju zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

	od 18 godina, provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici). (4) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili ishođenog rješenja nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva provode nadležni turistički inspektori sukladno odredbama ovoga Zakona. (5) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja provode i ovlašteni carinski službenici Ministarstva financija, Carinska uprava (dalje u tekstu: Carinska uprava) sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje carinska služba.		

	(6) Nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo. (7) Nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje izvan kampova sukladno članku 50. ovoga Zakona provode i komunalni redari te u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže na području pod upravom javne ustanove čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem. (8) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka, policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni		

	prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (9) U obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga članka Carinska uprava ovlaštena je postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje carinska služba i protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (10) U obavljanju nadzora iz stavaka 6. i 7. ovoga članka komunalni redari ovlašteni su postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo te protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (11) U obavljanju nadzora iz stavka 7. ovoga članka čuvari prirode		

	postupaju sukladno odredbama propisa kojim se uređuje zaštita prirode i ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (12) U obavljanju nadzora iz stavka 4. ovoga članka ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je Državni inspektorat, a u obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga Zakona ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je i Carinska uprava. (13) Prekršajni postupci koje Carinska uprava provodi radi utvrđenih povreda odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona smatraju se prekršajnim postupcima iz nadležnosti Carinske uprave sukladno propisu kojim se uređuje carinska služba.		

Članak 31. Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja 1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga: (a) poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti; (b) provodi potrebne provjere, inspekcije i istrage radi nadzora usluge. 2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavcima 3 i 4. 3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvode potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice	**Ovlaštenja za provođenje upravnog i inspekcijskog nadzora** **Članak 56.** (1) Upravni nadzor nad poslovima povjerenim ovim Zakonom obavlja Ministarstvo. (2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni turistički inspektori (u daljnjem tekstu: turistički inspektor) sukladno ovom Zakonu. (3) Nadzor nad zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 27. Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno članku 14., 15. i 16. ovoga Zakona, na temelju zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana. 4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.	od 18 godina, provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici). (4) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili ishođenog rješenja nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva provode nadležni turistički inspektori sukladno odredbama ovoga Zakona. (5) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja provode i ovlašteni carinski službenici Ministarstva financija, Carinska uprava (dalje u tekstu: Carinska uprava) sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje carinska služba.		

	(6) Nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo. (7) Nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje izvan kampova sukladno članku 50. ovoga Zakona provode i komunalni redari te u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže na području pod upravom javne ustanove čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem. (8) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka, policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni		

	prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (9) U obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga članka Carinska uprava ovlaštena je postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje carinska služba i protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (10) U obavljanju nadzora iz stavaka 6. i 7. ovoga članka komunalni redari ovlašteni su postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo te protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (11) U obavljanju nadzora iz stavka 7. ovoga članka čuvari prirode		

	postupaju sukladno odredbama propisa kojim se uređuje zaštita prirode i ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (12) U obavljanju nadzora iz stavka 4. ovoga članka ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je Državni inspektorat, a u obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga Zakona ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je i Carinska uprava. (13) Prekršajni postupci koje Carinska uprava provodi radi utvrđenih povreda odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona smatraju se prekršajnim postupcima iz nadležnosti Carinske uprave sukladno propisu kojim se uređuje carinska služba.		

Članak 32. Mehanizmi upozoravanja 1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju. 2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica. 3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 28. Nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske (1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora. (2) Nadležna tijela dužna su, putem IMI sustava, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu. (3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će koordinator za obavješćivanje. (4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo

			ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinatora za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona. Članak 30. Mjere upozorenja (1) Ako nadležno tijelo sazna za radnje ili okolnosti vezane za neku uslužnu djelatnost koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na teritoriju Republike Hrvatske ili teritoriju drugih država ugovornica EGP-a, o tome će bez odgode obavijestiti koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 3. ovoga Zakona. (2) Koordinator za obavješćivanje će o okolnostima iz stavka 1. ovoga članka u što kraćem roku obavijestiti državu sjedišta, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju.

Članak 33. Informacije o dobrom glasu pružatelja 1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevarnom stečaju, koje su u odnosu na pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja. Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija. 2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 31. Informacije o ugledu pružatelja usluga (1) Na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva druge države ugovornice EGP-a, nadležno tijelo dostavit će, putem IMI sustava, tražene podatke o pružatelju usluga koji su neposredno vezani uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga. (2) O disciplinskim ili upravnim mjerama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga ili kaznenim sankcijama nadležno tijelo obavještavat će samo ako je donesena pravomoćna i izvršna odluka. Nadležno tijelo dužno je izvijestiti na temelju kojih odredbi nacionalnog zakonodavstva je donesena pravomoćna i izvršna odluka. (3) Nadležno tijelo dužno je izvijestiti, u slučaju obavještavanja o ostalim odlukama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga, je li donesena pravomoćna i izvršna odluka ili je u tijeku žalbeni postupak, u kojem slučaju je dužno izvijestiti kada se

Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen. 3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne, moraju biti dostupne potrošačima.			očekuje pravomoćnost i izvršnost odluke. (4) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o podacima iz stavka 1. ovoga članka dostavljenim po zahtjevu druge države ugovornice EGP-a.
Članak 34. Prateće mjere 1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave. 2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku. 3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.

organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.			
Članak 35. Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja 1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage. 2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja. U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava. (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge).

poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere. 3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće: (a) razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne; (b) razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18. 4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3. 5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice.			(4) NIMIC koordinira rad: 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka, 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku. (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera. 6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.			
Članak 36. Provedbene mjere U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.

PODLAVLJE VII. PROGRAM KONVERGENCIJE Članak 37. Pravila ponašanja na razini Zajednice 1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici. 2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 25. Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava. (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u

			daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge). (4) NIMIC koordinira rad: 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka, 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku. (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

Članak 38. Dodatno usklađivanje Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima: (a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova; (b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.		Nije potrebno preuzimanje	Članak se odnosi na postupak Komisije koji je trebao biti dovršen do 28. prosinca 2010. godine.
Članak 39. Međusobno ocjenjivanje 1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama: (a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja; (b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja; (c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima. 2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o postupcima koji su trebali biti dovršeni do 28. prosinca 2009. godine.

o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama. 3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe. 4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za daljnje inicijative. 5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice. Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem. Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama.			

To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.			
Članak 40. Odborski postupak 1. Komisiji pomaže odbor. 2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca. 3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.

Članak 41. Klauzula o preispitivanju Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg tržišta usluga.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.
Članak 42. Izmjena Direktive 98/27/EZ U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalozima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka: „13. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)".		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o Izmjeni Direktive 98/27/EZ

Članak 43. Zaštita osobnih podataka Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o Izmjeni Direktive 98/27/EZ Obavijest o poštivanju propisa o zaštiti osobnih podataka.
POGLAVLJE VIII. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 44. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog		Nije potrebno preuzimanje	Obavijest o prenošenju Direktive.

prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 45. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Obavijest o stupanju na snagu.
Članak 46. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Obavijest o upućivanju.